

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας
καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ➔ — Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε τη η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῆ δουλεία τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἡ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ἔτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνης τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης

ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

ᾠχος πλάγιος τοῦ τετάρτου.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε

ε ι σ α κ ο υ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ

ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ ρ ι ε ε Κ υ

ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α

κ ο υ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ π ρ ο σ χ ε ς

τ η φ ω ω ν η τ η ς δ ε η σ ε ε ω ω ς

μ ο υ ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε π ρ ο ς σ ε ε

ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ε δ

Κ α τευ θυν θη τω η προ σευ χη η

μου ^β _κ ως θυ μι α α μα α ε νω πι

ι ι ο ο ο ον σου ^ν _δ ε παρ σις των

χει ει ρω ων μου θυ σι α ε ε σπε ρι ι

νη ^Δ _δ ει σα ακου σον μου Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ε δ

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι

τα χειλημου ^ν _δ

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο
γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζεσθαι προ
φα σεις εν α μαρ τι αις ^ν _δ

Γ υν αν θρωποιςερ γα ζο με ε νοιςτην
α νο μι ι αν ^β _δ και ου μη συν δυ α
σω με τα των ε κλεκτων αυτων ^ν _δ

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και
ε λεγ ξει με ^β _λ ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου
μη λι πα να τω την κε φα λην μου ^ν _δ

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι ι αις αυ των ^Δ _δ κα τε

ποθησαν εχομενα πετρας οι κρι

ται αυτων ^υδ

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν ^βλ ωσει παχος γης ερραγη

επιτης γης διεσκορπισθητα οστα

αυτων παρα τον αδην ^υδ

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου ^Δδ επισοι οι ηλπισαμη αν

τα νελης την ψυχην μου ^υδ

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συ

νεστησαν το μοι ^βλ και απο σκανδαλων

των εργαζομένων την ανομιάν **ν**
δ

Π εσούνται εν αμφιβληστρο
αυ

ρ
δ
των οι αμαρτωλοι καταμονας ει

β
λ
ν
δ
μι εγω **λ** εως αν παρελθω **ν**
δ

Φ ωνη μου προς Κυριον εκεκρα

ξαφωνη μου προς Κυριον εδεη

ν
δ
θην **ν**
δ

Ε κχεω ενωπιον αυτου την

δεησιν μου την θλιψιν μου ενωπι

ν
δ
ον αυτου απαγγελω **ν**
δ

Ε ντω εκλειπειν εξεμου το πνευ

μαμου **β** και συ εγνωστας τριβουςμου **ν**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ

ο μην **Δ** ε κρυψαν πα γι δαμοι **ν**

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και

ε πε βλεπον **β** και ουκ η ην ο ε πι

γι νωσκωνμε **ν**

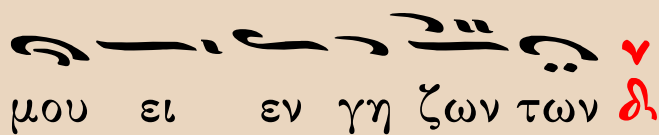
Α πω λε το φυ γη η απ ε μου **Δ**

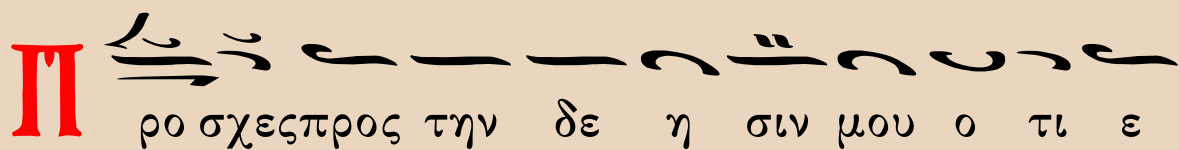
και ουκ ε στιν ο εκ ζη τωων την ψυ χην

μου **ν**

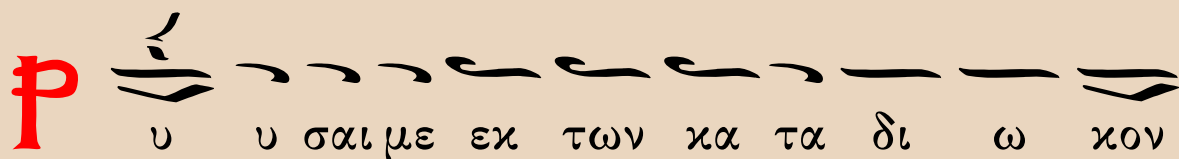
Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε

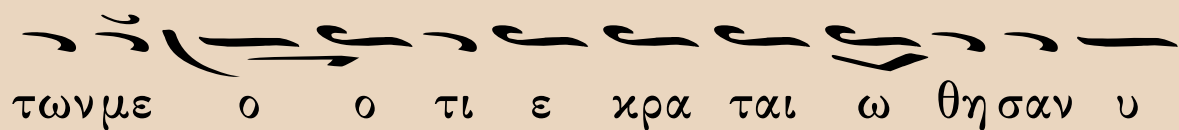
ει ει πα Συ ει η ελ πεις μου με ρις

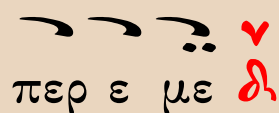
μου ει εν γη ζων των

Π ρο σχεσ προς την δε η σιν μου ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ

περ ε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ε στε ρι νον υ υ μνον και λο γι κην

λα τρει αν σοι Χρι στε ε προσφερο μεν ο ο

τι ηυ δο κησαστου ε λε η σαι η μας

δι α της Α να στα α σε ε ως

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Κ υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πο ρ ρι ψης

η μας α πο του ου προ σω που σου αλ

λα ευ δο κη σον του ε λε η σαι η μας

δι α της Α να στα α σε ως

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Χ αι ρε Σι ω ω ν α γι ι α Μη τη ρ

των Εκ κλη σι ω ν Θε ου κα τοι οι κη τη ρι

ον συ γαρ ε δε ε ξω πρω ω τη α φε

σιν α μα ρ τι ω ν δι α της Α να στα α

σε ε ως δ

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ο εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ

των αι ω νων γεν νη θεις δ επ ε σχα των

δε των χρο νων ο αυ τος εκ της Α πει ρο

γα μου σα ρ κω θεις βου λη σει σταυ ρω σιν θα

να του υ πε μει νε β λ και τον πα λαι νε

κρω θεν τα α αν θρω πον ε σω σε δι

α της ε αυ του ου Α να στα α σε ως δ

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας.

ᾠχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ὅτε ἐν σταδίῳ τῷ φρικτῷ, Ἰουλιανὴ διεσκόπει ἡ παμμακάριστος, Μάρτυρα τὴν ἔνδοξον, Βαρβάραν μάστιξιν, ἐναθλοῦσαν βασάνοις τε, ποικίλοις τὸ σῶμα, ἅπαν συγκοπτόμενον, θερμοῖς τοῖς δάκρυσιν, Λόγε τοῦ Θεοῦ ἀνεβόα· Ταύτης κοινωνὸν με γενέσθαι, ἄρτι καταξίωσον φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μίαν ἡ Βαρβάρα ἀληθῶς, Ἰουλιανὴ τε τὴν γνώμην, πρὸς τὴν εὐσέβειαν, ἔχουσαι αἱ ἅγιοι κατηγωνίσαντο, τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νικήσασαι, αὐτὸν κατὰ κράτος, δόξης ἠξιώθησαν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὅθεν λοιμικῶν παθημάτων, λώβην ἀφανίζουσαι πᾶσι, τοῖς πιστοῖς παρέχουσιν ἰάματα.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτε ἀπεφάνθη κατὰ σοῦ, Μάρτυς σεμνοτάτη Βαρβάρα, ὁ γλυκὺς θάνατος, χαίρουσα καὶ σπεύδουσα, τὸν δρόμον ἤνυσας, ἀσεβοῦς δὲ γεννήτορος, χερσὶ παρανόμοις, τέθυσαι καὶ κάρπωμα, Θεῷ προσήνεξαι· ὅθεν, ταῖς φρονίμοις

Παρθένους, ὄντως συγχορεύουσα βλέπεις, Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου τὴν ἔλλαμψιν.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος πλ. δ'. Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὶ σε ὀνομάσωμεν Ἄγιε; θεολόγον Ἰωάννην, ἢ Δαυΐδ τὸν μελωδόν, πνευματέμφορον Κινύραν, ἢ Αὐλὸν ποιμενικόν; γλυκαίνεις ἀκοὴν γὰρ καὶ διάνοιαν, εὐφραίνεις Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, καὶ μελιρρύτοις σοῖς φθέγμασι, καταγλαΐζεις τὰ πέρατα, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὶ σε ὀνομάσω θεσπέσιε; Ἰωάννη γλυκορρῆμον, φαινότατε ἀστήρ, ὁ τῇ αἴγλῃ τῆς Τριάδος, ἔλλαμφθεις τὸ ὀπτικόν; εἰσέδυσ εἰς τὸν γνόφον τὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ θείου ἐμυήθης τὰ ἀπόρρητα, ὡς Μωϋσῆς διεσάφησας, τὴν μουσικὴν καλλιέπειαν, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τὶ σε ὀνομάσω Ἀοίδιμε; λαμπαδοῦχον φαεσφόρον, εὐκλεῆ ὑφηγητήν; λειτουργὸν ἢ θεωρόν, τῶν

Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ; ἀστέρα Ἐκκλησίας
ἀγλαΐζοντα; Λυχνίαν τοὺς ἐν σκότει
καταλάμπουσιν, ἢ ὄργανον εὐηχέστατον, σάλπιγγα
καλλικέλαδον, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Π α τρι δα γε νο ος υ υ πα α α

αρ ξιν και τα λι που σα α α Βαρ βα

α α α α ρα α και τον α σε ε

βη πα τε ρα α μι ση η η η

σα α α α σα Θε ο ον η γα

α πη η η σας π ω ε ε ε νυ υμ φε

ε ευ θης και γε γο ο νας με γα α λε εμ

πο ρο ος κλη θειει ει ει σα π αυ τον

ι κε ε τε ε ευ ε δ του σω θη η ναι

τα ας ψυ χα α ας η η η η μων π

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω νας των αι ω ω ω νω ων Α α

α μην δ̣

Ο Βα σι λευς των ου ρα α νω ων β λ̣

δι α φι λαν θρω ω ω πι ι ι αν β λ̣

επι της γης ω ω ω φθη και τοις ανθρω

ω ω ποι οισι συνανεεε στρααα

αφη^δ εκ Παρθενου ουγαρ αα γνης^Δ^δ

σαρκα προσλααα βο με ενος^β^κ και εκ

ταυ της προεελθων με τα της προσληη

ηη ψεεεεως^δ ειςεεστιν Υι υι

ος^Δ^δ διπλουστη ην φυυυσιν αλλου την

υποοοοοσταααασιν^δ διο

τελειον αυτον Θεεον^Δ^δ και τελει

οοον ανθρωωπον^β^κ αληθως κη

ρυυυυττοοοοντες^Δ^δ ομο

λο ο γου ου ου μεν Χριστον τον Θε ο ο ο ον

η η η η μων δι ον ι κε τε ευ ε Μη

τηρ α νυ υ υ υμ φε ε ε ευ τε δι ε

λε η θη η ναι τας ψυ χας η η μω ω ω

ων δι

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.
Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

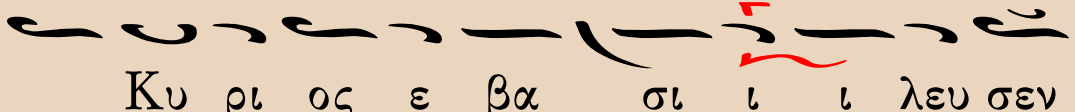
Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

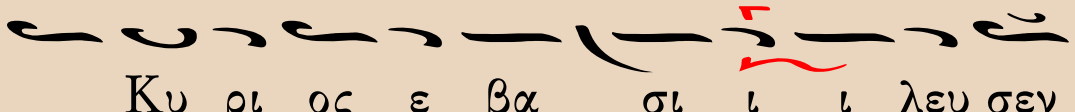
Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

 ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α΄ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

 ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β΄ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν

 ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Προφητεῖαις Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν, Τίς

ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν. Καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ· Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἶμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἶσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἔαν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεός ἐπέειπεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν

Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχὰ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν, αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκαρπῶμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

**Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·**

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς

αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἦχος· Ἀμήν.

Ἦχος Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος β' Χορός.

Ἦχος λ' δ' Νῆ.

Ἄ νηλ θες ε πι Σταυ ρου Ι η σου ο

κα τα βας εξ ου ρα νου δ' ηλ θες ε πι θα

να τον η ζω η η η η α θα να τος δ̣ προς

τους εν σκοτει το φως το αληθι νον

προς τους πεσοντας η πα αν των Α να

στασις Δ̣ ο φω τι σμος και ο Σω τη ηρ η

μων δο ο ξα σοι δ̣

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

X ρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να

σταν τα εκ νεκρων δ̣ ψυ χην και σω μα

γαρ α να λα βων τω παθει απ αλ λη λων

δι ε τε με β̣ λ̣ της α χραν του μεν ψυ χης

εν Α δη κα τελ θου ουσης ον και αι ε σκυλευ

σε τα φω δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το

α α γι ον σω μα **Δ** του Λυ τρω του ου

των ψυ χω ων ημων **Δ**

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ψ αλ μοις και υ υ υ μνοις **Δ** δο ξο

λο γου ου μεν Χρι στε **Δ** την εκ νε κρων σου

Α ναστασιν **Δ** δι ης η μα ας η λευ

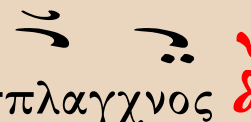
θε ρωσας της τυ ραν νι ι δος του Α α δου

και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι

ω νι ον και το με γα ε ε λε ος **Δ**

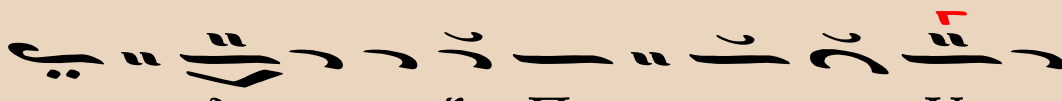
Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ω Δε σπο τα των α πα α αν των
α κα τα λη πτε ε Ποι η τα ου ρανου
και γης Δ δι α Σταυρου πα θων ε μοι α
πα θει α αν ε πη γασας ν δι τα φην δε κα
τα δε ξα μενος και α να στας εν δο ξη
συν α νε στη σας τον Α δαμ χει ρι παν
το δυ να α μω β λ Δο ξα τη ση η τρι η
με ε ρω ε γερ σει Δ δι ης δε δω ρη
σαι η μι εν την αι ω νι ον ζω ην και
ι λα σμον α μαρ τι ων ως μονος ε ευ

σπλαγχνος

Του̅ αὐτοῦ.

Ἦχος λ π Πά.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

 ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

 π
τι

Ο σι ι ι ε ε πα α α τερ εις

 πα α α σα αν τη η ην γην ε ξηλ

 θεν ο φθο ο ογγος των κα το ο ορθω μα

 α τω ω ω ων σου δι ω ων εν τοις

 ου ρα α νοις ευ ρες μι σθο ον τω ω ων κα

 μα α τω ω ω ων σου των δαι μονων

ω λε σας τας φα α α α λα α α αγ

γας ^ϕ _Δτων Αγ γε ε λω ων ε φθα α α σας

τα α τα αγ μα α α α τα ^ϕ _Δων το ον

βι ι ι ον α με εμπτω ω ως ε ζη η

λω ω ω σας ^π παρ ρη σι α αν ε

χων προς Χρι στο ο ον τον Θε ε ε ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ^ϕ _κ ει

ρη η νην αι αι αι αι τη η η η σαι ^ϕ _Δ

ται αις ψυχαι αι αις η η η η μων ^π

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

^ϕ _Δ **Κ** αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Ο ποι η της και λυ τρωτησμου Πα να

γνε Χρι στος ο Κυ ρι ος εκ της ση ης

νη δυ ος προελ θων ε με εν δυ σα με

νος της πρω ην κα τα ρας τον Α δαμ η

λευ θε ρω σε δι ο σοι Πα να γνε ως του

Θε ου ου Μη τρι τε και Παρ θε νω α

λη θως βο ω μεν α σι γη τως το Χαι ρε

του Αγ γε λου Χαι ρε Δε σποι να προ στα

σι α και σκε πη και σω τη ρι α των ψυ

χων η μω ω ων

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός Ἀμήν.
Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.
Ἦχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφήν
κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν
παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα
σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ — Γα.

Ε ξ υ ψ ο υ ς κ α τ ἤ λ θ ε ς ὁ ο Ε υ σ π λ α α γ
χ ν ο ς δ̣ τ α φ η ν κ α τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι η μ ε ε
ρ ο ν δ̣ ι ν α η μ α ς ε λ ε υ θ ε ρ ω σ η ς τ ω ν
π α θ ῶ ν δ̣ η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α σ ι ς η
μ ω ν Κ υ ρ ι ε ε δ ο ξ α α σ ο ι δ̣

Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Βαρβάραν τὴν Ἀγίαν τιμήσωμεν· ἐχθροῦ γὰρ τὰς
παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ
αὐτῶν, βοηθεία καὶ ὄπλω τοῦ Σταυροῦ ἢ Πάνσεμνος.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη. ς̣

Β αρ βα ραν την Α γι α αν τι ι μη σω

ω μεν **Γ** εχ θρου γαρ τας πα γι δας συ υ νε

τρι ι ψε **Γ** και ως στρου θι ον ερ ρυ

σθη εξ αυ των **Δ** βο η θει α και ο πλωτου

σταυ ρου η η παν σε ε μνος **Γ**

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁρθοδοξίας ὀδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καί
σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν
μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη
σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ
Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι
τάς ψυχάς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος λ̣ π̣ δ̣ Νη. ε̣

Ο ρθοδοξίας οδηγευσεβει

ας διδασκαλε και αι σεεμνοτηη

τος της οικουμενης ο φωστηρων μο

ναζονων θεοπνευστον εγκααλλωπιι

σμα Ιωαννησοφεταις διδα

χαισου παντας εφωτισας λυρα του ου Πνευ

μαατος πρεσβευε Χριστω τω Θεω

σωθηναι τας ψυχας η ημων

Και νυν. Θεοτοκίον.

ᾠχος ο αὐτός.

‘Ο δι’ ἡμᾶς γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς

ἔπλασας τῇ χειρί σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου
Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκούσαν σε Θεοτόκον,
πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν,
λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Γ
Δ **Ο** δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου

και σταυρωσιν υ πο μει να ας α γα α θε

ο θα να τω τον θα να τον σκυ λε ευ σας

και Ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα ρι

δης ους ε πλασας τη χει ει ρι σου **Δ** **Δ** δει

ξον την φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μων

δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε

σβευ ου σαν υ περ η μων και σω στον Σω

τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο

ο ο ο ο ον Γ
δ

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρύτανι, καὶ προμηθεῖ τοῦ
παντός, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ
ἐνιαίαν ἔχοντι, τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ Μονάρχῃ
προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ᾄδοντες.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥήσεις τὰς θείας καὶ χρησμούς, τοὺς ἄνωθεν
μεμυημένοι σαφῶς, θεαρχικὴν φύσιν, ἐνικὴν
δοξάζομεν, αἰδίον συνάναρχον, ἐν τρισὶ τοῖς
προσώποις, Πατρὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι,
δημιουργικὴν, παντοδύναμον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἱερομύστης Ἀβραάμ γενόμενος, ἱεροτύπως τὸ πρὶν,
τὸν Ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ
μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, τῶν δὲ τριῶν
ὑποστάσεων, κράτος ἐνιαῖον ἐγνώρισεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν καθ' ἡμᾶς
δι' ἡμᾶς, εἰληφότα φύσιν, Πάναγνε καὶ ἄτρεπτον,
κατ' ἄμφω διαμείναντα, ὃν δυσώπει ἀπαύστως,
ἁμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν

ἀπολύτρωσιν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεόν, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ
θρόνου Ἡσαΐας κατεΐδεν, ὑψηλοῦ καὶ Χερουβείμ,
καὶ Σεραφείμ δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὕμνοις,
μοναδικόν τρισυπόστατον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μόνον πατρόθεν ὡς ἐκ Νοῦ, γεγεννημένον τὸν
Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀπορρήτως,
καταλλήλοις λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι,
κατειληφότες ἓνα, Θεόν τρισήλιον σέβομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ ὢν ἀγέννητος Πατήρ, καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας, τὸ
ἀπαύγασμα γεννήσας ἀρρέυστως, τὸν Υἱὸν φῶς ἐκ
φωτός, ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφυῆς φῶς τὸ
Πνεῦμα, τὸ παντουργόν καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ναὸς ἐδείχθης καθαρός, Παρθενομητορ Μαρία, τοῦ
τὰ πάντα πανσθενῶς καὶ πανσόφως, ὑποστήσαντος
Χριστοῦ, καὶ τάξαντος καὶ φέροντος, ὃν ἐξιλέωσαί
μοι, ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς τελεταρχίας, τὰς δυναστείας οἱ πιστοὶ νῦν εὐφημοῦμεν, ὅτι νεύματι μόνῳ τὸ πᾶν συνέστησε, τὰς ἄνω χοροστασίας Ἀγγελικᾶς, τὰς κάτω Ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τοῦ κραυγάζειν· τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἶ, Θεὲ Ὑπεράγαθε, δόξα, ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν ἢ τετοκυῖα, ἀλλοιουμένην εἰς αἰὲ τῆ ἁμαρτία, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δολίου καὶ τῆ ῥαθυμίας, στερέωσον τὴν καρδίαν μου Ἀγαθή, πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου, ὅπως καὶ γώ, εὐχαρίστως κραυγάζω σοι· Θεογεννητορ Μαριάμ, ἐλέησον τὴν ποιμνὴν σου,

Ὁ α' Χορός· ἦν ἐκτήσω Πανάμωμε.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀνατολή, δικαιοσύνης φανείς Χριστός, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν διεσκέδασε, τὴν ἀφεγγῆ, νύκτα τῶν παθῶν, καὶ δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἐξανέτειλεν, ἀπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τριλαμπῆ δὲ προσώποις· ὃν ὕμνοῦμεν αἰεὶ καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σεραφικοῖς, στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον, τοῖς πηλίνοις, χεῖλεσι δοξάζομεν, μοναδικόν, καὶ

τριαδικόν, Κύριον τῆς δόξης, τῇ φύσει καὶ ὑποστάσει, βοῶντες· Ὡ Παντάναξ, τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου, τῶν ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Συνεκτική, πάντων τῶν ὄντων ἀόρατε, πανοικτίρμον, εὐσπλαγχνε φιλόανθρωπε, Τριάς σεπτὴ καὶ θεαρχικὴ, μή μου ἐπιλάθῃ, τοῦ σοῦ οἰκέτου τὸ σύνολον, μηδὲ διασκεδάσης, ἣν διέθου σοῖς δούλοις, διαθήκην δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠραίαν σε, Πάναγνε μόνην εὐράμενος, ἐξ αἰῶνος, Λόγος ὁ προάναρχος, τὴν Ἰακώβ, Κόρη καλλονήν, καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ὃν δυσώπει ἀπαύστως,

Ὁ β' Χορός· ἀπὸ πάσης ῥυσθῆναί με θλίψεως.

Ὠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Συναΐδια τρία, πρόσωπα δοξάζομεν, ἓνα δὲ Κύριον, σὲ τὴν θείαν φύσιν, διαιροῦντες ἀπλῶς καὶ συνάπτοντες, καὶ πιστῶς βοῶμεν· θεαρχικὴ Τριάς ἁγία, τοὺς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁλοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς
διανοίας μου, πῶς μὴ θέλων πάσχω, τὴν ἀβούλητον
ὄντως ἀλλοίωσιν· διὰ τοῦτο κράζω· Ζωαρχικὴ
Τριάς ἅγια, τῶν καλῶν ἐν τῇ στάσει με σύνταξον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νυσταγμῶ βαρυνθέντα, τῷ τῆς ἁμαρτίας με καὶ
συνωθούμενον, πρὸς θανάτου ὕπνον, ὡς
φιλάνθρωπος καὶ ὑπεράγαθος, καὶ παντελεῆμων,
θεαρχικὴ Τριάς ἅγια, κατοικτείρησον καὶ
διανάστησον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγνε, πανάμωμε,
Θεοχαρίτῳτε, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν
σου καὶ Κύριον, ἐξιλέωσαί μοι, καὶ τῶν παθῶν καὶ
τῶν πταισμάτων,

Ὁ α' Χορός· τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

Ὠδὴ 5'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπουρανίων Νοῶν, ταξιαρχίας μιμούμενοι,
μοναρχικὴ τοῦ παντός, Τριάς ὑπερούσιε, τρισαγίοις
ἄσμασι, σὲ δοξολογοῦμεν, τοῖς πηλίνοις ἡμῶν
στόμασι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν, τὸν ἄνθρωπον
διαπλάσαντα, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πᾶν, σοφῶς
ὑποστήσαντα, Θεὸν τρισυπόστατον, προσκυνῶ καὶ
σέβω, καὶ ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω σε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ παντοκράτωρ Θεός, καὶ μόνος ἀπεριόριστος,
ἐνοίκησον ἐν ἐμοί, δι' ἄφατον ἔλεος, τρισήλιε
Δέσποτα, καὶ καταύγασόν με, καὶ συνέτισον ὡς
εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, τοῦ ἀχωρήτου Πανάχραντε,
ναὸν καμὲ τῆς αὐτοῦ, δεῖξον θείας χάριτος, Παναγία
Δέσποινα, ταῖς σαῖς ἱεσσίαις, καὶ συντήρησον
ἁλώβητον.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Πατέρα ἀναρχον πιστοί, Υἱὸν συνἀναρχον, καὶ
Πνεῦμα θεῖον, ἀληθῶς ὑμνολογοῦμεν, ἀσυγχύτως,
ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως, Τριάδα ἀπλήν ἁγίαν
καὶ συμφυῆ, βοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις. Ἅγιος εἶ,
Πάτερ Υἱὲ σὺν τῷ Πνεύματι, τῷ παναγίῳ καὶ
σεπτῷ, ἐλέησον οὓς ἐπλάσας, κατ' εἰκόνα σου
Δέσποτα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν
Ἄγνη καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου
κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως· Σῶσον
ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθή, καὶ
δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ
τῆς ἐτάσεως,

‘Ο β’ Χορός· μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

’Ωδὴ ζ’. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σοφία ἀρρήτῳ σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος,
δωρεὰν τὸν σὸν δοῦλον, ἠλεημένον ἀνάδειξόν με καὶ
νῦν, καθάπερ πάλαι καὶ ῥῦσαι κακώσεως, Τριάς
Μονὰς ὁ Θεός, ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

‘Ο νοῦς ὁ ἀγέννητος, Πατὴρ καὶ Λόγος, ὁ γεννηθεὶς
ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, ἀκαταλήπτως
ἐκπορευτὸν πεφυκός, Θεὸς Μονάρχᾳ τρισήλιε ψάλλω
σοι· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Νενέκρωμαι Πάναγνε, τῆς ἀμαρτίας πιὼν τὸ
φάρμακον, καὶ προστρέχω σοι πίστει, τῇ τετοκυία
τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν
δοῦλόν σου ζώωσον,

‘Ο α’ Χορός· καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν, λύτρωσαι

μόνη Ἄγνή.

ᾠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τριλαμπές καὶ τρισήλιον,
καὶ μοναρχικόν, μονοκρατὲς ἀπλούστατον, Θεὸς
ἀκατάληπτος, καὶ μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν
σκοτεινήν, καὶ ζοφεράν μου καρδίαν, καταύγασον
καὶ δεῖξον, φωταυγῆ καὶ φωσφόρον, ὑμνεῖν σὲ καὶ
δοξάζειν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἱερωτάταις πτέρυξι, Σεραφεῖμ οἱ θειότατοι,
πρόσωπα καὶ πόδας, εὐλαβῶς καλύπτουσι, τὴν
δόξαν μὴ φέροντες, τοῦ ἀμηχάνου κάλλους σου,
ἀγαθαρχική, θεαρχικὴ Μοναρχία, Τριάς ὑπεραγία,
πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε, τολμῶμεν καὶ δοξάζειν,
πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Κυριαρχίαν ἀναρχον, πανσθενῆ καὶ πανάγαθον,
τελεταρχικήν, ἀγαθουργόν ἀόριστον, αἰτίαν
ἀναίτιον, ποιητικὴν αἰδίων, προνοητικήν, καὶ
σωστικὴν τῶν ἀπάντων, Μονάδα κατ' οὐσίαν, καὶ
Τριάδα προσώποις, δοξάζω σε Θεέ μου, πιστῶς εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ παρθενικῆς γεννήσεως, πανάχραντε Δέσποινα, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς, καὶ ζοφεράς σκοτομήνης· διὸ καὶ νῦν με μᾶλλον, τῆς αὐτοῦ θεαρχίας,

Ὁ β' Χορός· καταύγασον ταῖς αἴγλαις, καὶ φρούρει τὸν σὸν δοῦλον.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντουργόν, ὑπεράρχιον φύσιν, ὑπέρχρονον ζωαρχικὴν, εὐσπλαγχνον φιλάνθρωπον ἀγαθὴν, ἐναρχικὴν Τριάδα σε, νῦν δοξολογοῦντες ἁμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν.
(δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἡ μία κυριότης καὶ τριλαμπής, ἐνικὴ θεαρχία τρισήλιε, τοὺς ὑμνητάς, πρόσδεξαι τοὺς σοὺς ἀγαθοπρεπῶς, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δυσχερῶν, καὶ θᾶπτον τὴν εἰρήνην, παράσχου φιλανθρώπως, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ τὴν ἔνωσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Νηδὺν Χριστὲ Σωτῆρ μου παρθενικὴν, ἐνοικήσας
ἐφάνης τῷ κόσμῳ σου, θεανδρικῶς, ἄτρεπτος
ἀσύγχυτος ἀληθῶς, καὶ καθυπέσχου πάντοτε, μετὰ
τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς· διὸ τῆς σὲ τεκούσης,
πρεσβείαις τὴν εἰρήνην, πάση τῇ ποιίμνῃ σου
πρυτάνευσον.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος Δι.

Ὁ ὁ ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

ην πα νη γυ ριν ση με ρον της α θλη

φο ρου ου ου Βαρ βα α ρας δευ τε λα

οι οι υ μνη η η η σω ω ω ω μεν

ταυ την γαρου τε ξι φροος ου τε ε πυρ ου τε

αλ λη η βα σα α νος ου τε του πο λυ

πλοκουΒε λι αρ τα α ε νε ε δρα ε ε

ε τρο πω ω σα α α αν το Χρι στο

ον ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε καλ

λι μα αρ τυς πα νε ε εν δο ξε δω

ρη θη η η ναι αι η η η μιν το με

ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σε ἀνατίθῃμι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνιν Τρι ι α

α α δα Δ Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει εν σε τον Θε ε ε ο ο ον

λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας.

Τῆς Ἀγίας.

ᾠχος πλ. δ'.

Βαρβάραν τὴν Ἀγίαν τιμήσωμεν· ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν, βοθηεὶα καὶ ὄπλω τοῦ Σταυροῦ ἡ Πάνσεμνος.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος λ̣ π̣ δ̣ Νη. ε

Βαρβαραν τὴν Ἀγίαν ἀντιιμήσω

ωμεν **δ** ἐχθρου γαρ τας παγιδας συυνε

τριιψε **δ** και ὡς στρουθιον ἐρρυ

σθη ἐξ αὐτῶν **δ** βοθηεα και ὄπλω του

σταυρου ἡ πάνσεεμνοοοο **δ**

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν

Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἦ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἦ Χορός: Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἦ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ ᾠ Γα.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν

η η μιν δ̣ ευ λο γη με νος ο ε ερ

χο μενος Δ̣ εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ι ι

ου δ̣

Ἐτερον, Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ ᾠ Γα.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν

η η μιν δ̣ ευ λο γη με νος ο ερ χο

μενος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ου ^Γ

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ ᾠ̣ Γα.

Ε ξ υ ψους κα τη λ θε ες ο ο Ευ σπλααγ

χνος ^Γ τα φην κα τε δε ξωτρι ι η με ε

ρον ^Γ ι να η μας ε λευ θε ρω σηςτων

πα θων ^Δ η ζω η και η α να στα σις η

μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι δι

Τῆς Ἁγίας.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Βαρβάραν τὴν Ἁγίαν τιμήσωμεν· ἐχθροῦ γὰρ τὰς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν, βοηθεία καὶ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ ἡ Πάνσεμνος.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̄ δ̄ Νη. ρ̄

Β αρ βα ραν τὴν Α γι α αν τι ι μη σω

ω μεν δι εχ θρουγα ρτας πα γι δας συ υ νε

τρι ι ψε δι και ως στρου θι ον ερ ρυ

σθηεξ αυ των ρ βο η θει α και ο πλωτου

Σταυ ρου η η παν σε ε μνος δι

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη

σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ
Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι
τάς ψυχάς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη. ρ̣

Ο ρ θο δο ξι ας ο δη γε ευ σε βει

ας δι δα σκα λε και αι σε ε μνο τη η

τος της οι κου μενης ο φω στηρων μο

να ζον ων θε ο πνευστον εγ κα αλ λω πι ι

σμα Ι ω αν νη σο φε ταις δι δα

χαις σου παν τας ε φω τι σας λυ ρα του ου Πνευ

μα α τος πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω

σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Γ
Δ **Ο** δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου
και σταυρωσιν υ πο μει να ας α γα α θε
ο θα να τω τον θα να τον σκυ λε ευ σας
και Ε γερσιν δει ξας ως Θε ος μη πα ρι
δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου **Γ** **Δ** δει
ξον την φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μων
δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε

σβευ ουσαν υ περ η μων ^Δ και σω στον Σω

τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο

ο ο ο ο ον ^Γ ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἄνестης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτός, ταῖς γυναῖξιν ἐβόα· Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι· “Οτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίαις προσέταξας γυναῖξί, κηρῦξαι τὴν ἔγερσιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὄρῶν κατεπλήττετο· ὅθεν καὶ κατεῖδε, τὰ ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ θείου σώματος, ἐν αὐτῷ κατακείμενα· καὶ πιστεύσας ἐβόησε· Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι σῶζεις ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον, ὅμοιον.**

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος
τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον
κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν
λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα
κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ
κόσμῳ καὶ ἄφεςις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ
τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς
προσκυνοῦσι τὸν πανάγιον τόκον σου.

Μετὰ τὴν Β' Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἄνθρωποι τὸ μνημά σου, Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο,
Ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε.
Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ
αὗται εὐηγγελίσαντο, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών·
Ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ
δεσμὰ τοῦ θανάτου. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, αἱ γυναῖκες κομίσασαι, φωνῆς
ἀγγελικῆς, ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον· Παύσασθε τῶν
δακρύων, καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε· κράξατε
ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ
εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις,
Ἄγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος,
ἡγιασμένε νάε, καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν
καύχημα· ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον

γέγονεν, ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριαι, κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ν σε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Α ι ι α αν πρω ω ι κ κ Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον Δ προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι κ κ α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε Δ θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε κ κ την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λοις ει ει ει πα τε Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ α α

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι Δ δ προς το μνη η μασου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το κ κ α α Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων Δ δ τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ων τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ε ωσ Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ **Δ** κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος **κ** Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε **Δ**

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **κ** χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης δι ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε κ ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε

ος και α α ανθρωπος δι

Α λ λη η λου ι ι α α α κ Αλ

λη η λου ου ι α κ Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος δι

Α λ λη η λου ι ι α α α κ Αλ

λη η λου ου ι α κ Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος δι

Α λ λη η λου ι ι α α α κ α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α π χ
α

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α κ α
α

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ος π α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ὁ Χορός: Ἀμήν.

‘Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα).

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστάσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμενοι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνουν· “Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου, ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεποιθώς, ἐν σοὶ Κύριε, τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γεννηθήτωσαν δὴ, πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστός, αὐχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός,
Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ
Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἡ καρδία μου, τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω,
ταπεινοφρονοῦσα· μὴ ὑψωθεῖσα ἀποπέση, ἐκ σοῦ
Πανοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον, ὁ ἐσχηκῶς ἐλπίδα, οὐ δεῖσει τότε,
ὅτε πυρὶ τὰ πάντα, κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει,
τερατουργεῖ ὑψιστα, ἐν τρισὶν ἓνα Θεὸν μέλπων· εἰ
γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες, κλῖνόν μοι τὸ οὔς
σου βοῶντι, καὶ κάθαρον πρὶν ἄρης με, ἀπὸ τῶν
ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν, δύνων πᾶς αὔθις
ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν
βεβιωμένων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, θεολογία μονὰς τρισαγία· ὁ Πατὴρ
γὰρ ἀναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ
Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς
συνεκλάμψαν.

Ἐντίφωνον Δ'.

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὃ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνοειδεῖ αἰτία, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως· Θεὸς τοῦτο γὰρ ἐστὶ, Πατρί τε καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Δίς)

Στίχ. Αἶνει, ἢ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών, Ὁ β' Χορός· εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη. ς

Ἄ ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ

θι σε τε ρα του ργου σα πο τε ς Μω σα ι

κη ρα α βδος σταυ ρο τυ πως πληξα σα Γ Δ

και δι ε λου σα θα λασσαν Δ ρ Ι σρα ηλ

δε φυ γα α δα πε ζον ο δι ι την δι

ε σωσεν Γ Δ α σματω Θε ω α να μελποντα Γ Δ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν, ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς

γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα,
ἀγνή δὲ διαμείναςα, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε
πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν
ἡμῶν.

Τῆς Ἀγίας.

ᾠχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

ὦ Τριάς ὑπέρθε σεπτῆ, ἢ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, τὴν
δωρεὰν σοῖς οἰκέταις βραβεύουσα, φωτοφόρον
ἔμπνευσον, τῇ ζοφώδει μου, διανοία ἀμάρυγμα, τὴν
σὴν εὐφημῆσαι Μάρτυρα, Βαρβάραν τὴν ἀοίδιμον.
(Δίς).

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐγκωμίων ἅπαντα θεσμόν, ὄντως ὑπερβέβληκε,
τῶν σῶν Μαρτύρων ἢ δόξα Φιλάνθρωπε, ἀλλὰ τὸ ἐκ
πίστεως κατὰ δύναμιν, δεδεγμένος ἐφύμνιον,
ἀντικαταπέμποις, Δέσποτα πλουσίως τὴν ἀντίδοσιν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀκανθώδους ρίζης ἐκφυέν, ρόδον ἱερώτατον, τὴν
Ἐκκλησίαν Χριστοῦ εὐωδίασεν, ἢ τῷ ἐρυθθήματι,
τῆς ἀθλήσεως, φοινηχθεῖσα δι' αἵματος, ἔνδοξος
Βαρβάρα, ἣν περ ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ τοῖς σοῖς ἐπαίνοις ἐγχειρεῖν, μέλλοντι παρεῖναί

σου, ἔδει φωνὴν τὴν μελίρρυτον "Οσιε, δι' ἧς τὴν ὀρθόδοξον, κατεφαίδρυνας, Ἐκκλησίαν τοῖς ἄσμασι, Πάτερ, Ἰωάννη, ἣτις σου γεραίρει τὸ μνημόσυνον. (Δίς).

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς σοφός, ἀγγίνους τε κριτής, τὴν τῶν ὄντων ἄριστα, φύσιν σκοπῶν, τῶν ἀστάτων προέκρινας τὰ διαιωνίζοντα· τῶν προσκαίρων γάρ, ἀντηλλάξω τὰ κρείττονα, Πάτερ, Ἰωάννη· ὅθεν σε καὶ νῦν Χριστὸς ἐδόξασεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰσωθῆναι πόθον μοι ἐνθείς, ὄφεις ὁ παμπόνηρος, τῷ Πλαστουργῷ ὡς αἰχμάλωτον ἤρπασε· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεωθείς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομῆτορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Γ
δ **Ο** στε ρε ω σας κα ταρ χας τους ου
ρα νους εν συ νε σει **Γ**
δ και την γην ε πι
υ δα των ε δρα σας **Δ**
ρ εν τη πε τρα με Χρι

στε της Εκκλησίας στη ρίζον **Γ** οτιουκ

εστι πληην σου αγιος μονεφι λανθρω

Γ
πε **Δ**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρα, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβείμ καὶ Σεραφείμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος β'. Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τετρωμένη τοῦ πόθου σου, ὡς νυμφίου Δέσποτα, τῷ γλυκυτάτῳ βέλει, ἡ ἀθληφόρος Βαρβάρα, ἅπασαν πατρικὴν ἀθείαν ἐβδελύξατο. (Δίς).

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐ τρυφῆς ἢ τερπνότης, οὐκ ἄνθος κάλλους πλοῦτός τε, οὐχ ἡδοναὶ νεότητος, ἔθελξαν σε Βαρβάρα ἐνδοξε, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα καλλιπάρθενε.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρὸς τελείους ἀγῶνας, οὐδὲν ἐδείχθη κώλυμα, τὸ ἀσθενὲς τοῦ θήλεος οὐ τὸ νέον τῆς ἡλικίας Χριστέ, ἀκηράτῳ σου σθένει δυναμούμενον.

Τοῦ Ὁσίου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον, Θεῷ δανείζων· ὅθεν σοι, τῶν οὐρανῶν ἠὺτρέπισται, βασιλεία, ἀλλὰ καὶ νῦν, ἀμοιβὴν Ἰωάννη, ἐδέξω πολυπλάσιον. (Δίς).

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον, δεδεγμένος πράξεις, κατακοσμεῖς αἰίδιμε, Ἰωάννη τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ὃ πολυπλασιάζεις καὶ τὸν βίον λιπῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαὶ ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διὸ σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας Πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας Βαρβάρᾳ τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν τοῦ βίου ἀπάτην ἀποκρουσάμενος, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἀναλαβόμενος, ἀσκητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαισας, τῆς ἐρήμου πολιστής, φωστήρ τοῦ κόσμου νοητῶς, ἀναδειχθεὶς θεοφόρε· διὸ πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἀφραστός τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώριται

Ἄγνη ἀειπάρθενε. Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾶ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἤγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασίλεια, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτὴρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλησις τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.

Στίχοι

Εἶπει πατὴρ θύσας σε, Μάρτυς Βαρβάρα,

Ἐπῆρξεν ἄλλος Ἀβραὰμ διαβόλου.

Βαρβάρα ἀμφὶ τετάρτη χερσὶ τοκῆος ἐτμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν,
Ἰωάννου Μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ
Δαμασκηνοῦ.

Στίχοι

Πλήσας μελῶν γῆν ἠδέων Ἰωάννης,
Κὰν οὐρανοῖς ἄνεισι συνθεῖναι μέλη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν,
Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Πολυβότου, τοῦ
θαυματουργοῦ.

Στίχοι

Ἐπισκοπὴν γῆς ἐκλιπῶν Ἰωάννης,
Ἐπισκοποῦντος πάντα τέρπεται θεᾶ,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Ἰουλιανὴ ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Ἰουλιανὴν ὡς περιστερὰν δέχου,
Εἰμὴ τάχει τέμνοιτο, τρίζουσεν Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Χριστόδουλος καὶ
Χριστοδούλη ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Συνωνυμῶν σοι, παρθένε Χριστοδούλη,
Ὁ Χριστόδουλος, καὶ συναθλεῖ σοι ξίφει.

Ὁ ἅγιος νέος Ἱερομάρτυς Σεραφεῖμ ὁ Φαναρίου
ἐπίσκοπος, ὁ μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1601, σούβλη
διαπαρεῖς τελειοῦται.

Στίχοι

Ὁ γῆς Σεραφεῖμ Θετταλῶν φύς ὡς κλάδος,
Θεῶ Λόγῳ πρόσσεισι ρείθροις αἱμάτων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ
σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ὦδὴ Α'.

Χ

ρι στο ος γε ε εν να

α α ται αι αι δο ο ο ξα α

σα α α τε **π** Χρι στος ε εξ ου ου ρα α

νω ω ω ων α πα α αν τη η σα α α

τε ε **π** Χρι στο ο ο ος ε ε πι γη

ης υ υ υ ψω ω θη η η τε **Δ** Α

σα α α α τε ε τω ω Κυ υ ρι ω ω

πα α α σα η η γη η η η και αι

εν ευ φρο ο συ υ υ νη **Δ**

Ὁ β' χορός.

α νυ μνη η σα τε λα οι οι οι

ο τι λι δε ε δο ο ο ο ο ξα

α α α σται π

Ὠδὴ Γ'. ω προ τω ω ων αι αι ω

ω ω νων εκ Πα τρο ος γε εν νη η

η θεν τι λι α αρ ρε ε ε ε ευ

στω ως Υι υι υι ω και επ ε σχατων

ε εκ Παρ θε ε ε ε νου σα α α αρ

κω θε εν τι λι α α σπο ο ο ρως Χρι

στω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω τω Θε ω ω βο ο η σω ω μεν

Ο α νυ ψω ω σας το κε ε ε ε ρας

η η μων α α γι ο ος ει ει Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π_ρ

^{Ωδὴ Δ'.} **ρ** α α βδοσεκτης ρι ι ζης Ι

ε ε εσ σαι αι ^Δ_δ και α αν θος ε

εξ α αυ τη η η η ης Χρι ι ι

στε ^π_ρ εκ της Παρ θε ε νου α α νε α βλα

στη η σας ^π_ρ εξ ο ο ρους ^Δ_δ ο αι νε

ε τος ^Δ_δ κα α α α τα σκι ι ου ου

δα α σε ε ε ος ^π_ρ ηλ θεςσαρκω ω θει εις

εξ α α α πει ει ρα α αν δρου ^π_ρ ο

α α υ λο ος και Θε ε ε ο ος ^Δ_δ

Δο ο ξα τη η δυ υ υ να μει ει σου

ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε ^π_α

Ὠδὴ Ε΄.

ε ο ο ος ω ω ω ων

ει ει ρη η η νης ^π_α Πα τη η η

η η ρ οι οι κτι ι ρ μω ων ^φ_α της με γα

α λης βου ου ου λη η η ης σου ου το

ο ον α αγ γε ε ε λο ον ^π_α ει ρη η

νην πα α ρε ε χο ο με ε νον α πε ε στει

ει λας η η μιν ^π_α ο ο θε ε ε εν θε ε

ο ο γνω σι ι ι ι ι ας προς φω ω

ω ως ο ο δη η γη η θεν τε ες εκ νυ

κτο ος ο ορ θρι ι ζο ο ον τε ε ες **Δ** δο

ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα

α α α αν θρωω ω ω πε **π**

Ὠδὴ 5'. **Ε** πλα α αγ χνω ω ων Ι ι

ω ω ω ναν **π** εμ βρυ υ ο ον α α

πη με ε σεν **π** ε να α α λι ο ος

θηρ **Δ** οι οι οι οι ο ον ε ε ε δε ε

ξα α α το ο τη Πααρ θε νω ω δε **π** ε

ε νοι οι κη η σα ας ο ο ο Λο γο

ος και αι σα α α αρ κα α

λα α α βων **π** δι ε λη η λυ θε ε

φυ λα α α ξα ας α δι α α φθο ο

ρον ^π η η η ης γαρουχ υ πε ε στη η

ρε ευ σε ε ως ^π την τε κου ου

σα αν κα α α τε σχεν α α πη

η η η η μα α αν τον ^π

^{Ωδὴ Ζ'.} **Ο** ι Παι αι δες ευ σε βει ει

ει α συ υ υ υ υντρα α φε ε εν

τες ^π δυσ σε ε βου ου ους ^Δ προ στα αγ

μα α το ο ος κα α τα α φρο

ο ο νη η σα α αν τε ες πυ ρο ο

ο ος α πει λη η ην ουκ ε ε πτο

ο ο η η θη η η σαν δ αλλ ε

εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο

γο ο ος ε ε στω ω τε ε ες ε ε

φα α αλ λο ον π ο των πα τε ε

ε ρω ω ων θε ε ο ος ευ λο ο

γη η η το ο ο ο ος ει π

Ὠδὴ Η'. Α χ ι νου μεν ευ λο χ γου μεν

και προσκυ νου με εν τον Κυ υ ρι ι

ον δ

Θ α α αυ μα α τος υ πε ερ φυ υ

ους η δρο ο ο σο ο βο ο ο λος π ε

ε ξει ει κο ο νι ι σε ε ε κα

μι ι νο ος τυ υ υ πον ου γαρ ου ους ε

ε δε ε ξα α το φλε ε ε γειει νε ε ε

ους ως ου δε ε πυρ τη ης Θε ο

τη η η το ος Παρ θε ε νου η

ην υ υ πε ε ε ε ε δυ υ

νη η η δυν δι ο ο ο ο α νυ

μνου ουν τες α α να μελψω με εν Ευ λο

γει τω ω η κτι ι σι ις πα α α

α σα α το ο ον Κυ υ υ ρι ι ι

ο ον και αι υ πε ε ρυ ψου ου

ου τω ω ω ει εις πα αν τας του

ου ους αι αι αι ω ω ω ω να α

α ας π ρ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α΄. Χ ρι στος γεν να ται δο ξα σα τε

Χρι στος εξ ου ρα νων α παν τη σα τε π ρ Χρι

στο ος ε πι γης υ ψω θη τε Δ δ α σα τε

τω Κυ ρι ω πα σα η γη και εν ευ φρο

συ υ νη Δ δ α νυ μνη σα τε λα οι

ᾠδὴ Β΄ Χορός. ο τι δε δο ο ξα α σται π ρ

ᾠδὴ Γ΄. ω προ των αι ω νων π ρ εκ

Πα τρος γεν νη θεν τι αρ ρε ευστως Υι ω ^π_α

και επ ε σχατων εκ Παρ θε νου ^Δ_δ σαρ κω

θεν τι α σπορως ^π_α Χρι στω ω τω Θε ω

βο η σωμεν ^π_α Ο α νυ ψω σας το κε

ρας η μων Α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε ^π_α

^{Ωιδή Δ'.} **Ρ** α βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι

και αν θος εξ αυ της Χρι στε ^π_α εκ της Παρ

θε νου α νε βλα στη σας εξ ο ρους ο αι νε

τος ^π_α κα τα σκι ου δα σε ος ^π_α ηλ θες σαρ

κω θεις εξ α πει ρανδρου ^π_α ο α υ λος και

Θε ος ^Δ_δ Δο ξα τη δυ να μει σου Κυ υ

ρι ι ε π
α

Ὠιδὴ Ε΄.

Θ

ε ος ων ει ρη νης Πα τηρ

οι κτιρ μωντης με γα ληςΒου λης σου τον Αγ

γελον π ει ρη νην πα ρε χο μενον α πε στει
α

λας η μιν π ο θεν θε ο γνω σι ας Δ
δ προς

φως ο δη γηθεν τες π εκ νυ κτος ορ θρι
α

ζοντες δο ξο λο γουμεν σε Φι λα ανθρωπε π
α

Ὠιδὴ ΣΤ΄.

Γ

υ ρη νων π
α

α πη με σεν π ε να λι ος θηρ οι
α

ον ε δε ε ξα το π τη Παρ θε νω δε ε
α

νοι κη σας ο Λο γος και σα αρ κα λα βω ων π
α

δι ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι α φθο

ρον ^π_α η ης γαρ ουχ υ πε στη ρευ σε ως ^π_α

την τε κουσανκα τε σχενα πη ημαντον ^π_α

ᾠδὴ Ζ΄.

Ο ι Παιδες ευ σε βει α συν

τρα φεν τες δυσ σε βους προ σταγματοςκα τα

φρο νη σαν τες ^π_α πυ ρο ος α πει λην

ουκ ε ε πτο η θησαν ^Δ_α λλ εν με σωτηςφλο

γος ε στω τες ε ψαλ λον ^π_α ο των Πα

τε ε ρων **Θ** ε ος ευ λο γη τος ει ^π_α

ᾠδὴ Η΄.

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυ νου μεντον Κυ ρι ον ^Δ_α

Θ αυ μα τος υ περφυους η δρο σο βο λος

ε ξει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου

γαρους ε δε ξα το φλε γει Νε ους ως ου

δε πυρτης Θε ο τη τος Παρθε νου ην υ πε

ε δυ νη δυν δι ο ο α νυ μνου ντες

α α να μελψωμεν Ευ λο γει τω η Κτι

σις πα σα τον Κυ ρι ον και υ πε ρυ

ψου ου τω εις παντας αι ω να α α

ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ➡ ➡ ➡ Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

ᾠχος· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ᾠχος· Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ

κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ
ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦ Ψαλμὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος Δι.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οικιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

C οι μο νω η μαρ τον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

I δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

I δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι α σ σ ο υ ε δ η λ ω σ α ς μ ο ι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δ ο υ ο υ γ α α ρ ε ν α ν ο μ ι α ι ς

σ υ ν ε λ η η η φ θ η ν και ε ν α μ α ρ τ ι

αι αι αι ς ε κ ι σ σ η σ ε μ ε η μ η η τ η ρ

μ ο υ

δ ο υ ο υ γ α α ρ α λ η θ ε ι α ν η

γ α α π η σ α ς τ α α δ η λ α και τ α

κ ρ υ υ φ ι α τ η ς σ ο φ ι ι ι ι α ς

σ ο υ ε δ η η λ ω σ α α α α α α

α α α α α ς μ ο ι ο ι

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι **Δ** πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι **Β**

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην **Δ** α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να **Β**

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου **Δ** και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λειψον **Β**

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος **Δ** και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγκρατισμοις

Μη απορριψης με απο του προ

σω που σου και το Πνευμα σου το Αγι

ον μη αντανελησάπ ε μου

Αποδοςμοιτην αγαλλιασιν του

σωτηριου σου και πνευματι η γεμο

νικωστηριξον με

Αιδαξω ανομους τας οδους σου

και ασεβεις επι σε επιστρεψου

σι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο

Θε ος της σω τη ρι αςμου α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α ναγ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πεινω μενην ο Θεος ουκ εξου

δενωσει

Αγαθυνον Κυρι εν τη ευ

δοκια σουτην Σιων και οι κοδο

μηθη τωτα τειχη Ιερουσαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι

και ο συνης αναφοραν και ο λοκαυ

τωματα

Τοτε ανοι σουσιν επι το θυ

σιαστηριον σου μοσχοις και

ελεησονμε ο Θεος

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος ➡ ➡ Δι.

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι **ζ'**

Τ αις των Α πο στο ο λων πρε σβειαις ε ε λε

η μων **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω

ων εγ κλη μα των **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην **ζ'**

Τ αις της Θε ο το ο κου πρε σβειαις ε ε

λε η μων **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη η θη των

ε μων εγ κλη μα των **Δ**

^χ **Ε** λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου **Δ** και τα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ^χ ε ξα λειψον το

α νο ο μη μα μου **Δ**

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

Θ ο ο ο ος **Δ**

Ἔτερα, ἄργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Α ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταις των

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των χ

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη η μα α μου

να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φου ου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτεραν των Χερουβιμ

και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των

Σεραφιμ^π την αδιαφθορας Θεον

Λογον τεκουουσαν^Δ την οντως Θεοτο

κον σε μεγαλυνοομεν^π

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ

πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τ ἦν τιμιώτερερα

ἀντῶν χειρῶν βιβλίου ἐνδοξο

ξοότεραν ἀσκήτων

σεραφίμων ἀδιαφθο

ρορορως Θεῶν ἰσχυρῶν τε

ἐκκουσῶν ἀπὸ τῶν οὐρανῶν

Θεοτοκῶν μεγαλυτέρων

υνοοοομένων

Ὁδὴ θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Μ ε γ α α λ υ ν ο ο ν ψ υ υ υ χ η

η η μ ο υ ο υ ο υ τ η η ν τ ι μ ι ι ω

ω τ ε ε ε ρ α ν **Δ** και αι ε εν δο ο

ξ ο ο τ ε ε ε ρ α ν τ ω ω ν α α

ν ω σ τ ρ α α α τ ε ε ε υ μ α α α α α

των **π**

Μ υ σ τ η η η ρ ι ι ι ι ο ο ν

ξ ε ε ε ν ο ν **π** ο ρ ω ω ω ω και αι

π α α α ρ α α δ ο ο ο ξ ο ο ν ο υ ρ α

ν ο ο ο ν τ ο ο ο σ π η η λ αι αι αι ο ν **π**

θρο ο ο νον **Δ** **δ** χε ρου ου ου ου βι

κον την Πααρ θε ε ε νον την φα α την χω ω

ρι ι ι ον **π** **ρ** εν ω ω ω ω α νε

κλι ι ι θη ο ο α χω ρη το ος Χρι

στο ο ος ο Θε ε ε ο ος **Δ** **δ** ον α νυ

μνουν τες με γα α λυ υ υ υ υ νο

ο ο ο με ε ε εν **π** **ρ**

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου την

τι μι ω τε ε ραν **Δ** **δ** και εν δο ξο

τε ε ραντων α νωστρατευ μα των **π** **ρ**

Μυστηριον ξενον ^πορω και πα

ρα δοξον ου ρα νον το Σπηλαιον θρονον ^Δ

Χερουβικον την Παρθενον ^πτην φα α

την χωριον ^πεν ω ω α νε κληθη

ο ο α χωρητος Χριστος ο Θεος ^Δ

ον ανυμνουντες μεγαλυνοο με ε

ε εν ^π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἦχος β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον γ'.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μή τις διαπιστεῖτω· ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι· μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις ἑνδεκα· οὐς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανοῦς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Τῆς Ἁγίας

Ἦχος γ'. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ δεξαμένη, Βαρβάρα παναοίδιμε, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει προστρεχόντων σοι, τὸν Θεὸν δοξάζουσα, τὸν ἐπὶ πάντων Δεσπότην, ῥῦσαι πάντας κινδύνων, λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ ψυχικῶν νοσημάτων.

Τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Ἀνέτρεψας σοφία σου, τὰς αἱρέσεις παμμάκαρ, ὧ Ἰωάννη πάνσοφε, καὶ ὀρθόδοξον δόγμα, τῇ, Ἐκκλησίᾳ δέδωκας, τοῦ ὀρθῶς δογματίζειν, καὶ δοξάζειν Τριάδα, Μονάδα τρισυπόστατον, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐκύησας Πανάχραντε, τὸν τοῦ τῷ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσιν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

Ἦχος πλάγιος τοῦ τετάρτου.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον δ̣ Αι νει τε

τον Κυ ρι ον εκ των ου ου ρα α νων αι

νει ει τε α αυ το ον εν τοις υ υ υ

ψι ι ι ι στοις δ̣ Σοι οι πρε πει υμνοστω ω

ω ω Θε ε ε ε ω δ̣

Α ι νει τε α αυ τον πα αντες οι αγ γε

λοι οι οι οι α α α αυ του δ̣ αι νει ει

 ει τε α αυ τον πα ασαι αι δυ να α α

 μεις α αυ του Σοι πρεπει υμνος τω ω ω ω

 Θε ε ε ε ε ω

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
 ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο τη η η η η η η η

 η η η ην και Α α α α ρα α α

 α α αρ χι ι ι ι ι ι ι ι αρ χι

 ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

α α α α α α α α α η η η μω

ω ω ωω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Ky υ ρι ι ι ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α γα

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα π α α

α α α α α α α α δ α α α α α

α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α γ

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κ υ υ ρ ι ε ει και κρι τη ρι ω

πα ρε στης υ πο Πι λα του κρι νο με νος

αλλ ουκ α πε λει φθης του θρο ο νου τω

Πα τρι συγ κα α θε ζο με νος δ̣ και α

να στα ας εκ νε κρων δ̄ τον κο σμον η

λευ θε ρω σας εκ της δου λει ας του αλ λο

τρι ου δ̄ ως οι κτιρ μων και Φι λα αν θρω

πος δ̄

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,

αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κ υ υ ρι ε ει και ως νε κρον εν

μνη μει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν

το **δ** αλλ ως Βα σι λε α υ πνουντα στρα

τι ω ται σε ε ε φυλαττον **δ** και ως

ζω ης θη σαυ ρον **δ** σφρα γι δι ε σφρα

γι σαντο **β** αλ λα α νεστης και πα ρε

σχεσ α φθαρ σι ανταις ψυ χαι αις ημων **δ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Κ υ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι

α βο λου τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω

κας φριττει γαρ και τρε μει μη φε ρων

κα θο ραν αυ τουου την δυ να μιν ο ο

τι νε κρουους α νι στα και θα να τον

κα τηρ γη σε δι α του το προ σκυ νου

μεν την τα φηνσουκαιτην Ε ε γερσιν

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ο Αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την

Α να στα σιν κη ρυ ξας τους μεν φυ λα

κας ε φο βη σε τα δε Γυ ναι α ε φω ω

νη σε λε γων Τι ζη τει τε τονζων τα με

τα των νε κρων α νε στη Θε ος ων καιτη

οι κου με νη ζω η ην ε δω ρη η σα

το δ

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, κατεφαίδρυνας ἄσμασιν, ἐνθεαστικώτατα, μελωδῶν παναοίδιμε, τῇ ἐνεργείᾳ Πάτερ τοῦ Πνεύματος, τὴν σὴν Κινύραν, ἀνακρουόμενος, νῦν παναρμόνιον, τοῦ Δαυῖδ μιμούμενος, ἦν ἐνηχῶν, θείοις μελωδήμασι, πάντας κατέθελξας.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, τῆς κοσμικῆς ἀποστάς, ταραχώδους συγχύσεως, τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, τῇ γαλήνῃ Πανόσιε, καὶ θεωρίας, θείας καὶ πράξεως, τὰς πανολβίους, σαφῶς λαμπρότητας, ὄντως ἐπλούτησας, καὶ πιστοῖς μετέδωκας, θεοπρεπεῖ, βίῳ λαμπρυνόμενος, Μακαριώτατε.

Στίχ. Τίμιος ἔναντιον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Δεῦτε γηγενεῖς ἐν ἄσμασι, τὴν ἱεράν καὶ σεπτὴν, τοῦ Ὁσίου πανήγυριν,, Ἰωάννου σήμερον, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν· οὗτος γὰρ ὄντως, θείας ἐλλάμψεως, κατηξιώθη τὸ φῶς εἰσδέξασθαι. ὦ τῆς ἀφάτου σου, εὐσπλαγχνίας Κύριε! δι' ἧς ἡμεῖς, ἔγνωμεν δοξάζειν σε, τὸν ὑπεράγαθον.

Ἑωθινὸν Γ'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠή Γα

Δ ο ὄ ξ α Πα τρι ι ι ι και Υι υι

ω κ α και αι α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α

α α τι ι π α

Τ ης Μαγ δα λη νη η ης Μα ρι ι ι

α ας π την του Σω τη η η η ρος κ α

ε ε ε ε ευ α α αγ γε ε λι ι ζο

με ε ε ε νη ης π εκ νε κρων Α να

στα α σι ι ιν και αι εμ φα α α νει

αν ^κ _α δι α πι στου ου ουντες οι Μαθη

η ται ^κ _α ω νει δι ζο ον το το ο ο

τη ης καρ δι ι ι α ας σκλη ρο ον ^π _α

αλ λα τοις ση μει ει οις κα θε πλι σθε ε

εν τε ες και θα αυ μα α σι ^κ _α προς το

κη ρυ γμα α α α α πε στε ε ελ λο ο

ον το ο ^π _α και συ υ μεν Κυ υ υ

ρι ε ^κ _α προς τον αρ χι φω τον α νε ε

λη η η η η φθη ης Πα τε ε ε

ρα α ^π _α οι δε ε κη ρυ υτ το ο ο ον

παν τα α χου τον λο ο ο γο ον ^κ τοις

θα αυμασι πι ι στουου ου με ε ε νοι

οι ^π Δι ο οι φω ω τι σθεν τες δι ι

α α αυ τω ω ων ^κ δο ξα α α

α ζο ο με ε εν σου ^κ την εκ νε κρων

Α να στα α σιν φι λα αν θρω πε

Κυ υ υ υ υ ρι ι ε ^γ

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος ^θ Δι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην ^Δ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θεο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠή Γα

Δ ο ξ α σοι τω δει ξαν τι το φως [♀] ^κ

Δο ξα εν υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι

γης ει ρη νη εν ανθρωποις ευ δο κι ι

α ^Γ ^ᾠ

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ [♀]

σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο [♂] ο ξαν ^Γ ^ᾠ

Κ υ ρι ε βα σι λε ευ ε που ρα νι ε [♀]

Θε ε Πα τερ παν το κρα α τος ^π ^ᾠ Κυ ρι ε

Υι ε μονο γε νε ες Ι η σου Χρι στε

και Α γι ον Πνεευ μα ^Γ _{αα}

Κ υ ρι ε ο Θε ο ος ο α μνοςτου Θε [♀]

ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι

ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο σμου ^π _α ε

λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ

τι ι ας του κο ο σμου ^Γ _{αα}

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μω ων ο

[♀] κα θη με νος εν δε ξι α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας ^Γ _{αα}

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ [♀]

ει μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χριστοςεις

δο ξανΘε ου ΠατροςΑ μην [♂] Γ 99

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

[♀] γη σω σε και αι νε ε σω το ο νο

μα σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι

ω νατου αι ω νος [♂] Γ 99

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν

[♀] τη η με ρα τα αυ τη α να μαρ τη

τουςφυ λα χθη η ναι η μας [♂] Γ 99

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο

[♀] Θε ο ος των Πα τε ε ρων η μων και αι

νε τον και δε δοξα σμε ενον το ο νο

μα σου εις τους αι ω ω νας Α μην Γ ρ ρ

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε

ος σου εφ η μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε

♂ πι σε Γ ρ ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον

με τα δι και ω μα τα α σου Γ ρ ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τα α σου Γ ρ ρ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α Ε

τος ε λε η σον η μας ^Γ₉₉

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι ^Γ₉₉

Κ αι νυ υν και α ει ει και εις τους αι

ω ναστων αι ω νων ^Γ₉₉ Α μην

Δ γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας ^Γ₉₉

Δ γι ο ος ο Θε ε ο ο ος [♀]₉₉ ^Κ₉₉

Δ α α γι ο ος ι ι σχυ υ υ υ

ρο ος ^π₉₉

Δ γι ος α θα α να α το ος ε λε

η σο ο ο ο ον η η η μα α α α
α α α α ας

Γ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν **κ** Α σω μεντω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η

ημων **π** κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον

θα να τον **κ** το νι κος ε δω κεν η μιν και

το με γα ε λε ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἐτέρα τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠή Γα

Δ ο ξα α σοι τω δει ει ξα αν τι το ο

φω ως δο ο ξα α εν υ ψι ι ι

στοι ο ι ς Θ ε ε ω κ και ε πι γ η ς ει ει

ρη η η νη δ εν αν θρω ποι ς ε ε

ευ δο κι α α δ

Υ μνου με εν σε ευ λο γου με εν σε δ

προ σκυ νου ου με εν σε δο ξο λο ο

γου με εν σε κ ευ χα ρι στου ου ου με

ε ε εν σοι Δ δι α την με γα λη η η ν σου

δο ξα αν δ

Κ υ ρι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ ε

που ρα νι ε Θ ε ε ε Πα τερ Πα αν

το κρα α α τος π Κυ υ ρι ι ε Υι

ε μ ο ν ο γ ε ε ν ε ς κ Ι η σ ο υ ο υ Χ ρ ι

ι σ τ ε κ α ι α γ ι ι ι ο ν Π ν ε υ μ α α γ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε ο Θ ε ε ο ς γ

ο α μ ν ο ο ο ς τ ο υ Θ ε ε ο υ κ λ ο

Υ ι ο ο ς τ ο υ Π α α τ ρ ο ς γ δ ο α ι α ι

α ι α ι ρ ω ν κ λ τ η ν α α μ α ρ τ ι ι α α ν

τ ο υ κ ο ο ο ο σ μ ο υ π ε λ ε ε η η σ ο ν

η η μ α ς γ δ ο α ι α ι α ι ρ ω ν γ Δ τ α ς α

μ α ρ τ ι α α α ς τ ο υ κ ο σ μ ο υ γ δ

Π ρ ο σ δε ε ξ α ι τ η ν δε ε η η σ ι ν η η

μ ω ν γ δ ο κ α θ η η η μ ε ε ε ε ν ο ς

Δ εκ δε ξι ω ω ων του Πα α τρος **κ**

και ε λε ε η η σον η η μας **Γ**

Ο ο τι ι συ ει μο νος α α γι

ι ος **Γ** συ ει μο νος Κυ ρι ι ος **κ** **λ** Ι

η σους Χρι ι στος εις δο ο ο ο ξαν Θε

ου Πατρος α α μην **Γ**

Κ αθ ε κα α α α στην η με ε

ε ραν ευ λο γη σωω σε **κ** και αι νε

ε ε ε σω το ο ο νο μα α α σου **π**

εις τον αι ω ω ω να και εις τον αι ω

να του ου ου αι ω νο ος **Γ**

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε **δ**

εν τη η με ε ρα τα α α α αυ

τη **κ** α να μαρ τη η η η τους φυ

υ λα χθη η η ναι αι η η μας **δ**

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε

ε ε ο Θε ε ος **δ** των Πα τε ε ε

ρω ων η η η μων **α** και αι αι αι νε ε

τον **δ** και δε ε δο ο ξα σμε ε ε νο

ον **π** το ο νο ο ο μα α α σου ου **κ**

εις του ους αι ω ω ω να ας α α

μην **δ**

Γ ε νοι το ο ο Κυ ρι ι ε **δ** το ε

λε ο ος σου εφ η η μας κα θα α α

α περ ηλ πι σα με εν ε ε πι ι σε **δ**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε δι

δα α α ξο ο ον με **κ** τα α α δι και

ω ω ω μα τα σουου **δ**

Κ υ ρι ι ε ε κα τα φυ υ γη **δ**

ε γε νη η η θης η η μιν **δ** εν

γε νε α και γε νε α α **δ** ε γω ει

πα Κυ υ ρι ι ε **π** ε ε ε λε ε η η

σο ο ο ο ον με **κ** ι ι α α σαι αι

την ψυχήν μου οτι η η μαρτον σοι

οι ^Γ _δ

Κ υ ρι ι ε ε προ ος σε κα τε ε

φυ υ γον ^Γ _δ δι δα α ξο ο ο ο ον με

Κ _λ του ποι ει ει ν το θε λη μα α α σου

ου ο τι συ υ ει ο ο ο ^Γ _δ Θε ος μου

Ο τι ι πα α ρα α σοι πη γη η

ζω ω ης ^Γ _δ εν τω φω τι ι ι ι σου ο

ψο ο ο με ε θα α φως ^Γ _δ

Π α ρα α α τει ει ει νον ^Δ _ρ το

ε λε ε ο ο ος σου ου ου τοι οis γι

νω ω σκου ου σι ι ι ι σε ς

Α γι ο ο ος ο Θε ε ος Α γι

ο ο ος ι σχο υ ρος ς Α γι ι ο ος

α α θα να τος ε ε λε η σο ον η

η μας ς

Α ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ι ω ς και

α γι ω Πνε ευ μα α τι ς

Κ αι νυ υ υν και α α ει ς και ει εις

τους αι ω ω ω νας των αι ω ω νω ων

α α μην ς

Α γι ι ο ος α α θα να α το ος

ε ε λε η σο ον η η μας

Α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ε ε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Α α α α α γι ι ι

Handwritten musical notation with red accents and a red 'A' at the start.

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

Handwritten musical notation with red accents and a red 'A' at the start.

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

Handwritten musical notation with red accents and a red 'A' at the start.

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

Handwritten musical notation with red accents and a red 'A' at the start.

α γι 1 0 0 0 0 0 50 8 1 1

Handwritten musical notation with red accents and a red 'A' at the start.

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

Handwritten musical notation with red accents and a red 'A' at the start.

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

Handwritten musical notation with red accents and a red 'A' at the start.

υ υ υ υ υ υ 2υ υ υ υ υ 120υ

Handwritten musical notation with red accents and a red 'A' at the start.

υ ρο 0 0 0 0 0 0 50 8

Handwritten musical notation with red accents and a red 'A' at the start.

α α α α α γι 1 1

Handwritten musical notation with red accents and a red 'A' at the start.

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

Handwritten musical notation with red accents and a red 'A' at the start.

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ος α θα

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α Α θα να το ο

ο ο ος ε λε η η σο ο ον η η

η η μα α α ας

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σωμεντω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η

ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον

θα να τον κ το νικος ε δωκεν η μιν και

το με γα ε λε ο ο ο ο ο ο ο ο ος ρρ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον **δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **β̣ λ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ̣ δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον **β̣ λ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον **δ̣**

ϸ οι Κυ ρι ε **δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε ε η η

σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α μην εὐλογέη ψυχῆ μου τὸν

Κυρίον εὐλογητός εἰ Κύριε εὐ

λόοο γέει η ψυχῆ μου τὸν Κύ

ριον ^πκαὶ πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανό

μα τὰ ἀγιῶν αὐτοῦ ^νδ̣

Εὐλογέη ψυχῆ μου τὸν Κύριον καὶ

μη ἐπιλανθάνῃς τὰ πό

δοσει αὐτοῦ ^νδ̣

Τὸν ἐπιλατῶν τὰ σάστας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου ^ν _δ

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις ^ν _δ

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου ^ν _δ

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις ^ν _δ

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μω υ ση π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ν δ

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

ρι ος β λ μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

ος π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ν δ

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ρ κ ου δε κα τα τας α

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ν δ

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης β λ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον **δ**

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ανομιασημων **δ**

Καθως οικτειρειπατηρ υιους **π**ωκτει

ρησε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν **δ**

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν _δ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^α _κ και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν _δ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν _δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β _κ τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^π _α και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν _δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ε ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ε ι **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** **λ** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** **κ** λ ε ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^δ

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων ^δ Α μην ^δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^Δ Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε ^δ

Μέλος ἄργόν.

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου
ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν
το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο
ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του
ου ου **Δ** Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε **δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
"Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος **Δ**ι.

Α ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω
Α γι ω Πνευ μα τι **β** Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στισω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρεψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παντες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατ'εραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατην ημετερανσωτη

ριαν **β** σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας **β**

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας **Δ** Εισων της α

γιας Τριαααδος συνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον η μααας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μνήσθητί ἡμῶν Χριστέ Σωτήρ του κο
σμου ἁγίου πνεύματος σου ἁγίου πνεύματος σου
ἁγίου πνεύματος σου ἁγίου πνεύματος σου
ἁγίου πνεύματος σου ἁγίου πνεύματος σου
ἁγίου πνεύματος σου ἁγίου πνεύματος σου

βασιλειαι σου δι

Στίχ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἄκουε Ἀδάμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὐά, ὅτι ὁ γυμνώσας, πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι' ἀπάτης λαβὼν ὑμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Εὐλω προσπαγεῖς, Σωτὴρ ἡμῶν βουλήσει, ξύλου τὸν Ἀδάμ, κατάρας ἐλυτρώσω, ἀποδιδούς ὡς οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σήμερον Χριστός, ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, παρέχων ἀφθαρσίαν, καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν.

Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος β'. Ἐν ἀβύσσῳ.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν

ψευδόμενοι ἕνεκεν ἑμοῦ.

Ἐλλαμφθεῖς τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, θείων ἀνθρωπίνων τε, γνῶσιν πραγμάτων τρανῶς, πεπλουτηκῶς τοῖς χρήζουσιν, Ἰωάννη ἀφθόνως μετέδωκας.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τὸ αὐτό.

Δόξα. (Ἀργῶς)

Ἐφαμίλλως χοροῖς οὐρανόις Σοφέ, τῶν Ἐκκλησιῶν ὀρθοδόξων ἐρρύθμισας, χοροστασίας ἄσματα, προσφωνῶν τῇ Τριάδι θεόφθεγκτα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. (Ἀργῶς)**

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος **Δι.**

Στίχ. α΄ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τ
αις πρε σβει αις της Θε ο το κου

Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β' Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ' Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ α ις π ρ ε σ β ε ι α ις τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ

Σ ω τ ε ρ σ ω σ ο ν η μ α α α ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο

α ν α σ τ α α α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ομο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν **β** σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο του και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρε πτωσ εν αν θρω

πη σας **β** σταυρωθεις τε Χριστε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας **Δ** Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος **β** συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. Δ'.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν
κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν
παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα
σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ δ̣ Νη. —

Ε ξ υ φουςκα τηλ θε ες ο ο Ευ σπλααγ
χνος τα φην κα τε δε ξωτρι ι η με ε
ρον ι να η μας ε λευ θε ρω σηςτων
πα θων η ζω η και η α να στα σις η
μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ➡ ➡ ➡ Δι.

Α ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε
σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι
ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ
νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι
α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. Δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφήν
κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν
παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα
σοι.

Τῆς Ἁγίας.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Βαρβάραν τὴν Ἁγίαν τιμήσωμεν· ἐχθροῦ γὰρ τὰς
παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐξ
αὐτῶν, βοηθεῖα καὶ ὄπλω τοῦ Σταυροῦ ἡ Πάνσεμνος.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη. ϛ̣

Β αρ βα ραν την Α γι α αν τι ι μη σω

ω μεν **Γ** δ̣ εχ θρου γαρ τας πα γι δας συ υ νε

τρι ι ψε **Γ** δ̣ και ως στρου θι ον ερ ρυ

σθη εξ αυ των **Δ** ϛ̣ βο η θει α και ο πλω του

σταυ ρου η η παν σε ε μνος **Γ** δ̣

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁρθοδοξίας ὀδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη. ϛ̣

Ο ρ θο δο ξι ας ο δη γε ευ σε βει

ας δι δα σκα λε και αι σε ε μνο τη η

τος της οι κου μενης ο φω στηρτων μο

να ζον ων θε ο πνευστον εγ κα αλ λω πι ι

σμα Ι ω αν νη σο φε ταις δι δα

χαις σου παν τας ε φω τι σας λυ ρα του ου Πνευ

μα α τος πρεσβευ ε Χρι στω τω Θε ω

σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος,
καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν·
διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς
χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας
σου εὐχὰς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι
Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν
ιάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν
Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν
λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ
Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας
παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον
θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος ᾠή Γα.

Η Παρ θε νος ση με ρον τον προ αι

 ω νι ον Λο ο ο γον εν Σπη λαι

 ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ ρη

 η η τως χο ο ρευ ε η οι κου με ε

 ε ε νη α κου τι σθειει ει σα δο ξα

 σον με τα Αγ γε ε ε ε ε λων και των ποι

 με ε ε νων βου λη θεν τα ε πο φθη

ναι **Δ** παι δι ον νε ον τον προ αι ω νων **Θε** **χ**

ο ο ο ον **δ**

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ ἀ΄ χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος **Δι.**

Κ υ ρ ι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρ ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρ ι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον **β**

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

υ να μεις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

μη ν Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α΄ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις **Δ** Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι ος

Α θα να τος **Β** ε λε η σον η μα

α ας **Δ**

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος **Δ**ι.

Ν ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α **Δ** α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Ηε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι α α α α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

ι ι ι ι ι Ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι

زَيْتُونَ
أَشْرَابًا
يَنْبَغِي
إِنَّ
يُؤْتَى
عَلَى
أَيْ
بِ
بِ
بِ
بِ
بِ

عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى

أَشْرَابًا
يَنْبَغِي
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى

عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى

عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى

عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى

عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى

عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى

زَيْتُونَ
أَشْرَابًا
يَنْبَغِي
إِنَّ
يُؤْتَى
عَلَى
أَيْ
بِ
بِ
بِ
بِ
بِ

عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى

أَشْرَابًا
يَنْبَغِي
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى
عَلَى

1 α α γι ι ο ο ο ο ο ο 50 ο σ

1 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

50 ο σ

Α α α α α α γι ι ο ο

ο ο ο σ Α θα α α α α α α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α

50 τ ο σ

Ε λε ε ε ε λε ε ε η η σ ο

ο ν η μα α α α α α α α α α α α α α

α α σ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Γα.

Κ υ ρ ι ε σ ω ω ω ω ω σ ο ν Γ ρ ρ τ ο υ ς

ε ε ε ε ε ε υ σε ε ε τ ο υ ς ε υ σε ε

β ει ει ρ ει ει ει ει ει ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος πλ. δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἐνὶ Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἐνὶ δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἐνὶ ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς

εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος Δι.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α΄ Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι οι οι

οι οι οι οι οι οι Δ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β΄ Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α΄ Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α

α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ

Χερουβικόν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη̣.

ο ι τα Χε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρου ρου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου

βι ι ρι ι ι ι ιμ ρι μυ στι κω ως

ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ζο ο ει ει κο νι

ι ζον τε ε ε υε ε ε ε ες και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι τη ζω ω ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω

Τρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι

ι ι α α α α α α α α α α α

α α α Τρι ι α α α α α α α δι

ι το ον τρι σα α α α α α α α

γα α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ο ον π υ μνο ον

προ ο σα α δο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον τες πα α α σαν την βι ω

ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ω ω τι ι κη η η η η η η η η η

α πο θω ω ω ω ω ω με ε ε

ε ε θα α με ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι μναν

ς το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Βα α α σι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε α α α α α α α α

α δ των ο ο ο ο ο ο ο λων υ

πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

ι και αι αι αι αι αι αι αι αις α ο

ρα α α τω ω ω ω ηω ω ω ω ω

ω ω ως δο ρυ φο ρου ου με νον

τα α α ξε ε σι ι ιν Αλ λη λου

ου ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α

Ἄλλο Θεοδώρου Φωκαέως.

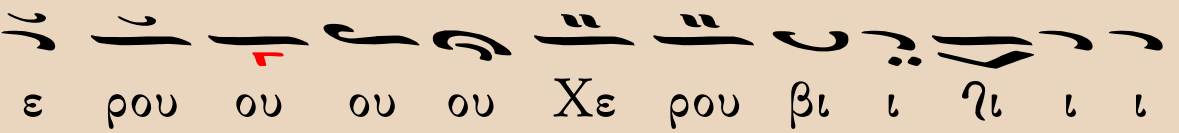
Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ
ι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι τα α α α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι ρι ι ι

ι ιμ μυ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι

κω ως ει κο νι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο

ον τε ες και αι αι αι αι τη η η η

η η η η η η η η η η η η η η η

ζω ο ο ο ο ο ποι ο ο ο ο ο

οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω

ω ω ω ω Τρι α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α Τρι α α α α

α α δι τον τρι σα α α γι ο ο ον

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α

δο ον τε ε ε λε ε ε ε ες πα α

α α α α α α α α α α α α

α α σαν την βι ω ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι

κη η η η η η η ην α πο ο ο

θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε

θα α α α α α με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με

ε ε ρι μνα α α ρα α α α αν

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ως τον Βα α α σι ι ι ι ι

ι ι ι ι τον βα α σι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι

λε ε α α α α α α α ε των ο ο

ο λω ων υ πο δε ξο ο ο με

ε νοι οι οι οι ε

Τ αις Α αγ γε ε λι ι και αι αις α

ο ρα α α α α α α τως δο ρυ

φο ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ι

ιν Αλ λη λου ου ι ι ι α α

α α α α α δ

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἶ συλλεΐτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν
ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Ἄ γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ηι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

α φ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φ υ γ η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α για πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

Ὁ Διάκονος: Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η ω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συ κρι ι τω ς των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Τὸ σύνηθες.

ἜΗχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Ἄ ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως

μα κα ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το

ο ο κον δ̣ την α ει μα κα ρι ι

στον και πα να α μω ω ω ω ω ω

μη η η η η τον δ̣ και μη τε ε ρα του

ου Θε ε ε ου ου η η η μων δ̣ την

τι μι ω τε ε ε ε ραντων Χε ε ρου

ου ου βι ιμ ν' και εν δο ξο τε ε ε ε

ρα αν δ̣ α συγ κρι ι ι τω ως τω ω ω

ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ δλ την

α δι α φθο ο ο ο ρως δλ Θε ον

Λο ο γο ον τε ε ε κου ου ου ου ου

σαν δλ την ο ον τως Θε ο το ο ο

ο κον δλ σε ε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε εν δλ

Ἔτερον, Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἔχος λ π δλ Νη.

Ἄ ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως δλ

μα καρι ζει ειν σε ε την Θε ο το

ο ο ο κον δλ την α ει μα καρι ιστονκαι

πα να μω μη η τον και μη τε ε ρα α
τουου Θε ου η μω ων την τι μι ω
τε ε ραν τω ων Χε ρου ου ου βι ιμ
και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ραν α
συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ρα φι ιμ
την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε ον
Λο ο ο γο ον τε ε ε κου ου ου
ου σαν την ον τω ως Θε ο το ο ο κον σε
με ε γα α λυ νο ο με ε ε ε ε ε εν

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν

ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἔγχος λ δ̣ Νη.

δ̣ Α̣ ι αι αι αι αι αι αι π̣ αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι χαι αι π̣ αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι δ̣ αι αι αι

ν̣ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει

υ υ υ υ υ υ ρι β χ ι ι ι ι

ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι π ρ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι β χ οι

ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ ς υ υ υ

ρι ι ι ι ι ι ι ς ι ι ι ι ι ι

ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ς ι

ι ι ι τον Κυ υ ρι ι ο ο ο ς ο ο

ο ο υν ε ε ε ε ε ε ε ε π ρ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

τω ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ρα α νω ω ω ω ω ω ω ων ς ς ς

α υε ε ε ε ε ε υε ς α α α α υε

ς α ς α α α υε ς υε ε ε υε ς ς

α υε ς α α υε ς α α υε υε ε ς ς

γα υε υε ε ςα ςα α υε ςα α υε

υε υε ςα υε υε ςα υε υε ςα α α

υε υε ε ςα ςα υε ε ς A α α αλ

λη η η η λϷ ι ι αλ λη λϷ

ι ι ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α ς

Ἔτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ا ا ب ج د ه و ز ح ط ي ق
١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣

ك غ ف ع د ج ه و ز ح ط ي ق
١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣

ر ز ح ط ي ق ك غ ف ع د ج ه و
١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣

س د ج ه و ز ح ط ي ق ك غ ف ع
١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣

ف ع د ج ه و ز ح ط ي ق ك غ ف
١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣

ق ك غ ف ع د ج ه و ز ح ط ي
١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣ ١٣

ا ا ب ج د ه و ز ح ط ي ق
٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠

ك غ ف ع د ج ه و ز ح ط ي ق
٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠

ا ا ب ج د ه و ز ح ط ي ق
٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠

ا ا ب ج د ه و ز ح ط ي ق
٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠

ا ا ب ج د ه و ز ح ط ي ق
٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠ ٠

Handwritten cursive letters with red accents and small 'u' characters below.

Handwritten cursive letters with red accents and small 'u' characters below.

Handwritten cursive letters with red accents and small 'u' characters below.

Handwritten cursive letters with red accents and small 'u' characters below.

Handwritten cursive letters with red accents and small 'u' characters below.

Handwritten cursive letters with red accents and small 'u' characters below.

Handwritten cursive letters with red accents and small 'u' characters below.

Handwritten cursive letters with red accents and small 'u' characters below.

Handwritten cursive letters with red accents and small 'u' characters below.

Handwritten cursive letters with red accents and small 'u' characters below.

Handwritten cursive letters with red accents and small 'u' characters below.

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ε ε εκ τωων ου ου ου ου ου ου εκ

τωων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ρα α εκτων ου ρα α νω ω ω

ω ω ω ων Α α α α λ λ η η η η

λου ι α λ λ η λου ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α

Ἔτερον Πέτρου Βυζαντίου
ἐξηγηθὲν ὑπὸ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.
ᾠχος ὁ αὐτός.

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι **π** αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει **π**

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει **ρ** ει ει ει ει ει

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον κυ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ον κυ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ ω ω ω ω ω

ω εκ τω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Δ δ

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου εκ

των ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ρα α α α α α α α α α α α

νω ω ων χ α λιε ε ε λιε λιε ρα

γα υε ε γα υε υε ε γγα γα α υε

γα α υε υε υε γα α γα α υε τα

υε ε ε υε υε γα γα α υε γα α α

υε υε γγα γα α υε γα α υε υε υε

γα γα α υε τε ε ε υε γα α α

υε ε ε υε γα α υε ε γγα γα

υε ε ε υε γα γα υε αλ λη

λου ου ου ου ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α α

α

ο ο ο ο ο ο ο π ο ο ο ο

ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ

υ χυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

τον κυ ρι ο ο ο ο ο ο ο ον

ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω

ων υ υ υ υ υ υ υ εκ τω ων υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρα α

ε εκ των υ υ ρα νω ω ω ω ω ω ω

ων γα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

γα α γα α α α α α α α α α α

α α α α α π α α α α α α α

α α α α α α α α α α λλη η η

η η η η η η η κ λυ υ υ ι α

λληλυ ι ι α α γα α α λε ε ε

ε ε ε λε ε ε γε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε γα α γα α α α α

α λλη η η η γη η η η η η η

η η η γη η η η η η η χη η

η η η η η η η η η η γα

α α α α α α α α α α α α

α α λλη η η η η η χη η η η

η η η α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι α

λλη η λϝ ϝ ϝ ι α α πα α

α α λι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ιν ρα α α α α α α α α α

λλη η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η

χη η η η η η χη η η η η η

ρα α α α α λλη η η η η η η

η η η η λ ς ς ς ς ς ι ι α λ

λη λ ς ς ι ι ι ι ι α α δ α α

α α α α α α α α α χα α α ρα

α α α α δ ρα α α α α α α

ρα α α α α α α α α λλη λ ς ς

ι ι α α α α α α α α δ β ς ς

α α α α χα α α α ρα α α α κ ς

α α λλη λ ς ς ι α ρα α α α α

α α α α χα α α α α α α

α α α α α α α α α χα α α δ ς

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

Ε ι δο μεν το φως το α λη θι νον
ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον
ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι
αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου
ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε
ε εν

Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β’.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε,
ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον
ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια,
ἀλληλούια.

ᾠχος   Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι
η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με
τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο
λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συ νην σου   Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

Ἦχος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

 ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δίς).

 ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον Ἦχος: Ὁ β΄ Χορός: α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

 ος

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἑξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός. Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ————— Δι.

Εἰς πο οὐ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε κ η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...
Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῆ δουλεία τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἡ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

‘Οτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

‘Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ’ ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

‘Ο κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

‘Εγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ’ αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ’ ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνης τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος πρῶτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος ᾠ Πά.

Κ υ ρ ι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου π ει σα κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρ ι ι ι ι ε π

Κυ ρ ι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου προσχεστη φωνη

η τη ης δε η σε ω ω ω

ω ως μου π εν τω κε κρα γε ναι με

ε προς σε ε ε ει σα ακου στον μου

Κυ υ υ υ ρ ι ι ι ι ε π

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ σευ χη

η η η η μου ^π_α ως θυ μι α μα

α ε νω πι ο ο ο ο ον σου ^π_α

ε παρσις των χει ει ρω ων μου ^γ_α θυ σι α

ε ε ε σπε ρι ι νη η ^γ_α ει σα α κου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π_α

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λακην τω στο μα

τι μου ^Δ_α και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου ^π_α

Μ η εκ κλινης την καρ δι ανμουεις λογους

πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα α σεις εν α μαρ τι αις ^π_α

Γ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο

μι αν ^Δ_δ και ου μη συν δυ α α σω με

τα των εκλεκτων αυ των ^π_α

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λε γ ξει με ^Δ_δ ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να α τω την κε φα λη ην μου ^π_α

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των ^Δ_δ κα τε πο θη

σαν ε χο με να πετρας οι κρι ται αυ των ^π_α

Ακουσονται τα ρηματα α μου

οτι ηδυνθησαν **Δ**ωσει παχος γης

ερραγηεπι της γης **Δ**διεσκορπισθη

τα οστα αυτων παρα τον αδην **π**
α

Οτι προς σε Κυ υριε Κυριε

οι οφθαλμοι μου **Δ**επι σοι ηλπισα μη

αντα νεληστην ψυχην μου **π**
α

Φυλαξον με απο παγιιδος

ης συνεστησαν το μοι **Δ**και αποσκαν

δαλωντων εργαζομενων την ανομι

π
α
αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι **Δ** κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω **π**_α

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε

κρα ξα **Δ** ρι φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε

η θην **π**_α

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ω **π**_α

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευμα μου και συ εγνωστας τρι βους μου **π**_α

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην ^Γ ε κρυψανπα γι δα μοι ^Π

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον ^Δ και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε ^Π

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^Π

Ε κε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Συ

ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των ^Π

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ^Δ ο τι

ε τα πει νω θην σφο δρα ^π_α

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με ^Δ_δ ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με ε ^π_α

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τ ας ε σπε ρι νας η μων ε ε ευ

χας προ σδε ξαι Α γι ι ε Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε ^π_α και πα ρα σχουη μιν α φε

σιν α α μαρ τι ι ων ^π_α ο τι μο νος

ει ει ο ο δει ει ξας εν κο σμω τη

ην α να α α α στα α α α σιν π ρ

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων π ρ και

πε ρι λα βε τε ε ε ε α α α αυ την

και δο τε δο ξαν εν αυ τη τω α να σταν τι

ι εκ νε ε κρων π ρ ο τι αυ το ς ε στι ι ι

ιν ο Θε ο ο ο ς η η η μω ων ρ φ ο

λυ τρω σα με νο ο ς η η μα α α ς εκ

των α νο ο μι ω ω ω ω ν η η η

η μων π ρ

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε

εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δευτε λαοι υμνησωμεν και προσκυ

νησωμεν Χριστον **π**δοξαζοντες

αυτου την εκνεκρωνα αααστα

ααασιν **π**οτι αυτος εστι ιιιν

ο Θεοοος ηηημων **Δ**οεκ

της πλανης του ουεχθρουου του κο

σμον λυυτρωσααααμεεεε

νος **π**

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ευφρανθητε εεεουραανοι **π**

σαλ πι σα α τε τα θε με λι α α

α α τη η η ης γης βο η σα α τε τα

α ο ο ο ρη ευ φρο συ υ υ νην

ι δου γαρ ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α

μαρ τι ας η μων τω Σταυρω προ ο ση η

η λω ω ω σε και ζω ην ο ο δι

ι δου ους θα να το ον ε νε ε ε ε

κρω ω ω ω σε τον Α δαμ α να στη

σας ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω

πος

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς

ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τον σαρκί εκουσίως σταυρωθέν

τα αδιήγημας **π**αθόντα

και τα αφεεντα και αναστάντα ε

εκ νεεκρων υυμνησω ωμεν λεε

εεγοοοόντες **π**στηριξον ορθο

δοξια την Εκκλησια ανσου Χριιστε

και ειρηνευσον την ζωην ηημων

ως αγαθος και αιφιλαααν

θρωωωωπος **π**

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τ ω ζω ο δο χωσου τα φω πα ρε στω

τες οι α α να α α ξι ι ι ι οι

δο ξο λο γι αν προ σφε ρο ο μεν τη

α φα τωσου ε ευ σπλααγ χνι ι α Χρι

στε ο ο Θε ο ο ο ος η η η η

μων ^π _α ο τι Σταυ ρον κα τε δε ε ε ξω και

θα να τον Α να μαρ τη η τε ^π _α ι

να τω κο σμω ω δω ω ρη η ση την

α να σταα σιν ω ως φι λα α α αν

θρω ω ω προς ^π _α

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Προπατόρων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Τῶν Προπατόρων σήμερον πιστοί, τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν, τὸν μεγαλύναντα αὐτούς, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κραταιὸν καὶ δυνατόν· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, καὶ θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἀγνήν, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε Χριστός, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφήν, καὶ σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὁ τοὺς Ἁγίους Παῖδας ἐκ πυρός, ῥυσάμενος Δέσποτα, καὶ ἐκ στόματος λεόντων Δανιήλ, ὁ εὐλογήσας Ἀβραάμ, Ἰσαάκ τε τὸν δοῦλόν σου, καὶ τὸν τούτου υἱὸν τὸν Ἰακώβ, ὁ εὐδοκήσας ἐκ σπέρματος, τούτων γενέσθαι καθ' ἡμᾶς, ἵνα τοὺς πρὶν ὀλισθήσαντας, σώσης προπάτορας ἡμῶν, σταυροῦσαι καὶ θάπτεσαι, καὶ συντρίβεις τοῦ θανάτου τὰ δεσμά, συνεγείρεις τε πάντας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ὄντας ἐν νεκροῖς, προσκυνοῦντάς σου Χριστέ, τὴν Βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογός, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτουν μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ, καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὠφθη φιμωτής· ὦν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλόανθρωπε Σωτήρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὡσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοί, καὶ Ἅγιοι Παῖδες σου, ἐν καμίνῳ τῆς φλογός τῆς τοῦ πυρός, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν, καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμαστός, τρανῶς τὴν θείαν δευτέραν σου, ἐπιδημίαν προδηλῶν. Ἐώρων ἐκραύγαζεν, ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φησί, καὶ κριτῆς ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρός ἐπέστη ποταμός· οὗ ῥυσθείημεν Χριστέ, ταῖς ἰκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ π Πά.

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω **Δ** και α γι ι ω Πνεευ μα α α

π
τι

Τ ους προ του νο μου ου ου Πα α τε

ε ε ρας α α α α πα α α αν τας **Δ**

ευ φη μη η σω ω ω μεν ση η με

ρο ον πι ι ι στοι **π** Α βρα α α

α αμ τον φι λο ο θε ε ε ον **π** και

Ι σα α ακ τον εξ ε παγ γε λι ι

α α ας τε ε χθε ε εν τα **Δ** και Ι

α α κωβ καιτουςδω ω ω δε ε κα Πα

α τρι α α α αρχας Δαυ ι ι

ι ιδ τον πρα ο ο τα α α τον

και αι αι αι Δα νι ι ηλ τον ε πι θυ

μι ω ω ων Προ ο φη η η την καιτους

τρεις Παι αι αι δα ας συν αυ τοις γε ραι αι

αι αι ρο ο ο ον τες τους την κα

α μι ι νον ειςδρο ο ο σο ον με τα

α βα λο ο ο ον τας αι του ου με

νοι οι α α φε ε ε ε σιν πα ρα

Χρι στου ου ου του ου Θε ε ε ου

του ε εν δο ο ξα ζο ο με ε ε νου

ου εν τοις Α γι ι ι οι ο ις α α

αυ του π

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠ Πά.

ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω ω Πνε ε ευ μα α α τι π

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α α α α μην π

την παγ κο σμιον δο ξαντην εξ αν θρω

πων πα ρει ει σαν και τον Δε σπο ο την τε

ε κου ου ου ου σαν π την ε που ρα

α α νι ι ον πυ υ υ υ λην π υ υ

μνη σω ω μεν Μα ρι αν την Πα αρ θε ε ε

ε ε νον π των Α σω μα τω ων το ο α

α σμα και των πι στων το ε ε γ κα λ λω ω

ω ω πι ι ι ι σμα π αυ τη γαρ α νε

δει ει ει χθη ου ρα α α νος και να ο ος

της Θε ε ο ο ο τη η η η τος π

αυ τη το με σο τοι οι χον της ε χ θρας κα

α θε ε λου ου σα ει ει ρη η η νην

αν τει ση η η η ξε π και το Βα σι λει

ει ον η η νε ε ε ω ω ω ω ξε π

Ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ω
 ως την α α α αγ κυ υ υ υ ραν π υ
 περ μα χον ε χο ο μεν τον εξ αυ της τεχ
 θε ε εν τα α α Κυ υ ρι ι ι ον
 Θαρ σει ει τω τοιοι οι οι νυν π θαρ σει τω
 λα ο ο ος του Θε ε ου π και γαρ αυ τος
 πο λε μη σει του ους ε εχ θρου ου ους ως
 παν το δυ υ υ υ να α α α μο ο
 ο ος π

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,

οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν

ΕΥ ΠΡΕ ΠΕΙΑΝ Ε ΝΕ ΔΥ ΣΑ ΤΟ Ο Ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Τω πα θεισου Χριστε παθων η λευ θε ρω
θη μεν **Δ** και τη α α να στασει σου εκ φθο
ρας ε λυ τρω θημεν Κυ ρι ε δο ξασοι **π**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Αγαλ λι α σθα η κτι σις **π** ου ρα
νοι οι ευ φραι νε σθα σαν **π** χει ρας κρο τει
τω τα ε ε θνη μετ ευ φρο συ υ νης Χρι στος
γαρ ο ο Σω τηρ η μων τω Σταυ ρω προ ση λω σε
τας α μαρ τι ι ας η μων και τον θα α να

τον νε κρω σας **Δ** ζω ην η μι ιν ε δω

ρη σα το **π** πε πτω κο τα τον Α δαμ

παγ γε νη α να στη σας ως φι λα ανθρω ω

πος **π**

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Β α σι λευς υ παρχωνου ρα νου και γης Α

κα τα ληπτε **π** ε κων ε σταυ ρω σαι δι α

φι λανθρω πι ι αν **π** Ον ο α α δης συ

ναν τη σας κα τωθεν ε πι κρανθη **π** και

δι και αι ων ψυ χαι δε ξα μεναι η γαλ

λι α σαν το **π** Α δαμ δε ι δων σε τον

Κτι στην εν τοις κα τα χθο νι οις α νε

στη **π** Ω του θαυ μα τος πως θα να α

του ου ε γευσα το η των α πα αν των ζω

η **Δ** αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον

φω τι σαι κραυ γα ζον τα α και λεγοντα **Δ**

Ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

σοι **π**

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Γ υ ναι αι κες **κ** μυ ρο φο ροι μυ υ ρα

φερουσαι **Δ** με τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα

φρον σου κα τε λα βον ^π και μη ευ ρουσαι

το α χραντον Σω μα σου πα ρα δε του Αγ

γε λουμα θουσαι το και νον και πα ρα δο ξον

θαυ μα ^Δ τοις Α πο στο λοις ε λε γον ^π

Α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω

κο σμω το με γα ε λε ος ^π

Του̅ α̅υ̅το̅υ̅.

Ἦχος ᾠ̅ Γ̅α̅.

Α ο ^ξα Πα τρι ι ι και Υι υι

ω ^κ και αι α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α

α α τι ι ^π

Τ ων Προ πα το ρων το συ υ υ

στη μα ^κ οι φι λε ο ο ορ τοι οι

δε ε ευ τε ^κ ψαλ μι κω ω ως ευ φη η

μη η η σω ω ω με εν ^π Α α δαμ

τον Προ πα το ο ρα Ε νωχ Νω ω ω ε Μεελ

χι ι ι σε ε ε ε ε δε εκ ^π Α

βρα α αμ Ι σα α ακ και αι Ι α κω ωβ

με τα νο μο ον ^μ Μω υ ση η ην και

Α α α α α ρων ^κ Ι η σου ου ουν

Σα μου ου η η ηλ και αι Δα αυ ι ιδ ^π

μεθ ω ων τον Η η η σα ι ι ι α αν ^π

Ι ε ρε μι αν Ι ε ζε ε κι ι

ι ηλ και Δα νι ηλ και τους δω δε ε κα

α μα Η λι ι ι ου Ε λισ σαι αι

ον και τους α α α πα α α α αν τα

ας Ζα χα ρι ι α αν και αι το ον Βα πτι

στη ην και τους κη ρυ ξα αν τας Χρι ι

στον την ζω ην και α να α στα σιν

του γε ε ενους η η μων

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ αι νυν και α α ει ει και εις τους

αι ω ω ναστων αι αι ω ω ω νων Α

μη ην

Ἀ σπο ο ρω ζ εκ θει ει ου Πνε ε ευ

μα τος κ βου λη σει δε Πα α α τρος κ

συ νει ει λη φας Υι ο ον το ον του ου ου

Θε ε ε ε ου ου π εκ Πα τρος α μη

το ο ρα κ προ των αι ω ω ω νων υ υ πα

α αρ χο ο ο ον τα α π δι η μας

δε ε εκ σου α α πα το ο ρα γε ε ε

ε γο ο νο ο ο τα σαρ κι ι ι α

α πε ε κυ υ υ η η η η σα ας και

βρε φο ος ε ε γα α λουχη σα ας δ Δι ο

ο μη πα α αυ ση η πρε σβε ε ε ευ ει ν κ

του λυ τρω θη ναι κιν δυ υ νων τας ψυχας

η η μω ω ω ων ρρ

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ

ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾧ Πά.

Του λιθου σφραγισθέντος ὑπο των

Ἰουδαιων **Δ**καιστρω των φυλασ

σοντων το αχραντον σου σωωμα **π**α

νεστης τριημερος Σωτηρ **Δ**δωρουμενος

τω κο σμωτηνζω ην ^π δι α του το αι

Δυ να μειςτωνου ρα νων ^Δ ε βο ων σοι

Ζω ο δο ο τα ^π δο ο ξα τη Α να στα

σει σου Χρι στε ^Δ δο ο ξα τη Βα σι λει α

σου ^Δ δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λανθρωπε ^π

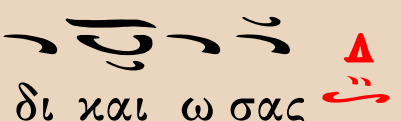

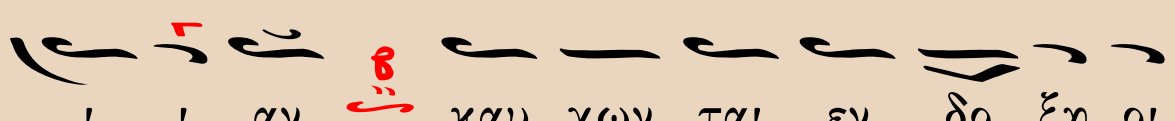

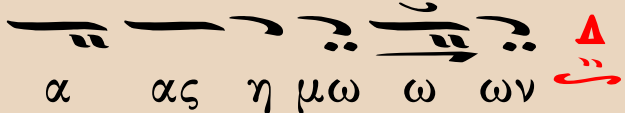

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῶν Προπατόρων.**

Ἦχος β'.

Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ Ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεής, ἢ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

 ν πι ι στειτους Προ πα το ρας ε
 δι και ω σας την εξ Ε θνων δι αυ των προ
 μνη στευ σα με νος Εκ κλη σι ι ι ι
 ι ι αν και χων ται εν δο ξη οι
 Α α γι οι ο τι εκ σπερματος αυ
 των υ παρ χει καρπος ευ κλε ης η α σπο
 ρως τε κου σα σε ταις αυ των ι κε σι
 αις Χρι στε ο Θε ος σω σοντας ψυ χα
 α ας η μω ω ων

Ὁ Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγία Ἐκκλησία καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγία
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν, τὰ Σεραφεῖμ ἀσιγήτως
δοξάζουσιν, ἀναρχον αἶδιον, ποιητικὴν ἀπάντων
ἀκατάληπτον· ἦν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς
γεραίρει τοῖς ἄσμασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν τριλαμπῆ σου
δηλώσης Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον,
κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ καὶ
λόγον, καὶ πνεῦμα δούς, ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἄνωθεν δεικνὺς μοναδικόν, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσι, κράτος Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ
Υἱῷ σου καὶ τῷ Πνεύματι· Δεῦτε καταβάντες,
αὐτῶν τὰς γλῶσσας συγγέωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς
σοφοῖς προηγόρευται· Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ
συμφυῆς Υἱός, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐν τῇ
Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὥφθης
τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος,
θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας·
καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν μονάρχην Θεόν, καὶ
τρισήλιον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς, ἀρρέύστως Πάτερ
ἐλαμψε, φῶς ἐκ φωτὸς Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ
Πνεῦμα θεῖον φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾶς
Θεότητος, αἴγλην τρισυπόστατον, προσκυνοῦμεν
πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Μονὰς ἢ Τριάς ὑπερφυῶς, ἀρρήτως ὑπὲρ ἔννοιαν,
ταῖς νοεραῖς οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις
φωναῖς ἀσίγητον, ἐκβοώσαις ἀίνεσιν· αἷς συμφώνως
ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σποράς, προῆλθεν ὁ
ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν
φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ
καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱόν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, καὶ ἰσότιμον δόξῃ, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καὶ ὑπέρθεον δύναμιν, ἣν δοξάζουσι, τῶν Ἄσωμάτων αἱ τάξεις· ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων,
Ὁ α΄ Χορός· Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Λάμπσον μοι Θεαρχία τρισήλιε λάμπεσι, σῶν θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν θεαρχικῆς σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ καὶ γλυκείας μεθέξεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Πρότερον οὐρανοὺς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ Πνεύματι στόματος, τῷ συμφυεῖ μεθ' ὧν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχίᾳ Θεότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ἐπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, θεαρχικὴ παντουργικὴ, Τριάς ἀσύγχυτε μονάς, συνέτισον φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Πανάχραντε, θεαρχικώτατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ καὶ αὐγάζοντα, τοὺς γηγενεῖς τῆς τρισηλίου Θεότητος,

Ὁ β' Χορός τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λάμπουσιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων, ἀμέσως διάκοσμον, ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτῖσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς σαῖς αἴγλαις φώτισον Τριάς, ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ἡ φύσις ἐνική, Θεαρχία τρισηλίε, ἀνυμνεῖ σε ἦν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μίαν φύσιν καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν ἀμέριστον ἓνα, Θεὸν τῆς ἀοράτου, καὶ ὄρωμένης τε κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥήσεις πᾶσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἄχραντε, τὸν σὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνερμήνευτον· ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαίας,

Ὁ α' Χορός· καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Ὁδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσοῤῥοπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἡ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως Μονάς, πέφυκας, ἀπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρούρησον. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου, ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων ἀκατάληπτε Τριάς· εἶτα, καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ πάσης ῥῦσαί με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ

τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους
πανσθενῶς, ἄρχαντε Παρθένε Θεονύμφευτε. Ἄλλὰ
καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ῥῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέριστον φύσιν,
προσώποις ἐν τρισί, τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ
μένουσαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν Θεότητος,
προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ
δοξάσωμεν, ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν
ὑπεράγαθον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ
οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῶ
ὀλισθαίνουσας, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρᾳ με,
τῆ φοβερά τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον,
κατηγορούντων δαιμόνων,

ᾠχος β΄ Χορός· καὶ πάσης κολάσεως.

ᾠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λόγε Θεοῦ, συμφυὲς ἀπαύγασμα, τοῦ
παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὴν παρά σου,
θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποίησον ὡς εὐσπλαγχνος, σὺν
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερόν τοῖς
δαίμοσί με, δεῖξον καὶ πάθεις. (δις)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴνα τῆς σῆς, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δείξης τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπεινότητα, αὔθις ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Ἀλλὰ καὶ νῦν τῷ θείῳ με, συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χερουβὶμ, θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς, ἐν γαστρὶ σου παρθενικῇ, ὤκησε Πανάχραντε, πάντας ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος. Ἀλλὰ καὶ νῦν,

Ὁ α' Χορός· ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

ᾠδὴ η' . Θαύματος ὑπερφουῶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Νεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, οὐρανοὺς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέρριν· εἶτα καὶ γῆς ἀπηώρησας, τὸ βάθος πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει τῇ σῇ φιλόανθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν, πόθῳ εἰς αἰῶνας. **(δίς)**

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Φώτισον θεαρχικὸν φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ

Τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαῖον αὖθις δὲ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σὰς φωτοδότιδας, ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν αἰεὶ· δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψῶ σε, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός σου πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῆ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ὦ καὶ εὐχαρίστως ἀναμέλπωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, **Ὁ β' Χορός**· καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σῶσον, ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν, ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριάς ὁμοούσιε, καὶ φρούρει τὴν σὴν ποίμνην, διαπαντὸς ἀνεπιβούλευτον. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴνα, τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς οὐσιώδους δείξης σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν, ἐπαγγελίας τρισήλιε, καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς

τοῖς σοῖς δούλοις, ἅς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νεῦσον, ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι, μόνος εἷς Θεός, ἀληθινός πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ πανυμνήτου Θεομήτορος.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ἀ ξι ον ε στιν ως α α λη
η η θω ω ω ως τη η ην υ υ
πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α
α α δα **Δ** Α ναρχον Πα τε ε ρα και
πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να
να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον **Δ** προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

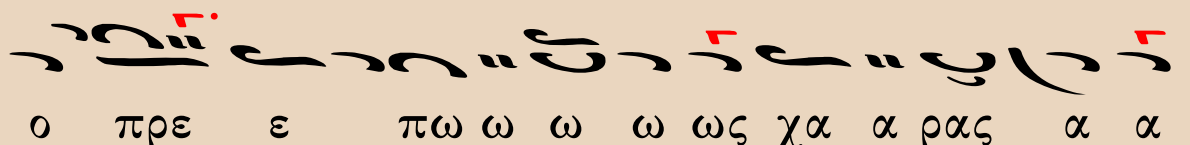
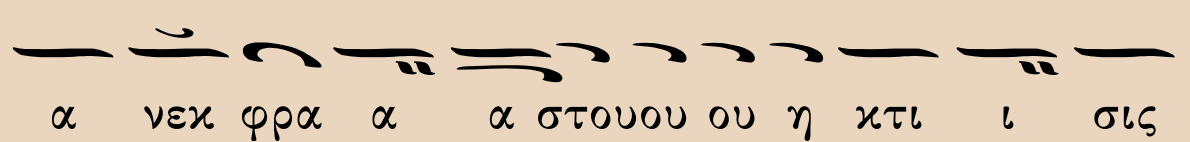

Β
α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

 Ο Πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

 α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

 ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

 αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

 λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

 σα α α

‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
 ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
 ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
 ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος β'. Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος β'. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Προπατόρων.

Ἦχος β'.

Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ
Ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν.
Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος
αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεῆς, ἢ ἀσπόρως
τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος β' Δι.

Ε ν π ι σ τ ε ι τ ο υ ς Π ρ ο π α τ ο ρ α ς ε

δι και ω σας την εξ Ε θνων δι αυ των προ
μνη στευ σα με νος Εκ κλη σι ι ι ι
ι ι αν και χων ται εν δο ξη οι
Α α γι οι ο τι εκ σπερ μα τος αυ
των υ παρ χει καρ πος ευ κλε ης η α σπο
ρω σ τε κου σα σε ταις αυ των ι κε σι
αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας ψυ χα
α ας η μω ω ω ν

Και εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν

ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῶν. Ἁγίε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορὸς· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η

μιν Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν

ο νο μα τι Κυ ρι ου π

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ

τήν ζωήν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου
Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Του λιθουσφραγισθεντοςυποτων

Ιουδαϊων **Δ**ικαιστρατιωτωνφυλας

σοντωντοαχραντουσουσωωμα **π**α

νεστηστριημεροςσωτηρ **Δ**ιδωρουμενος

τωκοσμητηνζωην **π**διατουτοαι

Δυναμειστωνουρανων **Δ**εβοωνσοι

Ζωοδοοτα **π**δοοξατη **Γ**Αναστα

σεισουΧριστε **Δ**δοοξατηΒασιλεια

σου **Δ** δοξα τη οι νο μι α σου μο νε

φι λανθρωπε **π**

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Τῶν Προπατόρων.

Ἦχος β'.

Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ Ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεής, ἢ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος **Δ**.

Θ ν πι ι στειτους Προ πα το ρας ε

δι και ω σας **Δ** την εξ Ε θνων δι αυ των προ

μνη στευ σα με νος Εκ κλη σι ι ι ι

ι ι αν **β** καυ χων ται εν δο ξη οι

Α α γι οι ο τι εκ σπερματος αυ
 των υ παρχεικαρπος ευ κλε ης η α σπο
 ρως τε κου σα σε ταις αυ των ι κε σι
 αις Χρι στε ο Θε ος σω σοντας ψυ χα
 α ας η μω ω ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

ᾠδὴ α'. Αὐτόμελον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῷ προσηλωθεῖς, ἐκουσίως Οἰκτίρμον, ἐν μνήματι τεθείς, ὡς θνητὸς Ζωοδότα, τὸ κράτος

συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, ὡς ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῖτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα, παρεγένοντο ὄρθριαι, καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς ὁ μόνος κραταιὸς καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ.

Δόξα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς, ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, καὶ ἠγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα. Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου,

μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριαι, κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου

θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱὸν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Α΄.

π
α

Ε

υ λο γη τος ει ει

ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα ξο ο ον με

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου
κ
α

των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ν σε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν Δ δ ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε κ κ ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος Δ δ προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις ^{κ̣̣̣} ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε ^{κ̣̣̣} ο σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος ^Δ

^Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου ^{κ̣̣̣}

^Η ι ι α αν πρω ω ι ^{κ̣̣̣} My ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον ^Δ προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι ^{κ̣̣̣} α αλλ ε πε ε ε στη η

τερ ε ε νη η χου ου ουν το ^κα Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων ^δ τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ^κως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος ^δ

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι ^κ

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ο ν

τε ^δ και αι το ο Α α α γι ι ο ο ν

Πνε ε ευ μα **κ** τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α **δ** ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α **δ** συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ **δ** κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος **κ** Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε **δ**

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **κ** **α** χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πησπα ρε ε ε ε

σχεσ ρε ευ σαν τα α ζω ω ης **Δ** **δ** ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε **κ** **α** ο εκ σου ου σαρκω θει ει εις **Θ** ε

ος και α α ανθρωπος **Δ** **δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** **α** Αλ

λη η λου ου ι α **κ** **α** Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο **Θ** ε ος **Δ** **δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** **α** Αλ

λη η λου ου ι α ^κ_α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος ^Δ_δ

Α λ λη η λου ι ι α α α ^κ_α α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α ^π_α χ

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α ^κ_α

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ος ^π_α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα)·

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν,
ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν,
Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται,
κόσμου οὓσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὡσπερ Πατρί,
πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο ἄσωμεν τῇ Τριάδι
μονοκρατορία.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὑψωσάς με νόμων, ἀρεταῖς
ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με,
φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἁμαρτίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται,
παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· ἰσοσθενές γάρ ἐστι
Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Ὁδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλὰς
τοῦ Κυρίου· εὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ
καρδία.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων
ἐκτεθέντων, κριθήσονται, ἅπασαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς
καὶ γλῶσσαι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν καὶ
κράτος, ὡς Πατρί τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ
προσφέρειν· Μονὰς γάρ ἐστιν ἡ Τριάς,
‘Ο β’ Χορός· τῆ φύσει, ἀλλ’ οὐ προσώποις.

Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν
σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ. (Δὶς)

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον
πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον
ἐπταπλασίως.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν
σωτηρίῳ,

‘Ο β’ Χορός· παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. ᾠδὴ α’.

‘Ο Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Ε ου η τροπαι ου χορσδε ξι α **Δ** θε ο
πρε πως εν ι σχυ ι δε δο ξασται **π** αυ
τη γαρ α θα να τε ως α σθε νης υ πε
ναν τι ους ε θραυσε **π** τοις Ι σρα η λι ταις

ο δον βυ θου καινουργη η σα σα ^π_α

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας, ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσία ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν τῶν Προπατόρων.

ᾠχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν, πρὸ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ ἐκλάμψασι, καὶ τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Κύριον καὶ Δεσπότην, γνώμη ὀρθῇ, τεθεραπευκόσι, καὶ ἀδύτου φωτισμοῦ νῦν ἀπολαύουσιν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀδὰμ τὸν πρῶτον τιμήσωμεν, χειρὶ τετιμημένον τοῦ κτίσαντος, καὶ πάντων ἡμῶν Προπάτορα, ἤδη γεγεννημένον, καὶ ἐν σκηναῖς, ταῖς ἐπουρανίαις, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν ἀναπαυόμενον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Ἄβελ δῶρα προσάγοντα, ψυχῇ εὐγενεστάτῃ προσήκατο, ὁ πάντων Θεὸς καὶ Κύριος, τοῦτον δὲ μαιφόνῳ, πάλαι χειρὶ, τεθνατωμένον, ἀνεκόμισε πρὸς φῶς ὡς θεῖον Μάρτυρα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥητῶν ἐνθέων ἀκούσωμεν, βοώντων τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν· ἰδοὺ γὰρ Σπηλαίῳ τίκτεται, Κόρης ἐξ ἀπειράνδρου, οὗ τὸν φρικτόν, τόκον προμηγύει, Ἀστρολόγοις ὁ ἀστήρ ἐπιφαινόμενος.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

π_α **ο** — — — — — — — — — —
μο νος ει δωστηστων βρο των ου σι

— — — — — — — — — — **π**_α — — — — — — — — — —
ας την α σθε νει αν **α και συμ πα θως αυ**

— — — — — — — — — — **π**_α — — — — — — — — — —
την μορφω σα μενος **α πε ρι ζω σο ον με εξ**

υ ψουςδυ να μιν **Δ** του βο αν σοι Α γι ος ο
να ος ο εμ ψυ χος **Δ** της α φραστου σου
δο ξηςφι λα ανθρωπε **π**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα
κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠὺδόκησας,
ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι Ἅγιος,
ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα
με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν
θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας,
καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν
ἠμφίεσας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ
Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε
βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα,
σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ

ἄστεκτον.

Τῶν Προπατόρων.

ᾠχος α'. Τῷ πρὸ τῶν αἰῶνων.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄδεται ἐν κόσμῳ, τὸ τοῦ Σήθ πρὸς τὸν Κτίστην διάπυρον· ἐν γὰρ ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, καὶ ψυχῆς διαθέσει, αὐτὸν ὄντως ἐθεράπευσε, καὶ νῦν ἐν χώρα τῶν ζώντων βοᾷ, ἅγιος εἶ Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στόματι καὶ γλώσση, καὶ καρδίᾳ Ἐνώς ὁ θαυμάσιος, ἐπικαλεῖσθαι θεοφρόνως, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, Θεὸν ἤλπισεν ἐν πνεύματι, καὶ εὐαρέστως βιώσας ἐν γῆ, κλέος ἐπηνέγκατο.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἱερολογίαις, ἱεραῖς τὸν Ἐνώχ μακαρίσωμεν· εὐαρεστήσας γὰρ Κυρίῳ, μετετέθη ἐν δόξῃ, ὀφθεῖς κρείττων καθὼς γέγραπται, θανάτου οἷα Θεοῦ πεφηνῶς, δοῦλος γνησιώτατος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Νῦν ἡ προσδοκία, τῶν Ἐθνῶν ἐκ Παρθένου προέρχεται, καὶ Βηθλεὲμ τὴν κεκλεισμένην, ὑπανοίγει προσφόρως, Ἐδὲμ Λόγον σωματούμενον, εἰσδεδεγμένη καὶ φάτνη σαρκί, ἐπανακλινόμενον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Η Ὑπακοή (χῦμα)·

Εἰς δρόσον τοῖς Παισί, τὸ πῦρ μετεβάλλετο, ὁ
θρῆνος εἰς χαράν, ταῖς Γυναιξὶν ἐνηλλάττετο·
Ἄγγελος γάρ, ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι,
τοῖς μὲν, εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον,
ταῖς δέ, τὴν ἀνάστασιν καταμηνύσας τριήμερον, ὁ
ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ
κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς
Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ
Ἄδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν
δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κρᾶζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι
παρέχων, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

‘Ο Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν ὡς Θεὸν
παντοδύναμον καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψαντα καὶ
τοὺς ἀπ’ αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις
ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τὸ
Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων ὡς
μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ Γυναῖκες,
Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ Ἄδης
στενάζει καὶ θάνατος ὀδύρεται καὶ κόσμος
ἀγάλλεται καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ
παρέσχες πᾶσι, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ’ ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον (χῦμα).

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ’ ἀγράφω
οὐσία θωρακισθέντες τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκάμματι
τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε, ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς
ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε·
Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς
τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

‘Ο Οἶκος.

Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον πείραν
Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι·
μὴ καταλίπης ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς ὁ θάνατος, ὁ
διψῶν ἡμᾶς, καὶ Σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ’ ἔγγισον
ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ
τῶν Παίδων σου τῶν ἐν Βαβυλῶνι, ἀπαύστως
ἀνυμνούντων σε καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν
κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον
ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων εἰς τὴν
βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ’ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Δανιήλ τοῦ Στυλίτου.

Στίχοι

Καὶ γήϊνον πᾶν, ἀλλὰ καὶ γῆν ἐκκλίνων,
Οἰκεῖ Δανιήλ πρὶν στῦλον, καὶ νῦν πόλον.
Ἐνδεκάτῃ Δανιήλ στυλοβάμων εὐρατο τέρμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ,
τοῦ νέου Στυλίτου.

Στίχοι

Πρὸς ὕψος ἀνήνεγκε τὸν Λουκᾶν στῦλος,
Λουκᾶς δὲ τὸν νοῦν πρὸς Θεόν, πρὸς ὃν τρέχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα , Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Ἀκεψεῆ καὶ Ἀειθαλᾶ.

Στίχοι

Ἀκεψεῆν βλέπων με πάσχοντα ξίφει,
Ἀειθαλᾶ, ζήλωσον, Ἐζήλωσά σε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα , Μνήμη Μείρακός τινος, καὶ
διήγησις πάνυ ὠφέλιμος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα , Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Βαρσαβᾶ.

Στίχοι

Θύσας Βαρσαβᾶ ζῆθι, λυτρωθεὶς ξίφους.
Ἄνω ποθῶ ζῆν· θᾶπτον ἠκέτω ξίφος.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Βικεντίου,
Αἰμιλιανοῦ, καὶ Βεβαίας.

Στίχοι

Τμηθέντες ἐμφαίνουσι τρεῖς τε καὶ μία
Θεοῦ Τρία πρόσωπα καὶ φύσιν μίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα , Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

Στιχοι

Δέξασθαι χαρὰν οἱ πάλαι Προπάτορες,
Βλέποντες ἐγγίζοντα Χριστὸν Μεσσίαν.
Γήθεο Ἀβραάμ, ὅτι Πρόπαππος Χριστοῦ ἐδείχθης.

Ταῖς τῶν σῶν ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

Εἰς πο οὐλ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε τη η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

ᾠδὴ Α'.

Χ

ρι στο ος γε ε εν να

α α ται αι αι δο ο ο ξα α

σα α α τε **π** Χρι στος ε εξ ου ου ρα α

νω ω ω ων α πα α αν τη η σα α α

τε ε **π** Χρι στο ο ο ος ε ε πι γη

ης υ υ υ ψω ω θη η η τε **Δ** Α

σα α α α τε ε τω ω Κυ υ ρι ω ω

πα α α σα η η γη η η η και αι

εν ευ φρο ο συ υ υ νη **Δ**

ᾠδὴ Β' χορός.

α νυ μνη η σα τε λα οι οι οι

ο τι ι δε ε δο ο ο ο ο ξα

α α α σται π

Ὠδὴ Γ'. ω προ τω ω ων αι αι ω

ω ω νων εκ Πα τρο ος γε εν νη η

η θεν τι ι α αρ ρε ε ε ε ευ

στω ως Υι υι υι ω και επ ε σχατων

ε εκ Παρ θε ε ε ε νου σα α α αρ

κω θε εν τι ι α α σπο ο ο ρως Χρι

στω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω τω Θε ω ω βο ο η σω ω μεν

Ο α νυ ψω ω σας το κε ε ε ε ρας

η η μων α α γι ο ος ει ει Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π_ρ

^{Ωδὴ Δ'.} **ρ** α α βδοσεκτης ρι ι ζης Ι

ε ε εσ σαι αι ^Δ_δ και α αν θος ε

εξ α αυ τη η η η ης Χρι ι ι

στε ^π_ρ εκ της Παρ θε ε νου α α νε α βλα

στη η σας ^π_ρ εξ ο ο ρους ^Δ_δ ο αι νε

ε τος ^Δ_δ κα α α α τα σκι ι ου ου

δα α σε ε ε ος ^π_ρ ηλ θεςσαρκω ω θει εις

εξ α α α πει ει ρα α αν δρου ^π_ρ ο

α α υ λο ος και Θε ε ε ο ος ^Δ_δ

Δο ο ξα τη η δυ υ υ να μει ει σου

ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε ^π_α

Ὠδὴ Ε΄.

ε ο ο ος ω ω ω ων

ει ει ρη η η νης ^π_α Πα τη η η

η η ρ οι οι κτι ι ρ μω ων ^φ_α της με γα

α λης βου ου ου λη η η ης σου ου το

ο ον α αγ γε ε ε λο ον ^π_α ει ρη η

νην πα α ρε ε χο ο με ε νον α πε ε στει

ει λας η η μιν ^π_α ο ο θε ε ε εν θε ε

ο ο γνω σι ι ι ι ι ας προς φω ω

ω ως ο ο δη η γη η θεν τε ες εκ νυ

κτο ος ο ορ θρι ι ζο ο ον τε ε ες **Δ** δο

ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα

α α α αν θρωω ω ω πε **π**

Ὠδὴ 5'. **Ε** πλα α αγ χνω ω ων Ι ι

ω ω ω ναν **π** εμ βρυ υ ο ον α α

πη με ε σεν **π** ε να α α λι ο ος

θηρ **Δ** οι οι οι οι ο ον ε ε ε δε ε

ξα α α το ο τη Πααρ θε νω ω δε **π** ε

ε νοι οι κη η σα ας ο ο ο Λο γο

ος και αι σα α α αρ κα α

λα α α βων **π** δι ε λη η λυ θε ε

φυ λα α α ξα ας α δι α α φθο ο

ρον ^π η η η ης γαρουχ υ πε ε στη η

ρε ευ σε ε ως ^π την τε κου ου

σα αν κα α α τε σχεν α α πη

η η η η μα α αν τον ^π

^{Ωδὴ Ζ'.} **Ο** ι Παι αι δες ευ σε βει ει

ει α συ υ υ υ υντρα α φε ε εν

τες ^π δυσ σε ε βου ου ους ^Δ προ στα αγ

μα α το ο ος κα α τα α φρο

ο ο νη η σα α αν τε ες πυ ρο ο

ο ος α πει λη η ην ουκ ε ε πτο

ο ο η η θη η η σαν δ αλλ ε

εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο

γο ο ος ε ε στω ω τε ε ες ε ε

φα α αλ λο ον π ο των πα τε ε

ε ρω ω ων θε ε ο ος ευ λο ο

γη η η το ο ο ο ος ει π

Ὠδὴ Η'. Α χ ι νου μεν ευ λο χ γου μεν

και προσκυ νου με εν τον Κυ υ ρι ι

ον δ

Θ α α αυ μα α τος υ πε ερ φυ υ

ους η δρο ο ο σο ο βο ο ο λος π ε

ε ξει ει κο ο νι ι σε ε ε κα

μι ι νο ος τυ υ υ πον ου γαρ ου ους ε

ε δε ε ξα α το φλε ε ε γειει νε ε ε

ους ως ου δε ε πυρ τη ης Θε ο

τη η η το ος Παρ θε ε νου η

ην υ υ πε ε ε ε ε δυ υ

νη η η δυν δι ο ο ο ο α νυ

μνου ουν τες α α να μελψω με εν Ευ λο

γει τω ω η κτι ι σι ις πα α α

α σα α το ο ον Κυ υ υ ρι ι ι

ο ον και αι υ πε ε ρυ ψου ου

ου τω ω ω ει εις πα αν τας του

ου ους αι αι αι ω ω ω ω να α

α ας π ρ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α΄.

Χ ρι στος γεν να ται δο ξα σα τε

Χ ρι στος εξ ου ρα νων α παν τη σα τε π ρ Χ ρι

στο ος ε πι γης υ ψω θη τε Δ δ α σα τε

τω Κυ ρι ω πα σα η γη και εν ευ φρο

συ υ νη Δ δ α νυ μνη σα τε λα οι

ᾠδὴ Β΄ Χορός.

ο τι δε δο ο ξα α σται π ρ

ᾠδὴ Γ΄.

Τ ω προ των αι ω νων π ρ εκ

Πα τρος γεν νη θεν τι αρ ρε ευστως Υι ω ^π_α

και επ ε σχατων εκ Παρ θε νου ^Δ_δ σαρ κω

θεν τι α σπορως ^π_α Χρι στω ω τω Θε ω

βο η σωμεν ^π_α Ο α νυ ψω σας το κε

ρας η μων Α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε ^π_α

^{Ωιδή Δ'.} **Ρ** α βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι

και αν θος εξ αυ της Χρι στε ^π_α εκ της Παρ

θε νου α νε βλα στη σας εξ ο ρους ο αι νε

τος ^π_α κα τα σκι ου δα σε ος ^π_α ηλ θες σαρ

κω θεις εξ α πει ρανδρου ^π_α ο α υ λος και

Θε ος ^Δ_δ Δο ξα τη δυ να μει σου Κυ υ

ρι ι ε π
α

Ὠιδὴ Ε΄.

Θ

ε ος ων ει ρη νης Πα τηρ

οι κτιρ μωντης με γα ληςΒου λης σου τον Αγ

γελον π ει ρη νην πα ρε χο μενον α πε στει
α

λας η μιν π ο θεν θε ο γνω σι ας Δ
δ προς

φως ο δη γηθεν τες π εκ νυ κτος ορ θρι
α

ζοντες δο ξο λο γουμεν σε Φι λα ανθρωπε π
α

Ὠιδὴ ΣΤ΄.

Γ

υ ρη νων π
α

α πη με σεν π ε να λι ος θηρ οι
α

ον ε δε ε ξα το π τη Παρ θε νω δε ε
α

νοι κη σας ο Λο γος και σα αρ κα λα βω ων π
α

δι ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι α φθο

ρον ^π_α η ης γαρ ουχ υ πε στη ρευ σε ως ^π_α

την τε κουσανκα τε σχενα πη ημαντον ^π_α

ᾠδὴ Ζ΄.

Ο ι Παιδες ευ σε βει α συν

τρα φεν τες δυσ σε βους προ σταγματοςκα τα

φρο νη σαν τες ^π_α πυ ρο ος α πει λην

ουκ ε ε πτο η θησαν ^Δ_α αλλ εν με σωτηςφλο

γος ε στω τες ε ψαλ λον ^π_α ο των Πα

τε ε ρων **Θ** ε ος ευ λο γη τος ει ^π_α

ᾠδὴ Η΄.

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυ νου μεντον Κυ ρι ον ^Δ_α

Θ αυ μα τος υ περφυους η δρο σο βο λος

ε ξει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου

γαρους ε δε ξα το φλε γει Νε ους ως ου

δε πυρτης Θε ο τη τος Παρθε νου ην υ πε

ε δυ νη δυν δι ο ο α νυ μνου ντες

α α να μελψωμεν Ευ λο γει τω η Κτι

σις πα σα τον Κυ ρι ον και υ πε ρυ

ψου ου τω εις παντας αι ω να α α

ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ➡ ➡ ➡ Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

ᾠ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ᾠ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ

ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

C οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

I δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

I δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ας σου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

I — δου ου γα αρ **Δ** εν α νο μι αις

— συ νε λη η η φθην **Δ** και εν α μαρ τι

— αι αι αις **Ζ'** ε κισ ση σε με η μη η τηρ

— μου **Β**

I — δου ου γα αρ **Δ** α λη θει αν η

— γα α πη σας **Δ** τα α δη λα και τα

— κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι αις

— σου **Δ** ε δη η λω σα α α α α α

— α α α α **Χ** αις μοι οι οι **Β**

P — αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου

M η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου **Δ** και το Πνευμα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησαπ ε μου **Δ**

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ουσου **Δ** και πνευμα τι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με **B**

A ι δα ξω α νο μουσ τας ο δουςσου **Δ**

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι **B**

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος **Δ** ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου **Δ** α γαλ λι α

σε ται η γλωσσα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

δε νω σει **β**

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων **Δ** και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ **Δ**

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα **β**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους **Δ** και

ε λε η σον με ο Θε ος **Δ**

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος ➡ ➡ Δι.

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι **ζ'**

Τ αις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε ε λε

η μων **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω

ων εγ κλη μα των **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην **ζ'**

Τ αις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε ε

λε η μων **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη η θη των

ε μων εγ κλη μα των **Δ**

^χ **Ε** λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου **Δ** και τα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ^χ ε ξα λειψον το

α νο ο μη μα μου **Δ**

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

Θ ο ο ο ος **Δ**

Ἔτερα, ἄργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Α ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταις των

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των χ

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη η μα α μου

να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φου ου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τ ἡν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των
Σε ρα φιμ π την α δι α φθορως Θε ον
Λο γον τε κου ου σαν Δ την ον τως Θε ο το
κον σε με γα λυ υ νο ο μεν π

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ

πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τ ἦν τιμιώτερερα

ἀντῶν χειρῶν βιβλῶν καὶ ἐδοξο

δοξοτέραν δὲ ἀσυγκρίτως τῶν

σεραφίμων πρὸς τὴν ἀδιὰφθο

δοξορώς Θεῶν Λογοντέ

ἐκουούσαν δὲ τὴν ὀνότως

Θεοτοκὸν σεμγαλυυυ

υνοοοομένον

Ὠδὴ θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Μ ε γ α α λ υ ν ο ο ν ψ υ υ υ χ η

η η μ ο υ ο υ ο υ τ η η ν τ ι μ ι ι ω

ω τ ε ε ε ρ α ν **Δ** και αι ε εν δο ο

ξ ο ο τ ε ε ε ρ α ν τ ω ω ν α α

ν ω σ τ ρ α α α τ ε ε ε υ μ α α α α α

των **π**

Μ υ σ τ η η η ρ ι ι ι ι ο ο ν

ξ ε ε ε ν ο ν **π** ο ρ ω ω ω ω και αι

π α α α ρ α α δ ο ο ο ξ ο ο ν ο υ ρ α

ν ο ο ο ν τ ο ο ο σ π η η λ αι αι αι ο ν **π**

θρο ο ο νον **Δ** **δ** χε ρου ου ου ου βι

κον την Πααρ θε ε ε νον την φα α την χω ω

ρι ι ι ον **π** **ρ** εν ω ω ω ω α νε

κλι ι ι θη ο ο α χω ρη το ος Χρι

στο ο ος ο Θε ε ε ο ος **Δ** **δ** ον α νυ

μνουν τες με γα α λυ υ υ υ υ νο

ο ο ο με ε ε εν **π** **ρ**

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου την

τι μι ω τε ε ραν **Δ** **δ** και εν δο ξο

τε ε ραντων α νωστρατευ μα των **π** **ρ**

Μυστηριον ξενον ^πορω και πα

ρα δοξον ου ρα νον το Σπηλαιον θρονον ^Δ

Χερουβικον την Παρθενον ^πτην φα α

την χωριον ^πεν ω ω α νε κληθη

ο ο α χωρητος Χριστος ο Θεος ^Δ

ον ανυμνουντες μεγαλυνοο με ε

ε εν ^π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠχος β', τὸ αὐτό.

ᾠχος α': Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

ᾠχος β': ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον δ'.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντας, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις, κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν· τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωὴν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Τῶν Προπατόρων.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων μνήμην σήμερον, σκιρτῶντες φιλοπάτορες, τοῦ Ἀβραὰμ συνελθόντες, καὶ Ἰσαὰκ κατὰ χρέος, καὶ Ἰακώβ ὑμνήσωμεν· ἐξ ὧν Χριστὸς ὁ Κύριος, τὸ κατὰ σάρκα ὠράθη, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Ἔτερον, ὅμοιον.

Ἀδὰμ ἀνευφημήσωμεν, Ἀβελ, Σὴθ καὶ τὸν Ἐνώς, Ἐνώχ καὶ Νῶε Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ, Μωσῆν, Ἰὼβ καὶ τὸν Ἀαρών, Ἐλεάζαρ, Ἰησοῦν, Βαράκ, Σαμψών, Ἰεφθάε, Δαυΐδ καὶ τὸν Σολομῶντα.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἄγνη Παρθένε ἄχραντε, Μαρία Θεονύμφευτε, ἐν ὥρᾳ τῇ φοβεράῃ μοι, πρόστηθι καὶ μεσίτις, πρὸς τὸν Υἱόν σου φάνηθι, τῷ ταπεινῷ καὶ ῥῦσαί με, τῆς καταδίκης ἐκείνης, καὶ τῶν κολάσεων πάντων.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος πρῶτος.

Καὶ εὐθύς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος ᾠ̣ Π̣α.

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ον **π** αι νει

τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων αι

νει τε αυ τον εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις **π** σοι πρε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω **π**

Α ι νει τε αυ τον παντες οι αγ γε ε λοι

α αυ του **π** αι νει τε αυ τον πασαι αι

δυναμειεις α αυ του σοι πρε πει υ

υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω π^α

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε με ε ε ε ε α α α α

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ηω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Ky υ ρι ι ι ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ηα

α α α α α α α α α α α

ηα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα π α α

α α α α α α α δ α α α α α

α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α ρ ρ

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πα.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Υ μνου μεν σου Χριστε το σω τη η ρι ο

ον πα α α θος και δο ξα ζο με εν

σου τη ην α να α α α στα α α α

σιν

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και τον θα να

τον καταρ γη σας και α να στας ε εκτων νε ε

κρων ει ρη νευ στον η μων την ζω ην

Κυ ρι ε ως μο νος πα αν το δυ υ

υ υ να α α α μος

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,

αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ο τον α δην σκυ λευ σας και τον αν
θρω πον α να στη σας τη α να στα σει ει σου
Χρι ι στε α ξι ω σον η μας εν κα
θα ρα α καρ δι ι α υ μνειν και
αι δο ξα α α α ζει ει ει ει εν σε **π**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τ ην θε ο πρε πη σου συκα τα βα σιν
δο ξα ζο ον τες υ μνου με εν σε Χρι ι στε
ε τε χθης ε εκ Πα αρ θε ε νου και
α χω ριστος υ πηρ χες τω ω ω ω Πα

α α α τρι π ε πα θες ως αν θρωπος και

ε κου σι ως υ πε μει ει νας Στα αυ ρον π

α νε στης ε εκ του ου τα α φου ως

εκ πα στα δος προ ο ο ο ε ε ε ελ θων π

ι να σω σης τον κο σμον Κυ ρι ι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι π

Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

ᾠχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν, νῦν Προπατόρων μνήμην, τελέσωμεν ὑμνοῦντες, τὴν τούτων πολιτείαν, δι' ἧς ἐμεγαλύνθησαν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔσβεσαν τοῦ πυρός, τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες, χορεύοντες ἐν μέσῳ καμίνου καὶ ὑμνοῦντες, Θεὸν τὸν παντοδύναμον.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἰερουσαλήμ.

Λάκκῳ κατακλεισθεὶς, θηρσί συνωκισμένος, Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀμέτοχος τῆς τούτων, ἐδείκνυτο κακώσεως.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος **Γα.**

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι υι ω ω **Δ** και

 α γι ι ω Πνευμα τι ι **Γ**

Δ ευ τε α παν τες πι στω ω ως πα

 νη η γυ ρι σω με εν **Γ** των προ νο ο μου

 Πα α τε ε ε ε ρων **π** Α βρα α αμ και

των συν α αυ τω **Δ** τη η η η η ην ε

ε τη σι ι ον μνη η η μη ην **Γ** του

Ι ου δα τη ην φυ υ υ λην α ξι ι

ι ι ω ως τι μησω με εν **Γ** τους εν Βα

α βυ λω νι Παι αι αι αι δας **Δ** τους σβε

σαντας τη η η η ην ε εν κα μι ι νω φλο

ο ο γα α **Γ** ως της Τρι α δο ος

τυ υ υ πο ον **π** συν τω Δα νι η η

η ηλ ε ευ φη μησω με εν **Γ** των Προ φη

των τας προφ ρη η η η η σεις **Δ** α σφα

λως κα τε χο ον τες με τα α α του Η

σα ι ι ι ου Δ με γα λο φω ω

νω ως βο η σω με εν Γ ι δου η Παρ θε

ε νο ος εν γα στρι ι λη ψε ε ται Δ και τε

ε ξε ται Υι υι ο ο ο ον το ον Εμ

μανου η ηλ Γ ο ε στι ι ι μεθ η η μω

ω ων ο Θε ε ος Γ

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην Δ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Γα

 ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως Δο ξα

εν υ ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει

ρη νη εν αν θρωποις ευ δο κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λε ευ ε που ρα νι

ε Θε ε ε Πα τερ παν το κρα α τωρ Κυ

ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι

στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ο ος ο α μνο στου

Θεου ο Υι ο οςτου Πα τρος ο αι αι

ρωντην α μαρ τι ι αν του κο ο σμου ^Γ ₉₉ ε

λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α

μαρ τι ι ας του κο ο σμου ^Γ ₉₉

Π ρο σδεξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας ^Γ ₉₉

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πα τρος [♂] ₉₉ Α μην ^Γ ₉₉

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη

σωσε και αι νε ε σω το ο νο μα α σου

εις τον αι ω να και εις τον αι ω να του αι

ω ω νος **Γ**
ΑΑ

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ

λαχ θη η ναι η μας **Γ**
ΑΑ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον

και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο

μα α σου εις τους αι ω νας **Α** μην **Γ**
ΑΑ

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περηλ πι ι σα μεν ε πι

σε ^Γ
αα

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα τα α σου ^Γ
αα

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α

Ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με

ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ

το ον σοι ^Γ
αα

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ο ος μου ^Γ 99

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως ^Γ 99

Π α ρα τεινον το ε λε ος σου ουτοις γι

νω σκου σι ι σε ^Γ 99 Α α γι ος ο

Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α

θα να τος ε λε η σον η μας ^Γ 99

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α

γι ω Πνευμα τι ^Γ 99

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην ^Γ 99

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας ^χ ^Γ ⁹⁹

Α γι ο ο ο ος ο Θε ε ος ^Δ ^δ

Α α α α γι ι ος ι σχυ ρο ος ^Γ ⁹⁹

Α γι ος α θα να α τος ε λε η η

σο ο ο ον η η η μα α α ας ^χ ^Γ ⁹⁹

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης

η μων κα θε λων γαρ τω θα να τω τον

θα να τον ^Δ ^δ το νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε ο ο ο ο

ο ο ος **Γ**
Α

Ἔτερα, Δανιήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος **Ζω.**

Δ ο ξα σοι τω δει ει ξαν τι το ο

φω ω ω ως **Ζ'** δο ο ξα ε ε εν υ

ψι ι ι ι ι στοι ο ις Θε ε ε ω **Δ** και

ε ε πι ι γη ει ει ρη η η η νη

εν αν θρω ω ποις ε ευ δο ο κι ι ι

α α **Ζ'**
Α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου ου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε ε ε δο ξο ο λο ο

γου ου με ε εν σε Δ ευ χα α ρι ι

στου με εν σοι δι α την με γα α α

λη η ην σου ου δο ο ο ξα αν ζ' λ

Κ υ ρι ε ε ε ε Βα σι ι λευ ζ' λ ε

που ρα α νι ε Θε ε ε ε ε ε ζ' λ

Πα α α τερ Πα αν το ο κρα α α α α

τορ Δ Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο γε ε

νε ε ε ες ζ' λ Ι η σου ου ου ου

Χρι ι ι ι ι στε και Α α α γι ι

ι ο ον Πνε ε ευ μα α ζ' λ

Κ υ ρι ε ε ε ο Θε ε ος ζ' λ ο α

μνο ο ος του ου ου Θε ε ου ο ο

ο Υι ο ο ο ο ος του ου Πα α α

τρος ο αι αι αι αι αι αι ρων την α

μαρ τι α αν του ου κο ο ο σμου ου

ε λε ε η η σον η η μα ας ο

αι αι αι ρων τας α μαρ τι ι

ι α α ας του ου κο ο ο σμου ου

Προ σδε ξαι την δε ε η σιν η η μω

ω ω ων ο κα θη με ε νος εκ

δε ε ε ξι ω ω ω ω ων του ου

Πα α α τρος και ε λε η η σο ον

η η μα ας ^{z'} _χ

Ο ο τι συ ει μο νο ο ος Α

γι ι ος ^{z'} _χ συ ει μο νο ο ος Κυ ρι ι

ος ^{z'} _χ Ι η σου ου ου ους Χρι ι ι ι ι

στο ος εις δο ο ο ξα αν Θε ου ου

ου Πα ατρος α α μη ην ^{z'} _χ

Κ αθ ε κα αστηνη η με ε ε ραν ^{z'} _χ

ε ε ευ λο ο γη σω ω σε ε και αι

νε ε ε ε ε σω το ο νο ο

ο μα α α σου ου ^{z'} _χ εις το ον αι αι

ω ω ω να α και εις τον αι ω ω

να του ου ου αι αι ω ω ω νο ος

Κ α τα ξι ι ι ω ω ω σο ον

Κυ ρι ι ε ε εν τη η η με ε

ρα α α τα α α α αυ τη α

να α μα αρ τη η η του ος φυ λα

χθη η η η ναι αι η η μα ας

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ι

ε ε ε ε ο Θε ε ος τω ων Πα

τε ε ε ε ε ρω ων η η η μων και

αι νε ε τον και αι δε ε δο ο ξα α

σμε ε ε νο ον το ο ο νο ο μα α

α σου ου εις του ουσ αι ω ω ω νας

α α μη ην

Γ ε νοι το ο ο Κυ ρι ι ε ε το

ε λε ε ος σου ου εφ η η μα ας κα θα

α α πε ερ ηλ πι σα με εν ε πι ι σε

ε

Θ υ λο γη η το ος ει ει ει Κυ

υ ρι ι ι ε δι ι δα α ξο ο ον

με ε τα α δι και ω μα α α τα

α α σου ου

Κ υ υ ρι ε κα α τα φυ υ γη ε

γε νη η θης η η μι ι ι ιν εν

γε ε ε νε α α και αι αι γε ε

νε ε ε α ε γω ει πα α Κυ ρι

ι ι ε ε λε ε η η η σο ο

ο ο ον με ι α σαι αι την ψυ χη η

ην μου ου ου ο ο τι η η μα αρ το ο

ον σοι οι

Κ υ ρι ε προς σε κα α α τε φυ

υ γο ον δι δα ξο ο ο ο ο ον με

του ποι ει ει ν το θε ε λη η μα α α

σου ου ο τι συ ει ει ο ο Θε ε ο

ος μου ου **z'**
x

O τι πα ρα σοι οι πη γη ζω ω η

η η ης **z'** εν τω φω τι ι ι σου ου **Δ**
δ

ο ψο ο ο με ε θα α φω ως **z'**
x

Π α α ρα τει ει νον το ε ε λε ε ο

ο ος σου ου ου τοις γι νω σκου ου σι

ι ι σε ε **z'** Α γι ο ο ος ο Θε ε

ος **z'** Α γι ο ος Ι σχυ υ ρος Α

α γι ο ος Α α θα α να α α

τος **Δ** ε ε λε η σον η η μα ας **z'**
δ **x**

Α ο ξα Πατρι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ω ω ω Πνευ μα α τι ι ^{z'} _κ

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι

^{z'} αι ω ω ω να α ας των αι ω ω ω

ων α α μη ην ^{z'} _κ

Α α γι ο ος Α α θα α

να α α τος ε ε λε η η σο ον

η η μα ας ^{z'} _κ

Α ^χ α γι ο ο ο ος ο Θε ε ο

ος ^{z'} _κ

Α α γι ο ο ο ος Ι σχυ υ ρο ος ^{z'} _κ

Α α α γι ο ος Α α α α θα

α να α α τος ε ε λε η η

σο ον η η η μα α α α α α α α

α ας

χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο

νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δω κεν η μιν και το με

γα ε λε ο ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν **δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **β̣ λ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **Δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **Δ̣ δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σ ο ν **β̣ λ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σ ο ν **δ̣**

ϸ ο ι Κυ ρ ι ε **δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α μην εὐλογέη ψυχῆ μου τὸν

Κυρίον εὐλογητός εἰ Κύριε εὐ

λόοο γέει η ψυχῆ μου τὸν Κύ

ριον ^πκαὶ πάντα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῷ ἕδατι

καὶ ἐν τῷ ἕδατι καὶ ἐν τῷ ἕδατι

Εὐλογέη ψυχῆ μου τὸν Κύριον καὶ

μη ἐπιλανθάνῃς τὰς ἀπο

δοσεις αὐτοῦ

Τὸν ἐπιλατῶν τὰς ἀπο

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου ^ν _δ

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις ^ν _δ

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου ^ν _δ

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις ^ν _δ

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μωυση ^π τοις υιοις Ισραηλ τα

θεληματα αυτου ^ν

Οικτιρμων και ελεημων ο Κυ

ριος ^β μακροθυμος και πολυελε

ος ^π ουκ εις τελος οργισθησεται

ου δε εις τον αιωνα μη νει ^ν

Ουκατατας ανομιας ημων ε

ποιησεν ημιν ^α ου δε κατατας α

μαρτιας ημων ανταπεδωκεν ημιν ^ν

Οτι κατα το υψος του ουρα

νου αποτης γης ^β εκραται ωσε Κυριος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον v
δ

Kαθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ♂α νο ♂μι ♂ας η vμων δ

Kαθως οικτειρει πατηρ υιους π
αω κτει

ρη σε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν v
δ

Aνθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν _δ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^α _κ και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν _δ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν _δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β _κ τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^π _α και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν _δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ε ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ε ι **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** **λ** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** **κ** λ ε ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^υ _δ

Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^υ _δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων ^υ _δ Α μην ^υ _δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^Δ _δ Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε ^υ _δ

Μέλος ἄργόν.

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου
ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν
το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο
ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του
ου ου **Δ** Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε **δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

ᾠχος **Δ**ι.

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω
Α γι ω Πνευ μα τι **ε** Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυριον αι νε σω Κυ

ριον εν τη ζωη μου ψα λω τω Θεω

μου εως υπαρχω

M η πεποιθατε επαρχοντας

επι υιους ανθρωπων οισ ουκ

εστισωτηρια

E ξελευσεται το πνευμα αυτου

και επιστρεψει εις την γην αυτου

E ν εκεινη τη ημερα απολουν

ται παντες οι διαλογισμοι αυτου

M ακαριος ου ο Θεος Ιακωβ

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατ'εραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατην ημετερανσωτη

ριαν **β** σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας **β**

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας **Δ** Εισων της α

γιας Τριαααδοςσυνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον η μααας **Δ**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Ἄ ι α β ρ ω σ ε ε ω ς ε ξ η γ α γ ε π του

Π α ρ α δ ε ι σ ο υ ο ε χ θ ρ ο ο ς τ ο ν Α δ α μ δι α

Σ τ α υ ρ ο υ δ ε τ ο ν λ η σ τ η ν δ αν τ ε ι σ η γ α γ ε

Χ ρ ι σ τ ο ο ς ε ν α υ τ ω π Μ ν η σ θ η τ ι ι μ ο υ κ ρ α ζ ο ν

τα ο ταν ελ θης εν τη Βασι λει ει α α

σου π
α

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Προσκυνῶ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν ἀνάστασιν· σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ ληστῇ, μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς, Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐσταυρώθῃς Ἀναμάρτητε, καὶ ἐν μνημείῳ κατετέθῃς ἐκὼν· ἀλλ' ἐξανέστης ὡς Θεός, συνεγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ, Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τὸν ναὸν σου τὸν τοῦ σώματος, τῇ τριημέρῳ ἀναστήσας ταφῇ, σὺν τῷ Ἀδὰμ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, ἐξανέστησας Χριστὲ ὁ Θεός, Μνήσθητί μου κράζοντας, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τῶν Προπατόρων.

ᾠχος α'. Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τύπωσις Χριστοῦ, τοῦ πάθους γεγένησαι, σαφῶς Ἰσαὰκ μακαριώτατε, ἀναγόμενος, πατρικῆ εὐπειθεία τοῦ θύεσθαι· διὰ τοῦτο μεμακάρισαι, καὶ φίλος Θεοῦ, ὥφθης ὄντως γνησιώτατος, μετὰ πάντων Δικαίων σκηνούμενος.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

ᾠφθη Ἰακώβ, θεράπων πιστότατος, τοῦ πάντων Θεοῦ· ὅθεν ἐπάλαισε, μετ' Ἀγγέλου νοῦς, καθορῶν τὸν Θεὸν μετωνόμασται· καὶ καθεύδων θείαν κλίμακα τεθέαται, ἥπερ Θεὸς ἐπεστήρικτο, ὁ σαρκὶ προσπλακεῖς ἀγαθότητι.

Δόξα.

Στέργων Ἰωσήφ, πατρὸς τὴν εὐπείθειαν, ἐν λάκκῳ βληθείς, προσαπεμπόληται, εἰς προτύπωσιν, τοῦ τυθέντος ἐν λάκκῳ βληθέντος Χριστοῦ, σιτοδότης τε Αἰγύπτου ἐχρημάτισε, σώφρων γεγονῶς καὶ δίκαιος, Βασιλεύς τε παθῶν ἀληθέστατος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, παιδίον γνωρίζεται, ὁ ὢν σὺν Πατρὶ

ἀεὶ καὶ Πνεύματι, σπαργανοῦται δέ, ὁ τὴν γῆν
σπαργανώσας ὁμίχλη σαφῶς, καὶ ἐν φάτνη τῶν
ἀλόγων ἀνακέκλιται· τούτου νῦν προεορτάσωμεν,
γεγηθότες τὴν ἄσπορον γέννησιν.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α' Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ
ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τ **Δ**
αις πρε σβει αις της Θε ο το κου

 β
Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β' Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ' Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ
ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ **β**
αις πρε σβει αις της Θε ο το κου

 β
Σω τερ σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Ἐντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Γ
ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β΄ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ΄ Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ο
μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω

πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος α'.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ
στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα,
ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ
τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου
Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Του λιθουσφραγισθέντος ὑποτων

Ιουδαίων δίκαιστρατιωτωνφυλασ

σοντωντοαχραντονσουσωμα α α

νεστηστριημεροςΣωτηρ δ δωρουμενος

τωκοσμητηνζωην α α διατουτοαι

Δυ να μειςτωνου ρα νων **Δ** ε βο ων σοι

Ζω ο δο ο τα **π** δο ο ξα τη Α να στα

σει σου Χρι στε **Δ** δο ο ξα τη Βασι λει α

σου **Δ** δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λανθρωπε **π**

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι

ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ

νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβρόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τῶν Προπατόρων.

ᾠχος β'.

Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ Ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεής, ἢ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Ε ν πι ι στειτους Προ πα το ρας ε

δι και ω σας την εξ Ε θνων δι αυ των προ

μνη στευ σα με νος Εκ κλη σι ι ι ι

ι ι αν και χων ται εν δο ξη οι

Α α γι οι ο τι εκ σπερματος αυ

των υ παρχεικαρπος ευ κλε ης η α σπο

ρως τε κου σα σε ταις αυ των ι κε σι

αις Χρι στε ο Θε ος σω σοντας ψυ χα

α ας η μων

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν

Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. ᾠχος δ΄.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν

Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλη τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος ᾠδὴ Γα.

Η
Παρ θε νος ση με ρον τον προ αι

ω νι ον Λο ο ο γον **π** εν Σπη λαι

ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ ρη

η η τως **π** χο ο ρευ ε η οι κου με ε

ε ε νη α κου τι σθειει ει σα **π** δο ξα

σον με τα Αγ γε ε ε ε ε λων και των ποι

με ε ε νων π βου λη θεν τα ε πο φθη

ναι Δ παι δι ον νε ον τον προ αι ω νων Θε

ο ο ο ον δ

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Κ υ ρ ι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρ ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρ ι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον β

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...
Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Α μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Α α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

υ να μεις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α΄ Χορός, ἀργῶς.

Ἄ υ να μισ **Δ** Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι ος

Α θα να τος **β** ε λε η σον η μα

α ας **Δ**

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος **Δ**ι.

Ν ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α **Δ** α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Ηε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι α α α α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

ι ι ι ι ι Ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι

زَيْدٌ رَجُلٌ ذُو عِلْمٍ وَبِرٍّ وَهُوَ كَرِيمٌ وَجَدَّ

عَدُوًّا لِي وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْكَافِرُ وَأَنذَرْتُكَ يَوْمَئِذٍ

أَنذَرْتُكَ يَوْمَئِذٍ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Γα.

Κ υ ρ ι ε σ ω ω ω ω ω σ ο ν Γ ρ ρ τ ο υ ς

ε ε ε ε ε ε υ σε ε ε τ ο υ ς ε υ σε ε

β ει ει ρ ει ει ει ει ει ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος α'.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσαν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα.

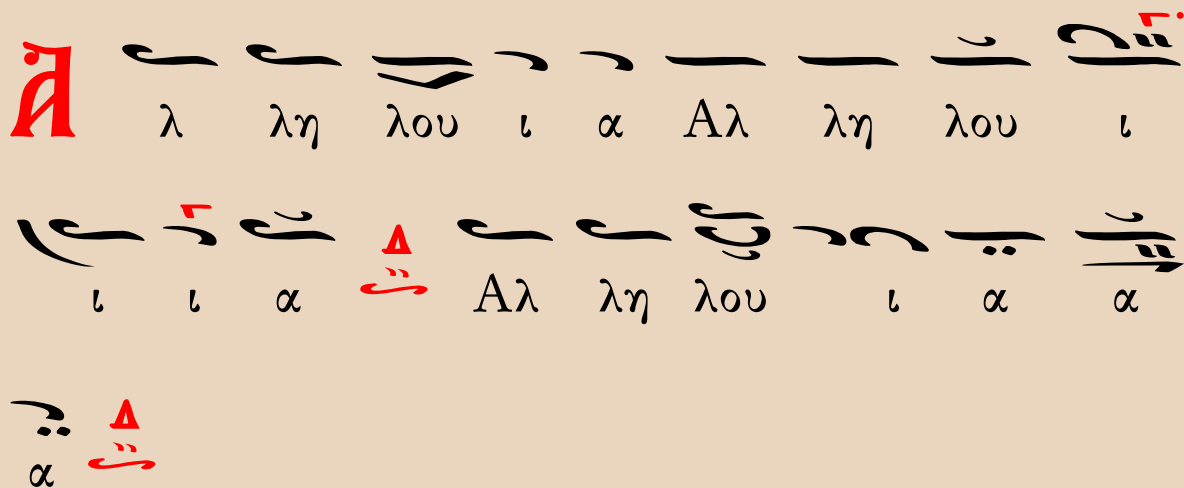
Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι' ἣ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε

εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον
 σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον
 τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ
 κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔστι Ἕλληνας καὶ Ἰουδαῖος,
 περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης,
 δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι
 Χριστός.

Ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Δ λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
 ι ι α Αλ λη λου ι α α
 α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

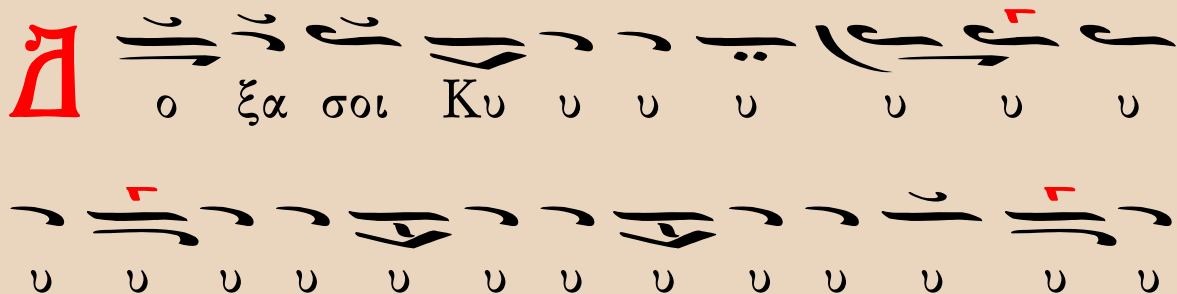
(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορός τό.

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Δ ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

οι οι οι οι οι Δ ο ι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ
α α

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος ᾠ Πα.

Ο ι οι οι οι οι τα α α Χε ρου

ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Γ
α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ π
α α

μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

στι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι κ
α α

μυ υ στι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ως π ει κο ο ο ο νι
α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι π ρ

ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει κο ο ο

νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες π ρ

και αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι

ω ω ω ω ω ω ω Δ δ Τρι ι α α

α α α α α δι ι π ρ τον τρι σα α

α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο

ο ο ον π ρ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

ο υ μνο ον προ σα α α α δο

ο ον τε ε ε ε ες π ρ πα α α α α

α α α α α σααν π την βι ω ω

ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

βι ω ω τι ι κη η η η η η η η η

ην α πο θω ω ω με θα α α με

ε ε ε ρι ι ι μνα α α α α

α α αν π

ς τον Βα α α α σι λε ε

ε ε ε κ ε ε ε ε ε ε υε

ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α

α α α α α α α α κ των ο

ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο

με ε ε ε νοι π ρ

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

ι και αι αι αι αι αι αι αι αι αις Δ ρ α ο

ρα α α α α α α α α α α

τω ω ω ω ω ω ως κ ρ δο ρυ

φο ρου ου ου ου με νον τα α α α α

α α ξε ε ε ε ε ε ε ε σι ι ι

ιν π ρ Α α α αλ λη λου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α π ρ

Ἄλλο Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

π⁹ **Ο** ι τα α α α α α α α α α
α α α Χε⁹ ρου ου βι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι
ι ι ι μ⁹ μυ υ υ υ υ υ υ υ
στι ι κω ω ω ως⁹ ε^πι κο νι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι π ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο

ει ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζον

τε ε ε ες π και αι αι αι αι αι αι τη ζω

ο ο ο ο ο ποι ο ι ο ι ο ι ο ι

οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω

ω Δ Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α κ

Τρι α α α α α α δι ι ι ι

τον τρι σα α α α γι ι ο ον υ υ

υ υ υ μνον προ σα α α α α

α α α α α δο ο ο ο ο ο

υ μνονπρο ο ο σα α α α δο ον τε

ε ε ες π πα α α α α α α α α α

α σααν κ την βι ι ω ω ω τι ι ι βι

ω ω τι ι κη η η η η η η η

ην κ α πο θω ω ω ω με ε ε ε

θα α α α α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α

α α α α α αν κ

ω ω ω ω ω ωςτον Βα α α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α α κ των ο ο ο λω ων

υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με

ε ε ε νοι π

αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα

α α τω ω ω ω ως π δο ρυ φο

ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α

α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη η

λου ου ου ου ι α α α α α α α α

α π ρ

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἶ συλλεΐτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἄσματος ἰσχυρὸν ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η η η η η

η η ρη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

η η η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ η υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ς στε ε ε ε ε ε ε ε ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω η ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

Ὁ Διάκονος: Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς

Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου,
καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον
ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ
νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν,
τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ
Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
λαλήσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεονεῖρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,

πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς
ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἔτερον τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ἄ ξι ον ε στι ιν ως α λη

η η θω ως δ μα κα ρι ζει ει ν σε την

Θε ο ο το ο ο ο ο ο κο ον π την α

ει μα κα α ρι ι στον και πα να

μω μη η η τον δ και μη τε ε ρα του

ου Θε ε ε ου ου ου η η η μω ων π

την τι μι ω τε ραν τω ων Χε ρου ου ου

βι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ραν α

συγκρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε

ε ρα α α φιμ Δ δ την α δι α α

φθο ο ο ο ρω ω ως ν ν' Θε ο ο ο ον Λο

ο ο γον τε ε κου ου ου σα αν Δ δ

την ο οντως Θε ο το ο κο ον σε με γα

α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε

ε εν π ρ

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος ᾠ Πά.

Α̣
ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει α̣ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ π υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ι το ο ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ο

ο ο ον π ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε κ

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω γ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ π

υε ε ε ε υε ςα α υε ςα α ςα

υε ε ε ε ε ε υε ε ε ε

ε ε ε π Α α α α αλ λη λϺ Ϻ Ϻ

Ϻ ι ι α α α α α α α α α

α α α α α α π

Ἔτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἦχος ὁ αὐτός.

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει π ει ει ει ςει ει ει ει ει ει

ει ει ει χει ει ει ει ςει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ι ι τον Κυ υ υ υ ρι ι ο

ο ον π ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ων ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ρα α α α α α εκτων

ου ρα α νω ω ω ω ω ω ω ω

ων Α α αλ λη λου ι ι ι α α

α α α α α α α π
α α α α α α α ρ

Ἔτερον Πέτρου Βυζαντίου
ἐξηγηθὲν ὑπὸ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.
ᾠχος ὁ αὐτός.

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ς δ

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

των ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ε εκ των ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου

χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ε ε εκ των ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου

χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου π ου ου ρα α α α α α α α

εκ των ου ου ρα α νω ω ω ω ω ω ω

ω ω χ κ α λιε ε ε ρα α λιε λιε

ε ρα α λιε ε ρα ρα α λιε ρα α

λιε λιε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα λιε

ε ςα ςα υε υε ε ςα υε ε ςα ςα

α υε ςα α υε υε υε ςα α ςα α υε ςς

τε ε ε υε ςα α υε ε ςα ςα υε

ςα α υε υε ςα ςα α υε ε ε ε ε υε

ςα α α α α υε ςα ςα υε ε ς π ς αλ

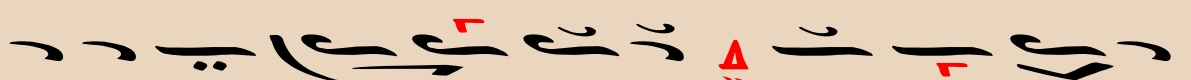
λη λου ου ι α α α α α α α α π ς

Ἔτερον Μπαλασίου Ἱερέως.

Ἦχος ᾠ Κε.

ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ςς ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

κυ υ υ υ υ υ ρι ο ο ο ον π^α

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε π^α εκ τω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ων ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ π^α ϝ ρα α α α ε εκ των

ϝ ϝ ϝ ϝ ρα α α νω ω ω ω

ω ω ων κ^α ϝ α α α α α υε ε ε

ε ϝα α α α α υε ε ε ε

ε ϝ ϝα α α α α α α α α α α

υε ε ε ε τα α α υε ε ε ε ε

ε ε ε υε ϝα υε ϝα α ϝα υε ε π^α λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε χε ε υε ε ε ε ε λε

ε ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε κ α α α α

α α α α α α α υε ε ε ε

ε ε ε ε γα α α α α α α α

α α α α υε ε ε ε ε ε ε ε

γα α α α α α α α α α α υε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε γα α α γα α α α α α π α

α α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ π ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι

ι α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι

α α α α π α α α α α α α

α α α α ς α α α α α α

ς α α α α π α α α α α α

λι ι ι ι ι ι ι ιν ς ς α α

α α α α α α α α α α ε ε ε

ε ε ε ε ε ς α α α α α

α α α α α α α α ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ς α α α α α α α α α α α

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲓ ⲓ ⲁ ⲗⲗⲏ ⲏ ⲗⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲗⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲁ ⲁ ⲟ

ⲗⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲁ ⲁ

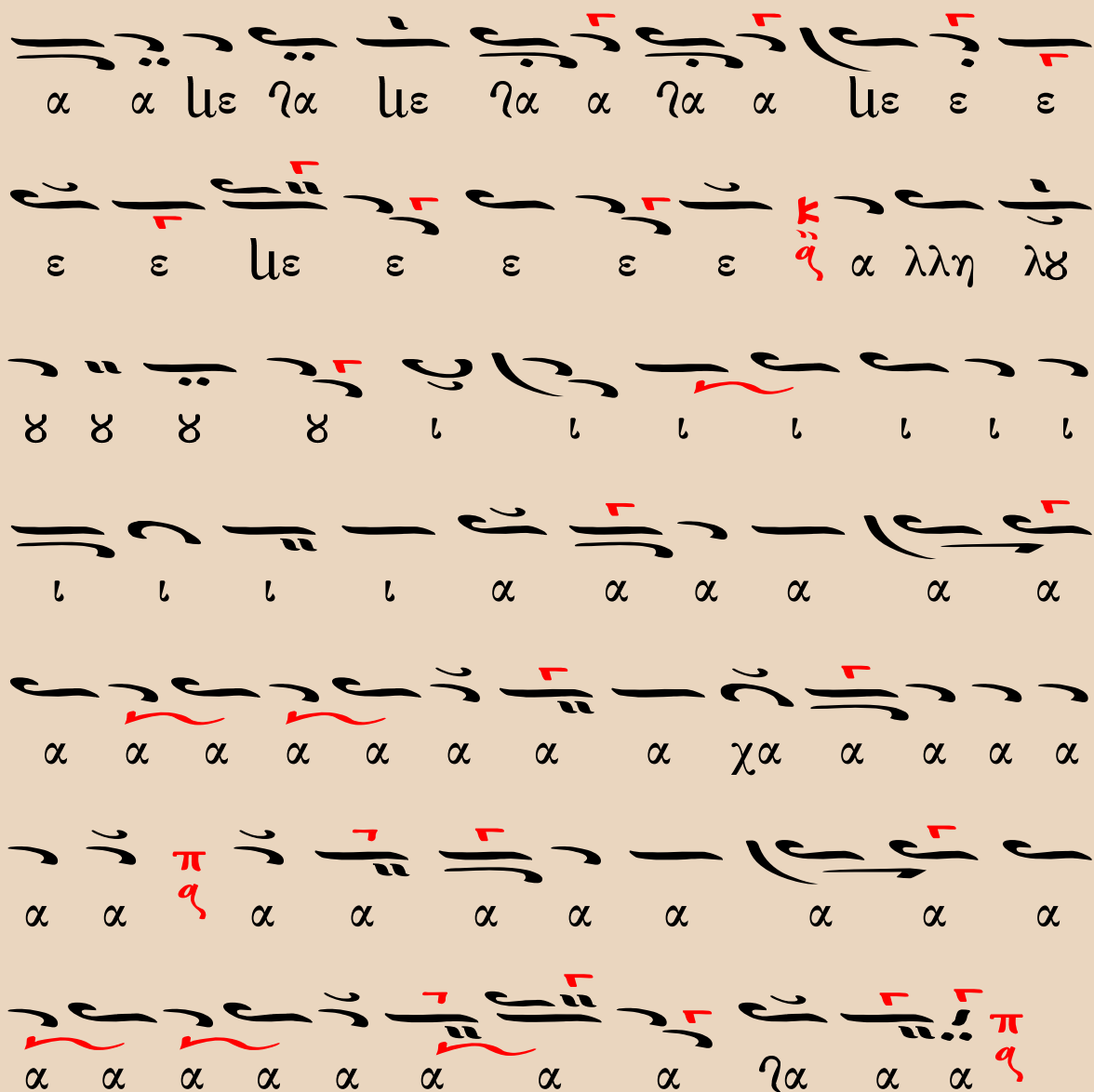
ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲉ ⲗⲁ ⲁ ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲗⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲉ ⲗⲉ ⲗⲁ ⲁ

Μετὰ τὴν Θεῖαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος ➡ ➡ ➡ Δι.

Ε
ι δο μεν το φως το α λη θι νον
ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον
ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι
αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου
ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε
ε εν

ᾠ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

ᾠ β' Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος ➡ ➡ ➡ Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεντην δο ο ξανσου ο τι
η ξι ω σας η μαςτων α γι ων σου με
τα σχεινμυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο
λην την η με ρανμε λε ταν την δι και ο
συ νηνσου Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

ᾠ Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.
Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δίς).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον ὁ β΄ Χορός. α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:

Ἦχος δ΄.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον,

φυλάττων αὐτήν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν,
τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ
Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν
τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθά-
νατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς
ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν
ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερέυς. Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός. Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ
αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ————— Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε κ η η κ
η Δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῆ δουλεία τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἡ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιμάσεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιμάσεν σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·
Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος δεύτερος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος   Δι.

Κ
υ υ ρι ε ε ε κε κρα ξα προς σε

ε ει ει σα α ακου σο ον μου ει ει

σα κου ου ουσον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι

ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε

ε ει ει σα α ακου σο ον μου προσχες

τη φω νη η της δε ε η η η σε ω

ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με

προ ος σε ε ε ει ει σα α κου σον

μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ ο ο

σευ χη η μου ως θυ μι α μα ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σου ε ε παρ

σις τω ω ων χει ρω ων μου θυ υ σι

ι ι ι α ε ε σπε ε ε ρι ι ι ι

νη ει σα α κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία παρά Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου

M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις

 λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

 φα σεις εν α μαρ τι αις

C υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α

 νο μι αν και ου μη συν δυ α σω με

 τα των ε κλεκτων αυ των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

 και ε λε γξει με ε λαι ον δε α μαρτω

 λου μη λι πα να α τω την κε φα λην μου

O τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευδοκiais αυτων **Δ** κατεπο

θησαν εχομενα πετρασοι κριται αυτων **Δ**

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν **Δ** ωσει παχος γης εραγη

επι της γης διεσκορπισθητα οστα αυ

των παρα τον αδην **Δ**

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι

οφθαλμοι μου **Δ** επισοι ηλπισα μη αν

τα νεληστην ψυχην μου **Δ**

Φυλαξον με απο παγιδος ης συ

νεστησαντο μοι **Δ** και απο σκανδαλων των

εργαζομένων την ανομιάν

Πεσούνται εν αμφιβληστρού

των οι αμαρτωλοί καταμόνας ει

μιε γω εως αν παρελθω

Φωνη μου προς Κυριον εκεκραξα

φωνη μου προς Κυριον εδεηη

την

Εκχεω ενωπιον αυτου την δε

ησιν μου την θλιψιν μου ενωπιον αυ

του απαγγελω

Εντω εκλειπειν εξεμου το πνευμα μου

και συ εγνωστας τριβουςμου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην ε

κρυψανπα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χη

η ην μου

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει

πα Συ ει η ελ πεις μου με ρις μου ει

εν γη ζων των

Προσχεσπροστην δε η σινμου ο τι ε τα

πεινω θηνσφο ο δρα

Ρυσαι με εκ των κα τα διωκο ον

των με ο τι κραταιωθησαν υπερ

ε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τον προ αι ω ω νων εκ Πα α τρος

γε ε εν νη θε εν τα τον Θε ον Λο γον

σαρ κω ω θε ε εν τα εκ Παρ θε νου ου

ου Μα ρι ι α ας δευ τε ε ε προ σκυ υ

νη η η σω ω ω μεν **β** Σταυ ρον γαρ

υ υ υ πο μει ει νας τη τα φη πα ρε ε

δο ο ο θη ως αυ το ος η θε ε

ε ε λη η η η σε και α να στας εκ

νε ε κρων ε σω σε με τον πλα νω με νο

ον α α αν θρω ω ω πον **Δ**

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Χ ρι στος ο Σω τηρ η η μωντο καθ η

μων χει ρο γρα α φον προ ση λω σα ας τω Στα αυ

ρω ω ω ω ε ξη η η η λει ει ει

ει ψε και του θα να του το κρα α α

α τος κα α τη η ηρ γη η η σε

προ σκυ νου ου ου μεν α αυτου ου ου ου

την τρι η με ρο ον Ε ε ε γε

ε ε ερ σιν

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Συν Αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι

στου ου ου ου την Α α να α α στα α α

α σιν αυ τος γαρ Λυ τρω της ε ε στι και

Σω τη ηρ των ψυ χω ω ων η μων και

εν δο ξη φο βε ε ρα α και κρα ται

α δυ υ υ να α α μει πα λιν ερ χε

ε ται κρι ναι κο ο σμον ο ον ε ε ε

πλαα α α σεν

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

ε τον σταυ ρω θεν τα και τα α φε

ε εν τα Αγ γε λος ε κη ρυ ξε ε

ε Δε σπο ο την και ε λε γε ται αις γυ

ναι αι ξι Δευ τε ι ι δε τε ο που

ε ε κει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι

ος Α νε ε στη η γαρ κα θως ει ει πεν

ως πα α αν το δυ υ να α α α μος

δι ο σε προ ο ο σκυνου ου μεν **Δ** τον

μο ο ο ο νον α θα α α α να

α α α τον **Β** ζω ο δο τα Χρι ι στε

ε λε η η σο ο ον η η η η

μας **Δ**

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ε ν τω Σταυ ρω σου κα τηρ γη η σας την

του ξυ υ λου ου ου κα τα α ραν εν τη

τα φη σου ε ε ε νε κρω ω σας του θα

να του ου ου το κρα τος **Β** εν δε τη Ε ε

γε ερ σει ει σου ε φω τι σας το γε νος

τω ω ων αν θρω ω πων Δ δια του το

σοι βο ο ω ω ω μεν Ευ ερ γε

τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο

ο ξα α α α σοι Δ

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

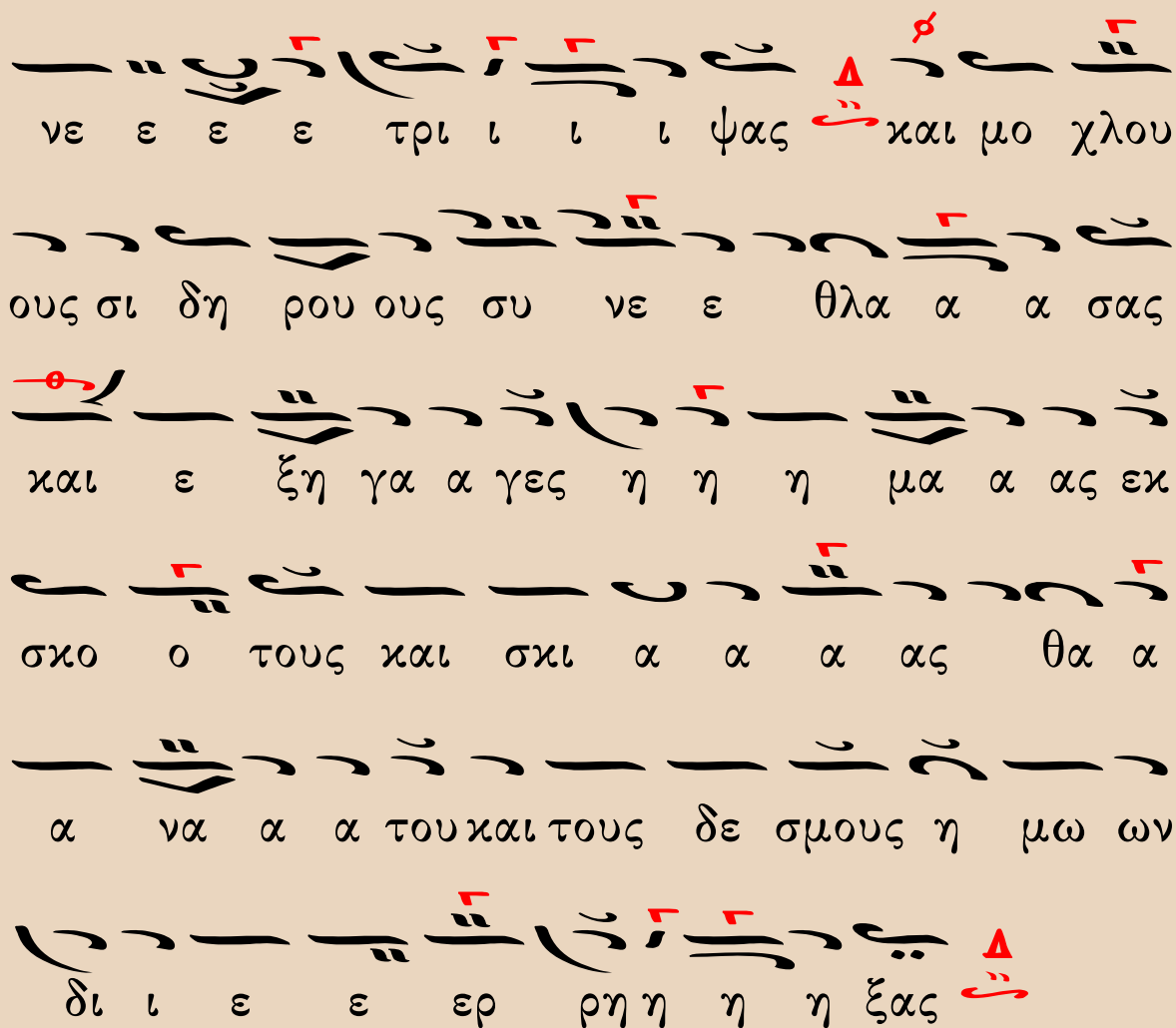
Η νοι γη σαν σοι οι οι Κυ υ ρι ι

ε ε φο ο ο βω πυ υ λαι αι αι θα να α

του πυ λω ροι οι δε ε α α α δου Δ

ι δο ο ο ον τεσ σε ε ε ε ε πτη

η η η ξαν Β πυ λας γαρ χαλ κα ας συ

Στιχηρά τῶν Ἀγίων Πατέρων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοί, τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν, τὸν μεγαλύναντα αὐτούς, ἐν πᾶσι τοῖς Ἔθνεσι, καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, ἐπιτελέσαντα Κύριον, ὡς κραταιὸν καὶ δυνατόν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον, καὶ θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἀγνήν, ἐξ ἧς

τὸ ἄνθος προῆλθε, Χριστός, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, καὶ ἀδάπανον τρυφήν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογός, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, περιεπάτουν μυστικῶς, ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες, τὴν Τριάδα καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ, καὶ ὡς σοφοὶ διὰ Πίστεως, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, λεόντων ὠφθη φιμωτής, ὧν ταῖς δεήσεσι, δυσωπούμενος φιλόανθρωπε Σωτήρ, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρός, καὶ ἀξίωσον τυχεῖν, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὡσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοί, καὶ ἅγιοι Παῖδες σου, ἐν καμίνῳ ὁ τῆς φλογός τῆς τοῦ πυρός, προεζωγράφουν μυστικῶς, τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, τὴν ἀφλέκτως, ἀναλάμψασαν ἡμῖν. Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, καὶ ἐν Προφήταις θαυμαστός,

τρανῶς τὴν θείαν δευτέραν σου, ἔλευσιν πᾶσι
προδηλῶν. Ἐώρων ἐκραύγαζεν, ἕως οὗ θρόνοι
ἐτέθησαν φησί, καὶ κριτῆς ἐκαθέσθη, καὶ τοῦ πυρὸς
ἐπέστη ποταμός· οὗ ῥυσθείημεν Χριστέ, ταῖς
ἰκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι
ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α
τι π

Δ α νι ηλ α νη η ηρ ε πι ι
θυ υ μι ι ι ι ων λι θο ον α νευ
χει ει ει ρο ο οστμηη θε ε εν τα

θε ω ρη η σα α ας σε Κυ υ ρι ι ι
ι ε βρεφος α α α νευ σπο ο ρας τε

χθη ναι προ ο η γο ο ο ο ρε ε ε

ευ σε **Δ** σε τον εκ Παρ θε ε νου ου σα αρ

κω θε εν τα Λο ο ο ο γον **π** τον α

ναλ λοι ω το ο ο ο ον **Θ** ε ε ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον **κ** και Σω

τη η ρα τω ων ψυ χω ω ων η η η η

π μων

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος **Δ**ι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων **Α** α μην

Π α α ρη η η λ θεν η η σκι ι ι α

α α του νο ο μου τη ης χα ρι το ο ος

ε ελ θου ου ου σης ως γαρ η βα α

α τος ου ουκ ε ε και αι ε ε το κα

τα φλε ε ε ε γο ο ο με ε ε νη

ου τω παρ θε ε ε νος ε ε ε ε τε

ε ε ε κες και αι πα α α αρ θε νο ος

ε ε ε μειει ει ει νας αν τι στυ υ υ

λου πυ υ ρο ο ο ος δι και ο συ

νης α νε ε ε ε τει λε εν Η η η

λι ι ι ι ος αν τι ι Μω υ υ υ

σε ε ε ως Χρι ι στο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος η σω τη ρι ι α των

ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

ων

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἤχμαλώτεται Λῶτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν, καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτός, καὶ οἱ Παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβάλ, ἣ ἔστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λῶτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ ὁ μετὰ τὸ

ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ
Χοδολλογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ,
εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦτο ἦν πεδῖον
Βασιλέως, καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ,
ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ
τοῦ Ὑψίστου, καὶ εὐλόγησε τὸν Ἀβραμ, καὶ εἶπεν·
Ευλογημένος Ἀβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς
ἐκτίσεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ
Θεὸς ὁ Ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου
ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱούς, Ἰσραὴλ· ἴδετε,
παρέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσελθόντες
κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς
πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ
Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ'
αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
λέγων· οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ
Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον
ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ
Θεὸς τῶν Πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ
χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν
ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ
ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτούς
ἡγεῖσθαι ἐφ' ἡμῶν, χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους,
καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ
γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ
ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,

λέγων. Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσει πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγα κρινεῖς, οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἰδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προεῖλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερός, ὅς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον, ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον· Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεὸς σου, ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἧν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἦχος· Ἀμήν.

Ἦχος· Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἦχος· Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος· Ὁ β' Ἦχος.

Ἦχος — Πά.

Η Α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ

α πασαν ε φω τι σε τη ην οι κουμενην π

και α νε κα λε σω το ι δι ι ον πλασμα

παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ξα σοι π

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Δι α ξυ λου Σω ω τερκα τη ρη σαστην

του ξυ υ λου κα τα ραν π κρα τος θα

να α του τη τα φη η σου ε νεκρωσας ε

φω ω τι σας δε το γε νος η μω ων τη η

Ε γερσει σου π δι ο βο ω μεν σοι Ζω

ο δο ο τα Χρι στε Δ ο Θε ο ος ημων

— — — — — π
δο ξα σοι

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ε ν τω Σταυρω Χρι στε φα νεις κα θη

λω μενος ηλ λοι ω σας καλ λο ος κτισματων π

και το μεν α πανθρωπον στρα τι ω ται

δει κνου μενοι λογ χη πλευρα ανσουου ε κεντησαν

Ε βραι οι δεσφρα γι σαι τα α φον η τη σαν

το την σην ε ξου σι ανουκ ε ε πι σταμενοι π

αλλ ο δι οι κτονσπλαγχνων σου κα τα α δε

ξα μενος τα φην και τρι η η μερος α να

στας Κυ υ ρι ε δο ξα σοι π

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ζ ω ο δο ο τα Χρι στε ε κου σι ως

Πα θος υ πο στας δι α θνη τους π εν

Α δη δε κα α τελ θων ως δυ να τος π τους

ε χει την ε λευ σιν με νον τας την σην Δ ρ

α φαρ πα σας ως εκ χει ρος κραται ου Πα ρα δει

σον ανθ Α δου οι κειν δε δω ρη σαι π

δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου σι Δ ρ

την σην τρι η η με ε ρον Ε γερ σιν π δω ρη

σαι ι λα σμον α μαρ τι ων Δ ρ και το με

γα ε λε ος π

Τοῦ αὐτοῦ. ᾠχος ὁ αὐτός.

ᾠχος Δι

Δ ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Χ αι ρε τε Προ φη ται τι ι ι μι

οι οι τον Νο μον Κυ υ ρι ι ι ου

κα α λω ς δι ι ι α τα α ξα α α

με ε ε ε νοι και τη πι ι στει ει

ει φα νε εν τες α πορ θη τοιστυ λοι οι

α κλι ι ι νεις υ μει ει εις γαρ και

με σι ι ται ω ω ω ω φθη η η η

τε της νε ας δι α θη κης Χρι ι στου

και με τα στα αντες προ ο ος ουρα α

νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

α αυ το ο ο ον ι κε ε τε ε ευ

σαα αα τε ει ρη νευσαι αι αι τον

κο ο σμον και αι σωωσαι τας ψυ

υ χα α ας η η η η μων

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω ναστων

αι ω νων Α α μην

Ω θαυματος και αι αι νου πα αντωντω

ων πα λαι αι αι θαυμα α των τις γαρ ε γνω

Μη η τε ε ε ρα α ανευ αν δρος τε

ε ε το ο κυι υι υι αν και εν αγ

κα α λαι αι αις φε ε ρουσαν τον α πα

σαν την κτι ι σι ιν πε ρι ε ε ε χο

ο ο ον τα Θε ου ου ε ε στι βου λη

το ο κυ η η η θεν ον ως βρε ε φο ος

Πα να γνε σαις ω λε ε ε εναις βα στα α

α σα α α σα και μη τρι κην

παρ ρη σι αν προς αυ τον κε ε ε

ε κτη η η με ε ε νη μη παυ ση δυ

σω ω που ου ου σα υ περ τω ω ων

σε ε ε τι μω ων των του οι κτει ρη η η
σαι και σω ω σαι τας ψυ υ χα α ας
η η η η μω ω ω ων

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ ‘Ιερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος ‘Ισχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. ‘Αγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Ὅτε κα α α τη ηλ θεσπροστον θα να

τον η ζω η Η α θα α να τος το

τε τον Α δην ε νε ε κρωσας τη α στρα

πη τῆς Θεοῦ οἱ ἁγιοὶ
οἱ τε δεκα

τούς τε θνήσκοντες ἐκ τῶν κατὰ χθονί

ων ἀνεστήσας πασαὶ αἱ Δυναμῆς

τῶν ἐπουρανίων ἐκραυγάζοντες Ζω

οῦδοτα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν

οὐξασοι

Δόξα. Τῶν Πατέρων.

Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμήν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Μεγαλατα της πιστεως κα

τορθωματα εν τη πηγη της φλογως

επιυδατος αναπαυσεως οι

Αγιοι τρεις Παιδες ηγαλλοντο και

ο Προφητης Δα νιηλεωντων ποι

μηνως προβατων εδεικνυτοταις αυ

των ικεσιαις Χριστε ο Θεος

σωσοντας ψυχααας ημων

Και νυν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σα
Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ
παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς,

Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Δ Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα
υ πε ρεν δο ξα Δ τα σα Θε ο το κε μυ
στη ρι α β τη α γνει α ε σφρα γι
σμε νη και παρ θε νι α φυ λατ το
με ε νη Δ μη τηρ ε γνωσθησα ψευ δης
Θε ον τε κου σα Α λη θι νον β αυ τον ι
κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω
ων Δ

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος β'. Ἐν βυθῶ κατέστρωσε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν, φύσιν τῆς Θεότητος,
ἀσματικῶς ὑμνήσωμεν λέγοντες. Τοῦ ἐλέους
πέλαγος, ἀνεξάντλητον οὐσιῶδες ὡς ἔχουσα, σὲ
τοὺς προσκυνοῦντας φρούρησον, καὶ σῶσον ὡς
φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ πηγῆ καὶ ῥίζα πεφυκῶς, ὁ Πατὴρ ὡς αἴτιος, τῆς
ἐν Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, συμφυοῦς
Θεότητος, τὸ τρισήλιον τῇ καρδίᾳ μου πήγασον,
σέλας καὶ μεθέξει λάμπρυνον, σῆς θεουργοῦ
ἐλλάμψεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Τριφεγγῆς Μονὰς θεαρχικὴ, πᾶσαν διασκεδάσον,
ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν μου τὴν ζόφωσιν, φωτεινῶν
ἀκτίνων σου, γλυκυτάταις ἐν μετουσίαις καὶ
ποίησον, σοῦ τῆς ἀπροσίτου, δόξης με ναὸν καὶ
σκηνην ἄχραντον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥοῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν, πεπονθυίας
ἄτοπον, καὶ πρὸς φθορὰν ὀλισθησάσης Ἄχραντε,

σαρκωθεὶς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Θεὸς Λόγος, φιλανθρώπως ἀνέστειλε, καὶ τὴν θεαρχίαν τρίφωτον, ἡμᾶς ἐμυσταγώγησεν.

ᾠδὴ γ' . Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσότητι τῆς φύσεως θεαρχία, ὁμότιμον δοξάζω σε τοῖς προσώποις· ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς χορηγὸς οὔσα, ἀρρήτως πέφυκας, εἷς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἁγιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ τάξεις τὰς αὔλους καὶ οὐρανίους, ὑπέστησας ὡς ἔσοπτρα τοῦ σοῦ κάλλους, Τριάς ἡ ἀδιαίρετος μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύστως σε, ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν, ἐκ πηλίνου στόματος, δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στερέωσον τῆς Πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ πλάτυνον ἀγάπης σου τῷ πελάγει, καρδίαν καὶ διάνοιαν τῶν σῶν δούλων, Μονὰς τρισήλιε· σὺ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, ἐφ' ᾧπερ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυνηθῆμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ πᾶσαν πρὶν ὑπόστασιν οὐσιώσας, τῆς κτίσεως ἐν μήτρᾳ σου οὐσιώθη, ἀπείρω ἀγαθότητι, Θεοτόκε, καὶ φῶς τρισήλιον, πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς

Θεότητος, καὶ Κυριότητος.

Κάθισμα. ᾠχος β΄.

“Οτε κατ’ ἀρχάς, τὸν Ἀδὰμ διέπλασας Κύριε, τότε τῷ λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ, ἐβόησας εὐσπλαγχνε. Ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν, τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον συμπαρῆν δημιουργόν· διὸ βοῶμέν σοι, Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

“Οτε πρὸς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐλθεῖν κατηξίωσε, τότε σου Πάναγνε, τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατώκησε, καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, χαρισάμενος ἅπασι βασιλείαν οὐρανῶν· διὸ βοῶμέν σοι,

‘Ο α΄ Χορός. Θεοτόκε ἀγνή, χαῖρε Δέσποινα.

ᾠδὴ δ΄. Ὑμνῶ σε, ἀκοῆ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Νοεῖν σε, οὐδὲ τάξεις αἰῶλοι, ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, Τριάς μονάς, ἀναρχε· ἀλλ’ οὖν ἡμεῖς πηλίνη γλώττη, τὴν σὴν οὐσιώδη ἀγαθότητα, καὶ ἀνυμνοῦμεν πίστει καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὑπάρχων, πλαστουργὸς τῆς φύσεως, Παντοκράτορ, τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν, ὡς πανδερκῆς ἀδυναμίαν· διὸ κατοικτείρησον τὸν δοῦλόν σου, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην ἐπανάγαγε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μονάδος, ἀρχικῆς ἀσύγχυτα, τρία πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, ὡς εἰδικῶς ἔχοντα, καὶ μεριστῶς τὰς ὑποστάσεις· ἀλλ' οὖν ἡνωμένα καὶ ἀμέριστα, ἓν τε βουλῇ καὶ δόξῃ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ναόν σε, καθαρὸν καὶ ἄχραντον, ἀειπάρθενε Θεοτόκε, ὁ Παντουργὸς εὗρηκε, μόνην σαφῶς ἐκ τοῦ αἰῶνος, ἐν ᾧ κατοικήσας ἀνεμόρφωσε,

Ὁ β' Χορός· τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ὡς φιλόανθρωπος.

Ὠδὴ ε' . Ὁ φωτισμός.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὀλικῶς, ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας, τὰς εἰρηνοδώρους ἀπλῶν ἀκτῖνας, καὶ σωτηρίους, Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φρούρησόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σου· σὺ γάρ εἶ ζωὴ, καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ Μωϋσῆ, ἐν τῇ βάτῳ ὡς ὄφθης πυρὸς ἐν εἴδει, Ἁγγελος ἐκλήθης Πατρὸς ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου, προδηλῶν παρουσίαν, δι' ἧς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγειλας, κράτος θεαρχίας, μιᾶς τρισυπόστατον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ φυσικὴν, συναΐδιον δόξαν προβαλλομένη, μοναρχικωτάτη Τριάς ἁγία, τοὺς ἀνυμνοῦντας, ὀρθοδόξῳ σε πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον, ἄναρχον καὶ μίαν, αὐγὴν τὴν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Συνεκτικός, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος, πάντων τῶν αἰώνων ἐν τῇ γαστρὶ σου, Παρθενομῆτορ, συνεσχέθη ἀφράστως, τοὺς ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος,

Ὁ α' Χορὸς πρὸς τὸ ἐνικόν, τῆς μιᾶς Κυριότητος.

Ῥωδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Θελητὰ τοῦ ἐλέους ἐλέησον, τοὺς εἰς σέ πιστεύοντας, Θεὲ τρισήλιε, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους σου. (δύς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν ἀφάτῳ πελάγει χρηστότητος, τὴν ἀπερινόητον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, φωτοδότιδα αἴγλην μοι βράβευσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπορρήτως Παρθένε ὁ Ὑψιστος, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ τὸν ἄνθρωπον, ὀλικῶς ἐνδυσάμενος, καὶ φωτὶ τριλαμπεῖ με κατηύγασε.

Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν, ὑφαπλώσας ὑπόδειξαι, ἡμᾶς Ἐλεῆμον. Βλέψον εἰς λαὸν τὸν σὲ δοξάζοντα, δέξαι τὰς ῥδὰς τῶν αἰτουμένων σε, Τριάς μονὰς ἀναρχε· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν, τὸν τῶν ὅλων Θεόν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὐσπλαγχνίας κυήσασα πηγὴν, συμπαθὴς σὺ ὑπάρχεις, ἀγαθὴ Θεοτόκε. Σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνη ἀντίληψις, σὺ τῶν λυπουμένων ἢ παράκλησις· διό σοι νῦν ἅπαντες, ἐν πίστει προσπίπτομεν, εὐρεῖν λύσιν δεινῶν,

Ὁ β΄ Χορός· οἱ πλουτοῦντες μόνην σε βοήθειαν.

ᾠδὴ ζ΄. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ῥυθμίζεις αἰεὶ, τῶν Ἀγγέλων στρατιάς πρὸς ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ τρισυπόστατος Κύριος· δεῖξον οὖν καμοῦ τὴν καρδίαν, ἀπερίτρεπτον πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε θερμῶς καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶς. **(δὶς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Χοροὶ νοεροί, τῶν ἀύλων οὐσιῶν ταῖς σαῖς ἀκτῖσι,
Θεὸν μονάρχα καὶ τρισήλιε, καταυγαζόμενοι
γίνονται, θέσει δευτερεύοντα φῶτα, ὧν καὶ ταῖς
ἐλλάμψεσι, καὶ μετουσίαις δεῖξον φῶς, ὡς
φωτουργὸς τριλαμπής.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰθύνειν ἡμᾶς, καὶ ὑψοῦν πρὸς οὐρανοὺς μὴ
διαλείπης, τοὺς σὲ φιλοῦντας ὁ δι' ἄφατον,
φιλανθρωπίαν γενόμενος, ἄνθρωπος ἐν μήτρᾳ
Παρθένου, καὶ θεώσας τὸν ἄνθρωπον,

Ὁ α' Χορὸς καὶ θρόνῳ δόξης τῷ Πατρὶ
συγκαθεζόμενος.

Ὠδὴ η' . Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπρόσιτε Τριάς, συναΐδιε συνάναρχε θεαρχία, ἡ
ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλὴν τῶν φωσφόρων,
ιδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάργησον, τῶν
ἀντικειμένων βουλήν, καὶ ἐνόχλησιν των δαιμόνων,
ἀβλαβῆ τηρῶν με, αἰεὶ Κύριε πάντων. **(δίς)**

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Σοφῶς καὶ πανσθενῶς, ἀπερίγραπτε τρισήλιε
Μοναρχία, ἡ ὑποστήσασα τὸν κόσμον καὶ

συντηροῦσα, ἐν ἄλωβήτῳ, τάξει παντελεῖ ἐνοίκησον,
τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως,
σὺν χοροῖς Ἀγγέλων, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Σοφία τοῦ Πατρός, ἀκατάληπτε ἀνεκφραστε Θεοῦ
Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν οὐκ ἀλλοιώσας,
τὴν τῶν ἀνθρώπων, φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες, καὶ
τὴν ἐνιαίαν Τριάδα, ἐδίδαξας πάντα σέβειν,

Ὁ β' Χορός· ὡς κυριαρχίαν, ἀπάντων τῶν αἰώνων.

Ὠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐκ φωτὸς ἀνάρχου, συνάναρχος Υἱὸς φῶς
ἐξανέτειλε, καὶ συμφυὲς φῶς πνεῦμα ἐκπορεύεται,
ἀπορρήτως θεοπρεπῶς, ἀρρέευστου τῆς γεννήσεως,
πιστευομένης ἅμα δέ, καὶ τῆς ἀφράστου
ἐκπορεύσεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Λάμψον τὰς καρδίας, τρισήλιε Θεότης τῶν
ὑμνούντων σε, τῷ τριλαμπεῖ φωτί σου, καὶ δὸς
σύνεσιν, τοῦ ἐν πᾶσι κατανοεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν
θέλημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλύνειν καὶ
δοξάζειν σε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄπειρος τῇ φύσει, ὑπάρχων ὡς Θεὸς ἄπειρον πέλαγος, τῶν οἰκτιρμῶν ὡς ἔχων κατωκτείρησας, Τριάς πρώτην οὔτω καὶ νῦν, οἰκτείρησον τοὺς δούλους σου, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σῶσόν με Θεέ μου, παντοίας ἐπηρείας καὶ κακώσεως, ὁ ἐν τρισὶ προσώποις ἀνυμνούμενος, ἀνεκφράστως μοναδικός, Θεὸς καὶ παντοδύναμος, καὶ τὴν σὴν ποιήνην φύλαττε, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος ᾠ Πά.

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω ω Πνε ε ευ μα α α τι **π**

Β ο λι δεσ α στραπτο ον τεσ θε η γο ο

ρι ι ι αις **π** οι με γα λω νυ μοι

οι Προ ο φη η ται **γ** εις α ει μα

α κα ρι ι ι ι ζο ο ο ον ται ^π_ρ

και τα ε πη του Πνευμα τος καρ που με ε

νοι ^Γ_{ρρ} την α νερ μη νευ τον λο χει αν Χρι

στου ου ου του ου Θε ε ε ου ^π_ρ πα α α

α σιν ε κη η η ρυ υ υ ξα αν ^ρ_ρ Δ νο

μι μως δε το τε λος δι η νυ υ σαν ^Γ_{ρρ}

ζη σαν τες ζω ην υ υ περ θα α α αυ

μα α α α στον ^π_ρ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην ^Δ_ρ

Α μαρ τω λων τας δε η η σεις προ σδε

χο με ε νη **Δ** και θλι βο με νων στε να γ

μον μη πα ρο ρω σα **π** πρε σβευ ε τω εξ α

γνω ν λα γο νων σου σω θη η ναι η μας Πα

να γι ι α Πα ρθε νε **π**

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος **Δ**ι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνιν Τρι ι α

α α δα **Δ** Α να ρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ου ρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον **Δ** προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

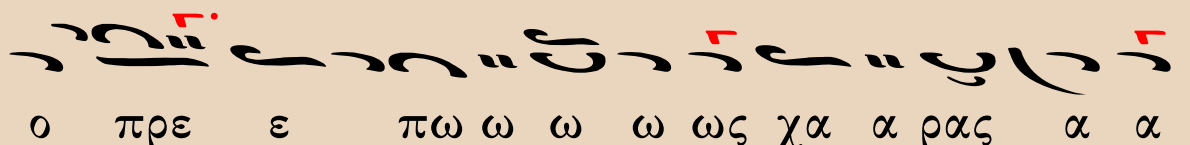
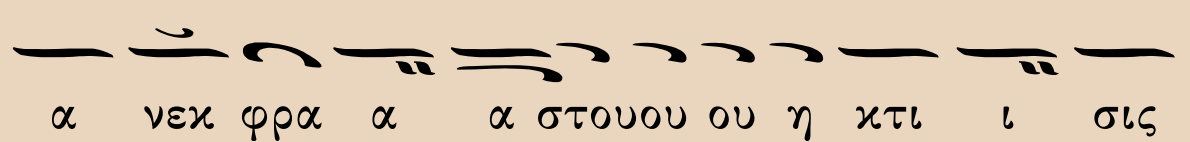

Β
α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

 Ο Πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

 α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

 ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

 αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

 λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

 σα α α

‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἴσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος β'. Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος β'. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων.

Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ
τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἁγιοὶ
τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ,
λεόντων ποιμήν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς
αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος β' Δι.

Μ

ε γ α λ α τ α τ η ς π ι σ τ ε ω ς κ α

τορθωματα εν τη πηγη της φλογος ως

επιυδατος αναπαυσεως οι

Αγιοι τρεις Παιδες ηγαλλοντο και

ο Προφητης Δα νι ηλ λε οντων ποι

μηνως προβατων εδεικνυτο ταις αυ

των ικεσιαις Χριστε ο Θεος

σωσοντας ψυχααας ημων

Και εϋθύς·

Κύριε, ελέησον. (μ')

Δόξα Πατρί και Υιῷ και Ἁγίῳ Πνεύματι, και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ και ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἦ Ο Ἱερεὺς: Ἦ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἦ Χορὸς: Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἦ Ο Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και

ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου

Ἔτερον. Πέτρου Βυζαντίου.

ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο

με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ο
τε κα α α τη ηλ θεσπροστον θα να

τον η ζω η Η α θα α να τος το

τε τον Α δην ε νε ε κρωσας τη α στρα

πη της Θε ο τη τος ο τε δε και

τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι

ων α νε ε στη σας **Δ** πα σαι αι Δυ να μεις

των ε που ρα νι ων ε κραυγα ζον **β** Ζω

ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο

ο ο ξα σοι **Δ**

Δόξα. **Τῶν Πατέρων.**

Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμήν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Με γα α λα τα της πι στε ως κα

τορθω μα τα **Δ** εν τη πη γη της φλο γος ως

επιυδατος αναπαυσεως οι

Αγιοι τρεις Παιδες ηγαλλοντο και

ο Προφητης Δα νι η λ λε ο ν των ποι

μηνως προβατων εδεικνυτο ταις αυ

των ικεσαις Χριστε ο Θεος

σωσοντας ψυχας ημων

Και νυν. Θεοτοκίον. Ο αὐτός.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σα
Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ
παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς,
Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Πάντα ὑπερ εν νοι αν παν τα

υπερενδοξα τα σα Θεο το κε μυ

στη ρι α ^β τη α γνει α ε σφρα γι
σμε νη και παρ θε νι α φυ λατ το
με ε νη ^Δ μη τηρ ε γνωσθησα ψευ δης
Θε ον τε κου σα Α λη θι νον ^β αυ τον ι
κε τευ ε σω θη ναιτας ψυ χας η μω ω
ων ^Δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
"Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.
Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.
Ἦχος β'.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας, καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ, κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης, Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια· Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γάρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἀναστάς παρέσχες πᾶσι· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός, σὺν Μυροφόροις γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως· κοινήν γὰρ ἑορτὴν, σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστάσεως· καὶ δι' αὐτῶν φιλόανθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἄδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐα

ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρῶν σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὧ μαθήτριά, κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ν σε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Α ι ι α αν πρω ω ι κ κ Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον Δ δ προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι κ κ α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε Δ δ θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε κ κ την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λοις ει ει ει πα τε Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι Δ δ προς το μνη η μασου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το κ κ Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων Δ δ τι ι με τα α

Σε ε ρα α φιμ **Δ** κ ρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος **κ** Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε **Δ**

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **κ** χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης δι ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε κ ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε

ος και α α ανθρωπος δι

Α λ λη η λου ι ι α α α κ Αλ

λη η λου ου ι α κ Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος δι

Α λ λη η λου ι ι α α α κ Αλ

λη η λου ου ι α κ Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος δι

Α λ λη η λου ι ι α α α κ α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α π χ

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α κ

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ος π

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
"Οτι ηὐλόγηταί σου...

Ἦ Χορός: Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης τὴν Ἑπακοήν (χῦμα).

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ
μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός,
εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς
γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς
καρδίας, πρὸς σὲ Σωτήρ· σῶσόν με σῆ ἐπιλάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, καθ'
ἐκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους
τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γὰρ ἔστιν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα καὶ ἀνθρωποκτόνου;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῶς Σῶτερ τὸν σὸν δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινουῦνται, καὶ γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα γὰρ τὰ κτιστά, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ δι' Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, εἰκάσιν ὄρει τῷ ἀγίῳ· οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ θείως ζῶντες· οὐ γὰρ ἔᾤ Χριστός, τῇ ῥάβδῳ τὸν κλῆρον αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα σοφία, ἔνθεν χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἄθλοις καταστέφονται, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται ὀρώσι.

Προκείμενον.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ

ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε. (Δίς)

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσον μὲ
ἐκ πάντων τῶν διωκόντων μέ, καὶ ῥυσαὶ μέ.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσταγμάτι ᾧ
ἐνετείλω,

Ὁ β' Χορός καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.

Κανὼν τῶν Πατέρων.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. β'.

Ὁ Εἰρμός.

«Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι διώκτην
Τύραννον, ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν, τῶν σεσωσμένων οἱ
Παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ
ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται». (Δίς)

Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου Κύριε.

Φόβῳ σοι θανάτου, ἀνοίγονται πύλαι καὶ
διαρρήσσονται, μοχλοὶ αἰώνιοι· τῇ γὰρ σεπτῇ σου
καθόδῳ, ἐξανέστησαν οἱ πάλαι νεκροί, ἐν εὐφροσύνῃ
ψάλλοντες, Χριστὲ τὴν σὴν Ἀνάστασιν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σήμερον τὸ κλίτος, τῶν θείων Πατέρων, Χριστοῦ
τὴν Γέννησιν, προεορτάζει φαιδρῶς, καὶ
ὑπογράφεται ταύτης, τὸ παράδοξον τῆς χάριτος·
Ἄβρααμ γὰρ σύμβολον, τοῦ νόμου καὶ οἱ Παῖδες
εἰσιν.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάλαι δεξιούται, θεότητα μίαν, τὴν τρισυπόστατον, ὁ Ἱερὸς Ἀβραάμ· νῦν δὲ ὁ σύνθρονος Λόγος, τῷ Πατρὶ καὶ θείῳ Πνεύματι, τοῖς παισὶ προέρχεται, ἐνδόξως εὐφημούμενος.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀβραάμ ἐρρύσθη, χειρὸς ἐξ ἀδίκου, φλογὸς καμίνου δέ, οἱ θεῖοι Παῖδες ποτέ, καὶ Δανιήλ ὁ Προφήτης, ἐκ θηρῶν καὶ λάκκου σέσωσται· διὸ νῦν τὴν Γέννησιν Χριστοῦ προεορτάζουσιν.

Δόξα.

Ἀριθμῶ καὶ πίστει, τῆς θείας Τριάδος, τὴν ἀθεότητα καταστρεψάμενοι, ἐν τῇ καμίνῳ οἱ Παῖδες, ἐν συμβόλοις τὰ ἐσόμενα, τοῦ Θεοῦ μυστήρια, τῷ κόσμῳ προὔπέφηναν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κεχαριτωμένη, ἀνύμφευτε Μήτηρ Παρθένε ἄφθορε, σὲ μακαρίζομεν· τοῦ Ἀβραάμ γὰρ ἐκ γένους, καὶ φυλῆς Δαυΐδ ἐξήνηθης, τὸν Χριστὸν δὲ τέτοκας, Προφῆταις κηρυχθέντα τὸ πρίν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

«Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἢ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ κρανίῳ κρεμάμενον, θαμβητικῶς συνείχετο. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα». (Δίς).

Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου Κύριε.

Τάφῳ τριημερεύσας, ἀνέστησας ζωαρχικῇ ἐγέρσει, θανόντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, καὶ καταδίκης λυόμενοι, χαρμονικῶς ἠγάλλοντο· ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἦλθες Κύριε κραυγάζοντες. (Δίς).

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν κατ' εἰκόνα δόξαν, καὶ καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ φρονοῦντες Παῖδες, χρυσῆς εἰκόνας φλόγα, ἐν τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, ἀθλητικῶς κατέσβεσαν, ἐν πίστει ψάλλοντες· Πλήν σου Κύριον οὐκ οἶδαμεν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας τῷ περιόντι, καὶ Πνεύματος τῇ δυνάμει οἱ Παῖδες, τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος, αἰχμαλωτεύσαντες ἤσχυναν, καὶ θαρσαλέως ἔκραζον· Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε φιλόανθρωπε.

Δόξα.

Χαίρει καὶ συγχορεύει, τοῖς Παισὶ καὶ Προφήταις ὁ νόμος, καὶ προσκιρτᾷ τοῦ Κυρίου, τὴν θείαν ἔλλαμψιν σήμερον, καὶ Ἀβραὰμ ἀγάλλεται, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτοῦ, εἶδε Κύριον σαρκούμενον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ σύλληψις ἀνευ πάθους, ἡ πρόσληψις ὑπὲρ λόγον καὶ φύσιν, τοῦ τόκου σου προῆλθε· τὸ γὰρ Προφήταις θρυλούμενον, ὑπερφυῶς Μυστήριον,

ἡμῖν ἐπέφανε, Λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπάρχων Κύριος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ἡ Ὑπακοή.

Ἄγγελος Παίδων ἐδρόσιζε κάμινον, νῦν δὲ γυναικῶν κλαυθμὸν διεκώλυε, λέγων· Τὶ ἐπιφέρεσθε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ Θεός· ὑπάρχει γὰρ ζωὴ καὶ σωτηρία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον.

Ἀνέστης Σωτήρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδῶν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδάμ συναγάλλεται, καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰί.

‘Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντας συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτήρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰί.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον τῶν Πατέρων.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφω
οὐσία θωρακισθέντες, Τρισμακάριοι ἐν τῷ
σκάμματι, τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε, ἐν μέσῳ δὲ
φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε.
Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς
τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον πείραν
Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι,
μὴ καταλίπης ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος· ὁ
διψῶν ἡμᾶς, καὶ Σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἔγγισον
ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ
τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως
ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν
κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον
ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν
βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος.

Στίχοι

Μικροῦ λαθὼν παρῆλθεν ἡμᾶς ὁ Πλάτων,
Πλάτων ἐκεῖνος, ὃν πλατὺ κτείνει ξίφος.

Ὁγδοάτη δεκάτη τε Πλάτωνα ἄορ κατέπεφεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ.

Στίχοι

Τὸ καρτερόφρον Ῥωμανοῦ πᾶς θαυμάσει.
Σὺν χαρμονῇ γὰρ πνιγμονὴν ἔκαρτέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τὸ Ἅγιον νήπιον, ἐρωτηθὲν παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, ποῖον δεῖ σέβειν Θεόν, καὶ εἶπόν, τὸν Χριστόν, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Κόλπους Ἀβραάμ νήπιον λαχὸν ξίφει,
τοῖς Βηθλεὲμ σύναδρον ὥφθη νηπίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ Διακόνου, τοῦ Παλαιστινοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ζακχαίου, Διακόνου τῆς ἐν Γαδείροις Ἐκκλησίας, καὶ Ἀλφαίου.

Στίχοι

Ζακχαῖος ἐκχεῖ πλοῦτον ὁ πρὶν ἡμίση·
Ὁ νῦν δέ, Σωτήρ, αἷμα χεῖ πᾶν ἐκ ξίφους.
Ἄλφαῖε καρτέρησον, εἰ τέμνη κάραν,
Καὶ κλῆρον ἔξεις τὴν ἄτμητον Τριάδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, Μνήμην ἄγειν ἐτάχθημεν παρὰ τῶν Ἁγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, πάντων τῶν

ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι
καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας
Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογία, καθὼς ὁ
Εὐαγγελιστῆς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἠριθμήσατο,
ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Προφητίδων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α
α α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε τη η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Ὠδὴ Α'.

Χ

ρι στο ος γε ε εν να

α α ται αι αι δο ο ο ξα α

σα α α τε **π** Χρι στος ε εξ ου ου ρα α

νω ω ω ων α πα α αν τη η σα α α

τε ε **π** Χρι στο ο ο ος ε ε πι γη

ης υ υ υ ψω ω θη η η τε **Δ** Α

σα α α α τε ε τω ω Κυ υ ρι ω ω

πα α α σα η η γη η η η και αι

εν ευ φρο ο συ υ υ νη **Δ**

Ὁ β' χορός.

α νυ μνη η σα τε λα οι οι οι

ο τι ι δε ε δο ο ο ο ο ξα

α α α σται π

Ὠδὴ Γ'. ω προ τω ω ων αι αι ω

ω ω νων εκ Πα τρο ος γε εν νη η

η θεν τι ι α αρ ρε ε ε ε ευ

στω ως Υι υι υι ω και επ ε σχατων

ε εκ Παρ θε ε ε ε νου σα α α αρ

κω θε εν τι ι α α σπο ο ο ρως Χρι

στω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω τω Θε ω ω βο ο η σω ω μεν

Ο α νυ ψω ω σας το κε ε ε ε ρας

η η μων α α γι ο ος ει ει Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π_ρ

^{Ωδὴ Δ'.} **ρ** α α βδοσεκτης ρι ι ζης Ι

ε ε εσ σαι αι ^Δ_δ και α αν θος ε

εξ α αυ τη η η η ης Χρι ι ι

στε ^π_ρ εκ της Παρ θε ε νου α α νε α βλα

στη η σας ^π_ρ εξ ο ο ρους ^Δ_δ ο αι νε

ε τος ^Δ_δ κα α α α τα σκι ι ου ου

δα α σε ε ε ος ^π_ρ ηλ θεςσαρκω ω θει εις

εξ α α α πει ει ρα α αν δρου ^π_ρ ο

α α υ λο ος και Θε ε ε ο ος ^Δ_δ

Δο ο ξα τη η δυ υ υ να μει ει σου

ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε ^π_α

Ὠδὴ Ε΄.

ε ο ο ος ω ω ω ων

ει ει ρη η η νης ^π_α Πα τη η η

η ηρ οι οι κτι ι ρ μω ων ^φ_α της με γα

α λης βου ου ου λη η η ης σου ου το

ο ον α αγ γε ε ε λο ον ^π_α ει ρη η

νην πα α ρε ε χο ο με ε νον α πε ε στει

ει λας η η μιν ^π_α ο ο θε ε ε εν θε ε

ο ο γνω σι ι ι ι ι ας προς φω ω

ω ως ο ο δη η γη η θεν τε ες εκ νυ

κτο ος ο ορ θρι ι ζο ο ον τε ε ες **Δ** δο

ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα

α α α αν θρωω ω ω πε **π**

Ὠδὴ 5'. **Ε** πλα α αγ χνω ω ων Ι ι

ω ω ω ναν **π** εμ βρυ υ ο ον α α

πη με ε σεν **π** ε να α α λι ο ος

θηρ **Δ** οι οι οι οι ο ον ε ε ε δε ε

ξα α α το ο τη Πααρ θε νω ω δε **π** ε

ε νοι οι κη η σα ας ο ο ο Λο γο

ος και αι σα α α αρ κα α

λα α α βων **π** δι ε λη η λυ θε ε

φυ λα α α ξα ας α δι α α φθο ο

ρον ^π η η η ης γαρουχ υ πε ε στη η

ρε ευ σε ε ως ^π την τε κου ου

σα αν κα α α τε σχεν α α πη

η η η η μα α αν τον ^π

^{Ωδὴ Ζ'.} **Ο** ι Παι αι δες ευ σε βει ει

ει α συ υ υ υ υντρα α φε ε εν

τες ^π δυσ σε ε βου ου ους ^Δ προ στα αγ

μα α το ο ος κα α τα α φρο

ο ο νη η σα α αν τε ες πυ ρο ο

ο ος α πει λη η ην ουκ ε ε πτο

ο ο η η θη η η σαν **Δ** αλλ ε

εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο

γο ο ος ε ε στω ω τε ε ες ε ε

φα α αλ λο ον **π** Ο των πα τε ε

ε ρω ω ων **Θ** ε ε ο ος ευ λο ο

γη η η το ο ο ο ος ει **π**

Ὠδὴ Η'. **Α** χ ι νου μεν ευ λο χ γου μεν

και προσκυ νου με εν τον Κυ υ ρι ι

ον **Δ**

Θ α α αυ μα α τος υ πε ερ φυ υ

ους η δρο ο ο σο ο βο ο ο λος **π** ε

ε ξει ει κο ο νι ι σε ε ε κα

μι ι νο ος τυ υ υ πον ου γαρ ου ους ε

ε δε ε ξα α το φλε ε ε γειει νε ε ε

ους ως ου δε ε πυρ τη ης Θε ο

τη η η το ος Παρ θε ε νου η

ην υ υ πε ε ε ε ε δυ υ

νη η η δυν δι ο ο ο ο α νυ

μνου ουν τες α α να μελψω με εν Ευ λο

γει τω ω η κτι ι σι ις πα α α

α σα α το ο ον Κυ υ υ ρι ι ι

ο ον και αι υ πε ε ρυ ψου ου

ου τω ω ω ει εις πα αν τας του

ου ους αι αι αι ω ω ω ω να α

α ας π ρ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α΄. Χ ρι στος γεν να ται δο ξα σα τε

Χρι στος εξ ου ρα νων α παν τη σα τε π ρ Χρι

στο ος ε πι γης υ ψω θη τε Δ δ α σα τε

τω Κυ ρι ω πα σα η γη και εν ευ φρο

συ υ νη Δ δ α νυ μνη σα τε λα οι

ᾠδὴ Β΄ Χορός. ο τι δε δο ο ξα α σται π ρ

ᾠδὴ Γ΄. ω προ των αι ω νων π ρ εκ

Πα τρος γεν νη θεν τι αρ ρε ευστως Υι ω ^π_α

και επ ε σχατων εκ Παρ θε νου ^Δ_δ σαρ κω

θεν τι α σπορως ^π_α Χρι στω ω τω Θε ω

βο η σωμεν ^π_α Ο α νυ ψω σας το κε

ρας η μων Α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε ^π_α

^{Ωιδή Δ'.} **Ρ** α βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι

και αν θος εξ αυ της Χρι στε ^π_α εκ της Παρ

θε νου α νε βλα στη σας εξ ο ρους ο αι νε

τος ^π_α κα τα σκι ου δα σε ος ^π_α ηλ θες σαρ

κω θεις εξ α πει ρανδρου ^π_α ο α υ λος και

Θε ος ^Δ_δ Δο ξα τη δυ να μει σου Κυ υ

ρι ι ε π
α

Ὠιδὴ Ε΄.

Θ

ε ος ων ει ρη νης Πα τηρ

οι κτιρ μωντης με γα ληςΒου λης σου τον Αγ

γελον π ει ρη νην πα ρε χο μενον α πε στει
α

λας η μιν π ο θεν θε ο γνω σι ας Δ πρως
α

φως ο δη γηθεν τες π εκ νυ κτος ορ θρι
α

ζοντες δο ξο λο γουμεν σε Φι λα ανθρωπε π
α

Ὠιδὴ ΣΤ΄.

Γ

υ ρη νων π εμ βρυ ον
α

α πη με σεν π ε να λι ος θηρ οι
α

ον ε δε ε ξα το π τη Παρ θε νω δε ε
α

νοι κη σας ο Λο γος και σα αρ κα λα βω ων π
α

δι ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι α φθο

ρον ^π_α η ης γαρ ουχ υ πε στη ρευ σε ως ^π_α

την τε κουσανκα τε σχενα πη ημαντον ^π_α

ᾠδὴ Ζ΄.

Ο ι Παιδες ευ σε βει α συν

τρα φεν τες δυσ σε βους προ σταγματοςκα τα

φρο νη σαν τες ^π_α πυ ρο ος α πει λην

ουκ ε ε πτο η θησαν ^Δ_α αλλ εν με σωτηςφλο

γος ε στω τες ε ψαλ λον ^π_α ο των Πα

τε ε ρων **Θ** ε ος ευ λο γη τος ει ^π_α

ᾠδὴ Η΄.

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυ νου μεντον Κυ ρι ον ^Δ_α

Θ αυ μα τος υ περφυους η δρο σο βο λος

ε ξει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου

γαρους ε δε ξα το φλε γει Νε ους ως ου

δε πυρτης Θε ο τη τος Παρθε νου ην υ πε

ε δυ νη δυν δι ο ο α νυ μνου ντες

α α να μελψωμεν Ευ λο γει τω η Κτι

σις πα σα τον Κυ ρι ον και υ πε ρυ

ψου ου τω εις παντας αι ω να α α

ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἐ΄ Ἄλφ. Ὁ α΄ Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐ΄ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ
ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οικιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

C οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

I δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

I δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ας σου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

I δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

I δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοι οι οι χ

P αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου

M η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου **Δ** και το Πνευμα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησαπ ε μου **Δ**

A ποδος μοι την α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ουσου **Δ** και πνευμα τι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με **B**

A ι δα ξω α νο μουσ τας ο δουςσου **Δ**

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι **B**

P υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος **Δ** ο

Θε ος της σω τη ρι αςμου **Δ** α γαλ λι α

σε ται η γλωσσα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

δε νω σει **β**

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σουτην Σι ων **Δ** και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ **Δ**

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο καυ

τω μα τα **β**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους **Δ** και

ε λε η σονμε ο Θε ος **Δ**

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος ➡ ➡ ➡ Δι.

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι **ζ'**

Τ αις των Α πο στο ο λων πρε σβειαις ε ε λε

η μων **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω

ων εγ κλη μα των **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην **ζ'**

Τ αις της Θε ο το ο κου πρε σβειαις ε ε

λε η μων **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη η θη των

ε μων εγ κλη μα των **Δ**

^χ **Ε** λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου **Δ** και τα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ^χ ε ξα λειψον το

α νο ο μη μα μου **Δ**

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

Θ ο ο ο ος **Δ**

Ἔτερα, ἄργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Α ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταις των

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των χ

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη η μα α μου

να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φου ου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τ ἡν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φιμ **π** την α δι α φθορως Θε ον

Λο γον τε κου ου σαν **Δ** την ον τως Θε ο το

κον σε με γα λυ υ νο ο μεν **π**

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ

πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τ ἦν τιμιώτερερα

ἀντῶν χειρῶν βιβλίου καὶ ἐδοξο

δοξοτέραν δὲ ἀσυγκρίτως τῶν

σεραφείμ πτηνῶν ἀφθ

οξοξως Θεῶν Λογοντε

ἐκουούσαν δὲ τῶν ὄντων

Θεοτοκόν μεγαλυύ

ύνοοοομέν

Ὁδὴ θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Μ ε γ α α λ υ ν ο ο ν ψ υ υ υ χ η

η η μ ο υ ο υ ο υ τ η η ν τ ι μ ι ι ω

ω τ ε ε ε ρ α ν **Δ** και αι ε εν δο ο

ξ ο ο τ ε ε ε ρ α ν τ ω ω ν α α

ν ω σ τ ρ α α α τ ε ε ε υ μ α α α α α

των **π**

Μ υ σ τ η η η ρ ι ι ι ι ο ο ν

ξ ε ε ε ν ο ν **π** ο ρ ω ω ω ω και αι

π α α α ρ α α δ ο ο ο ξ ο ο ν ο υ ρ α

ν ο ο ο ν τ ο ο ο σ π η η λ αι αι αι ο ν **π**

θρο ο ο νον **Δ** ρι χε ρου ου ου ου βι

κον την Πααρ θε ε ε νον την φα α την χω ω

ρι ι ι ον **π** εν ω ω ω ω α νε

κλι ι ι θη ο ο α χω ρη το ος Χρι

στο ο ος ο Θε ε ε ο ος **Δ** ρι ον α νυ

μνουν τες με γα α λυ υ υ υ υ νο

ο ο ο με ε ε εν **π**

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου την

τι μι ω τε ε ραν **Δ** ρι και εν δο ξο

τε ε ραντων α νωστρατευ μα των **π**

Μυστηριον ξενον ^πορω και πα

ρα δοξον ου ρανον το Σπηλαιον θρονον ^Δ

Χερουβικον την Παρθενον ^πτην φαα

την χωριον ^πενωωα νεκληθη

ο οαχωρητος Χριστος ο Θεος ^Δ

ον ανυμνουντες μεγαλυνοομεε

ε εν ^π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σε αἰνοῦσι...

Ἦχος β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἄναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ε΄.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός, ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπα καὶ τῷ Λουκᾶ συνώδευσεν, οἷς περ καὶ ἐπεγνώσθη, εἰς Ἐμμαοὺς κλῶν τὸν ἄρτον· ὧν ψυχαὶ καὶ καρδίαι, καιόμεναι ἐτύγχανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ Γραφαῖς ἠρμήνευεν, ἃ ὑπέστη· μεθ' ὧν, Ἠγέρθη, κράζωμεν, ὦφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ.

Τῶν Πατέρων. Ὅμοιον.

Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι, καὶ πρὸ νόμου Πατέρες, ἐν πίστει προεξέλαμψαν, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ τε, καὶ Ἰακώβ ὡς φωστῆρες· ἅπαντες γὰρ Προφῆται, καὶ Δίκαιοι ἀνήφθησαν, ἐξ αὐτῶν ὡς λαμπάδες, φωτοειδεῖς, καὶ τὴν Κτίσιν, πᾶσαν ἐσκοτισμένην, ἀκτῖσι κατεφώτισαν, τῆς σεπτῆς Προφητείας.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἦμῶν σου τὸ ἀμέτρητον, ἔλεος Ποιητά μου, ὅτι σαυτὸν ἐκένωσας, τοῦ φορέσαι καὶ σῶσαι, φύσιν βροτῶν κακωθεῖσαν, καὶ Θεὸς ὢν ἠνέσχου, ἐκ τῆς Ἀγνῆς θεόπαιδος, κατ' ἐμὲ γεννηθῆναι, καὶ κατελθεῖν, μέχρις ἄδου, θέλων με Λόγε σῶσαι, πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε, Δέσποτα πανοικτίρμον.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος δεύτερος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ

ρι ον εκ τω ω ων ου ρα α νων αι αι νει

ει ει τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι

στοις Σοι οι πρε ε πει υ μνος τω ω

ω Θεε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ο πα αν τες οι αγ

γε ε λοι α αυ του αι νει τε αυ το ον

πα ασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου

ου Σοι οι πρε ε πει υ υ μνος τω

ω ω Θεε ε ε ω Δ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε με ε ε ε ε α α α α

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ηω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Ky υ ρι ι ι ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ηα

α α α α α α α α α α α

ηα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα π α α

α α α α α α α α δ α α α α α

α α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι
σις σε δο ξα ζει Κυ υ υ ρι ε
ο τι δι α του Σταυρου τον θα α να α τον
κα τη η ηρ γη η η η σας ι να δει
ξη ης τοις λα α οις την εκ νε κρων σου Α να
στα α σιν ω ως μο νος φι λα α αν
θρωω ω ω προς

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι

πῶς οἰστρά τι ὦ ται ἀ πῶ λεσαν τη ρου ουν

τες το ον Βα α α σι ι λε ε ε α

δι α τι γαρ ο λιθος ουκ ε φυ λα ξε

την πετρα αντης ζω ω ης η τον τα

φε εν τα δο ο ο ο τω ω ω ω σαν

η α να σταν τα α α προ σκυ νει ει ει

τω ω ω ω σαν λε γον τε ε ε ες συν

η η μιν Δο ξα τω πληθει των οι κτι ιρ

μω ω ω ν σου Σω ω τηρ η μων δο ο

ο ξα α α α σοι

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,

αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χ αἰ ρε τε λα οἱ και α γαλ λι ι α

α α σθε **Δ** Αγ γε λος ε κα θι σεν

εις τον λι ι ι ι θον του ου μνη η η

μα α α τος **Β** αυ τος η μας ευ ηγ γε

λι σα α το ει ει πων **Δ** Χρι στος α νε στη

εκ νε κρων ο Σω τη η ηρ του ου κο ο ο

σμου **Β** και ε πλη ρω σε τα συμ παν τα

α ε ε ευ ω δι ι ας Χαι ρε τε λα

οι οι οι και αι α γαλ λι α α α α

σθε **Δ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Α γ γε λος μεν το Χαι ρε προ της σης

συλ λη ψεως Κυ ρι ε τη Κε χα ρι τω

με ε ε ε νη ε κο ο ο μι ι ι ι

σεν **β** Αγ γε λος δε τον λι θον του εν

δο ξου σου μνη μα τος εν τη ση Α να

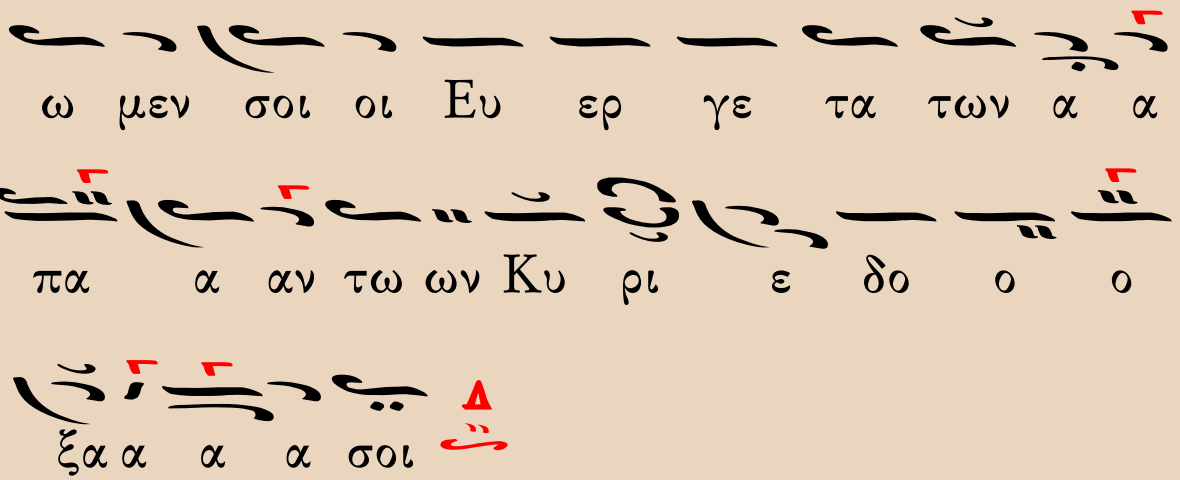
στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι

σεν **β** Ο με εν αν τι της λυ πης ευ φρο

συ νης συμ βο λα α α μη νυ υ ων **Δ**

ο δε ε αν τι θα να του Δε σποτηνζω ο

δο την κη ρυτ των η η μιν **Δ** Δι ο βο

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Πατέρων.

ᾠδὴ πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ἄρόν σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς, Σιών Θεοῦ ἡ θεία Πόλις καὶ κήρυξον, Πατέρων τὴν θείαν μνήμην, σὺν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ τιμῶσα τὸν ἀοίδιμον· ἰδοὺ σὺν Ἰούδα τε, καὶ Λευὶ μεγαλύνομεν, Μωσῆν τὸν μέγαν, Ἀαρὼν τὸν θεσπέσιον, καὶ γεραίρομεν, σὺν Δαυΐδ Ἰησοῦν, Σαμουήλ. Πάντες τὴν προεόρτιον, Χριστοῦ θείαν αἴνεσιν, ὕμνοις ἐνθέοις κροτοῦντες, τῆς παρ' αὐτοῦ ἀγαθότητος, τυχεῖν ἐξαιτοῦμεν, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δεῦρο ὁ ἐν πυρίνῳ ποτέ, ἐπιδιφρεύσας Ἡλιοῦ θείῳ ἄρματι, θεόφρον Ἐλισαιέ τε, σὺν Ἐζεκία ὁμοῦ, Ἰωσία ἅμα συναγάλλεσθε· σεπτὴ δωδεκάς τε, τῶν Προφητῶν ἢ θεόπνευστος, τοῖς Γενεθλίοις τοῦ Σωτῆρος συγχόρευε, καὶ ἐν ἄσμασι, πάντες Δίκαιοι ἄσατε. Παῖδες οἱ παμμακάριστοι, οἱ δρόσω τοῦ Πνεύματος, σβέσαντες φλόγα καμίνου, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε, Χριστὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Ῥωφθη ἢ ἀπ' αἰῶνος ἐν γῆ, κηρυττομένη Προφητῶν ἐν τοῖς φλέγμασι, Παρθένος ἢ Θεοτόκος, ἦν Πατριάρχαι σοφοί, καὶ Δικαίων δῆμοι καταγγέλλουσι· μεθ' ὧν συγχορεύει, καὶ γυναικῶν ἢ εὐπρέπεια, Σάρρα, Ῥεβέκκα, καὶ Ῥαχήλ σὺν τῇ Ἄννη τε, καὶ ἢ ἐνδοξος, Μαριάμ ἢ Μωσέως ὁμοῦ· ταύταις συνεπαγάλλονται, καὶ κόσμου τὰ πέρατα, σύμπασα κτίσις γεραίρει, ὅτι Θεὸς παραγίνεται, σαρκὶ τοῦ τεχθῆναι, καὶ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α̣ ο̣ ξ̣α̣ Πα̣ α̣ τρι̣ και̣ αι̣ Υι̣ υι̣ ω̣ και̣

α̣ γι̣ ω̣ Πνε̣ ε̣ ε̣ ευ̣ μα̣ α̣ α̣ α̣ τι̣ δ̣

Τ̣ ων̣ νο̣ μι̣ κων̣ δι̣ δαγ̣ μα̣ των̣ ο̣ συλ̣

λο̣ ο̣ γος̣ την̣ εν̣ σαρ̣ κι̣ εμφα̣ α̣ νι̣ ι̣ ι̣

ζει̣ β̣ λ̣ του̣ Χριστου̣ θει̣ αν̣ Γε̣ ε̣ ε̣ εν̣ νη̣ η̣

η̣ η̣ σιν̣ δ̣ τοις̣ προ̣ του̣ Νομου̣ τη̣ η̣ν̣ χα̣

α̣ α̣ ρι̣ ιν̣ δ̣ ευ̣ αγ̣ γε̣ λι̣ ζο̣ ο̣ ο̣

με̣ ε̣ ε̣ νοι̣ οις̣ β̣ λ̣ ως̣ υ̣ περ̣ Νο̣ ο̣ μοντη̣

πι̣ στει̣ υ̣ πα̣ α̣ α̣ αρ̣ ξα̣ α̣ α̣ α̣ σιν̣ δ̣

ο̣ ο̣ θεν̣ της̣ φθο̣ ο̣ ρας̣ ς̣ α̣ παλ̣ λα̣ γη̣

η ης ου ουσανπρο ο ο ο ξε ε ε ε νον

ταις εν Α α δη κα τε χο με ε ε ναις

ψυ υ χαις π προ ε κη ρυ υτ τον δι α

της α να στα α α α σε ε ε ε ως

Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α

σοι

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος **Δ** ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται **β**

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν **β** δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν **Δ** ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι **Δ**

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως Δο ξα

εν υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη νη εν αν θρωποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε Πα τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι

ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε και Α

γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων

την α μαρ τι ι αν του κο σμου ε λε

η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ τι ι ας

του κο σμου **υ**
δ

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας **υ**
δ

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πα τρος Α μην **υ**
δ

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γῆ σωσε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να και εις τον αι ω να του αι

ω νος **δ**

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυλαχθη

ναι η μα ας **δ**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε

τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις

τους αι ω ω νας Α μην **δ**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περηλ πι σα μεν ε πι σε **δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα

σου **δ**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα ταςου **δ**

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

ει ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με

ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι **δ**

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σ ε κ α τ ε ε φ υ γ ο ν δ ι δ α

ξ ο ο ν μ ε τ ο υ π ο ι ε ι ν τ ο θ ε λ η μ α σ ο υ ο

τι σ υ ε ι ο Θ ε ο ς μ ο υ **δ**

Ο τι π α ρ α σ ο ι π η γ η ζ ω η ς ε ν τ ω

φ ω τ ι σ ο υ ο ψ ο μ ε θ α φ ω ς **δ**

Π α ρ α τ ε ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ τ ο ι ς γ ι

ν ω σ κ ο υ σ ι σ ε **δ** Α γ ι ο ς ο Θ ε ο ς α γ ι

ο ς ι σ χ υ ρ ο ς α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λ ε

η σ ο ν η μ α ς **δ**

Δ ο ξ α Π α τ ρ ι κ α ι Υ ι ω κ α ι α γ ι

ω Π ν ε υ μ α τ ι **δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην **δ**

Α γι ος α θα νατος ε λε ε η σον

η μας **δ**

Α α α γι ι ι ος ο Θε ε ε

ο ος **δ**

Α α α γι ι ος ι σχο υ υ ρο

ος **δ**

Α α γι ι ι ος α θα α α α

να α α α τος ε λε η σο ο ο ο ο ν η

η η η μα α α α α α ας **δ**

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε
γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ
τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων
κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον
το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα
ε λε ο ο ο ος

Ἑτέρα Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ ο ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το ο
φω ω ω ως Δο ο ξα α εν υ
ψι ι ι στοιοις Θε ε ω ω ω και
ε πι γη ης ει ει ρη η η νη η

εν ανθρωποις ε ευδοκισις

α

Y μου με εν σε ε ευλογου με εν

σε β προσκυνου με εν σε εδοξο ο

λο ογου ου με εν σε ευχα

ριστου ου με εν σοι δι α

την μεγααααληην σου οδο ο

ο ξαν

K υρι ε ε ε βασι λευ ε που

ρα νι ε ε Θε ε ε Παατερ

παντοκρατο ο ορ Κυρι ε Υι

ε ε ε μ ο ν ο γ ε ε ν ε ς Δ Ι η σου

Χ ρ ι σ τ ε κ α ι α ι Α α α γ ι ι ο ν Π ν ε ε ε

ε υ μ α

Κ υ ρ ι ι ε ε ε ο Θ ε ε ο ς ο

α μ ν ο ο ς τ ο υ ο υ Θ ε ε ο υ ο Υ ι

ο ο ο ς τ ο υ ο υ Πα α τ ρ ο ς ο α ι α ι

α ι ρ ω ω ν τ η ν α μ α ρ τ ι ι ι α ν τ ο υ ο υ

ο υ ο υ κ ο ο ο ο σ μ ο υ ε λ ε η η σ ο ν

η η μ α ς ο α ι α ι α ι α ι ρ ω ω ν

τ α ς α μ α ρ τ ι ι ι α α ς τ ο υ ο υ κ ο ο

ο σ μ ο υ

Π ρο ο ο ο οσ δε ξαι την δε

η η σι εν η η μων ο καθη με

νο ος εν δε ξι α α α του Πα α

τρος και ε λε η η σο ον η η η

μας

Ο τι συ υ ει μο νο ος Α α α

γι ι ι ι ος συ υ ει μο νο ος Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ος Ι η σου

ους Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θεε ου Πα α

τρο ο ος Α α α μη ην

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ραν

ευ λο ο γη η η η σω ω ω ω σε

και αι νε ε ε σω το ο ο νο

μα α α σου εις τον αι ω ω ω

ω ω να και εις τον αι ω να α του

ου αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι

ε ε εν τη η με ε ε ε ρα α

τα α αυ τη α να μαρ τη η η

του ους φυ λα χθη η η η ναι αι η η

μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι

ε **Δ** ο Θε ο ο ο ος των Πα τε

ε ε ε ε ρων η η μω ω ων **ν'** και αι

νε ε τον **π'** και δε δο ξα σμε ε ε νον το

ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω

ω να ας Α α α μην **ν**

Γ ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε **Δ**

το ε λε ε ο ος σου ου εφ η η μας **β**

κα θα α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε

πι ι σε **ν**

Ε υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε

δι ι δα α ξο ο ο ον με ε τα δι και

ω ω μα τα α α σου δ

Κ υ υ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη γ

ε γε νη η η η θης η η μιν Δ εν

γε νε α και αι γε νε ε α δ Ε

γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε

ε ε λε ε η σο ο ο ον με π ι ι

α α σαι την ψυ χη η η η η ην μου

ο ο τι η μα αρ το ο ο ον σοι δ

Κ υ ρι ι ε Δ προς σε κα α τε

ε φυ υ υ υ γον Δ δι ι ι ι δα α ξο

ο ον με β του ποι ει ν το θε λη η μα

α α σου Δ ο ο τι συ ει ει ει ο

ο Θε ε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης

εν τω φω τι ι ι ι σου ου ο ψο ο

ο ο ο με ε θα α α φως

Π α ρα α α τει ει πα ρα α τει ει

νον Δ το ε ε ε ε λε ε ος σου ου

τοις γι νω ωσκουου σι ι ι σε

Α χ γι ος ο Θε ε ος Α γι ος

Ι σχυ υ ρος Δ Α γι ι ο ος α α θα

α να α α τος ε ε λε ε η σο

ον η η η μας δ

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι δ

Κ αι νυ υ υν και α α ει και

εις τους αι ω νας τω ω ων αι ω ω

ω ω ω νω ων Α α α μην δ

Α γι ι ο ος α α θα α να

α α τος ε ε λε ε η η σο

ον η η η μας δ

Α χ α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

0 0 0 0 0 0 0 0 5 0 0 0 Θ ε ε

ε 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 5 Δ δ

Α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι Γ α α γι ι

0 0 0 0 0 0 0 0 5 Ι ι ι σ υ υ

υ ρο 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 5 Δ δ

Α α α α α α α α α γι ι

ι 0 5 Δ α θ α α α α α α α

α α α α να α α θ α να α α

τος ε λε ε ε η η σον η η

μα α α α α α α α ας

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν **δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **β̣ λ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **Δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **Δ̣ δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σ ο ν **β̣ λ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σ ο ν **δ̣**

ϸ ο ι Κυ ρ ι ε **δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σον γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α μην εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν

Κυριὸν εὐλογητὸς εἰ Κύριε εὐ

λοοογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον

καὶ πάντα ἐν τῷ ὀνόματι

αὐτοῦ

Εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ

ἐπιλανθάνου πάσας τὰ πό

δοσεις αὐτοῦ

Τὸν εὐλιτεύοντα πάσας τὰς

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

 η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

 ει και οι κτιρμοις

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

 και κρι μα πα σιτοις α δι κου με νοις

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μω υ ση π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ν δ

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

ρι ος β λ μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

ος π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ν δ

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ρ κ ου δε κα τα τας α

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ν δ

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης β λ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον **δ**

Καθουσον απεχουσιν ανατολαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ανομιασημων **δ**

Καθως οικτειρειπατηριους **π**ωκτει

ρησε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν **δ**

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν _δ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^α _κ και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν _δ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν _δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β _κ τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^π _α και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν _δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ε ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ε ι **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** **λ** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** **κ** λ ε ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^δ

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων ^δ Α μην ^δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^Δ Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε ^δ

Μέλος ἄργόν.

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου
ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν
το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο
ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του
ου ου **Δ** Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε **δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

ᾠχος **Δ**ι.

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω
Α γι ω Πνευ μα τι **ε** Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στισω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρεψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παντες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατ'εραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατην ημετερανσωτη

ριαν **β** σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας **β**

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας **Δ** Εισων της α

γιας Τριαααδοςσυνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον η μααας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος   Πά.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τ
ην φω νην σοι προ σα γο μεν του Λη

 π
στου και βο ω μεν σοι Μνησθη τι η μων Σω

 π
τηρ εν τη Βασι λει α σου

Στίχ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Τὸν Σταυρὸν σοι προσάγομεν, εἰς πταισμάτων

συγχώρησιν· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν κατεδέξω Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Προσκυνοῦμέν σου Δέσποτα, τὴν ταφὴν καὶ τὴν ἔγερσιν, δι' ὧν ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώσω, τὸν κόσμον Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τῷ θανάτῳ σου Κύριε, κατεπόθη ὁ θάνατος, καὶ τῇ ἀναστάσει σου Σῶτερ, τὸν κόσμον διέσωσας.

Τῶν Πατέρων.

ᾠχος πλ. β'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἑμοῦ.

Θανάτου τὴν νέκρωσιν, καὶ τοῦ ἄδου ἀγαθέ, εἰργάσω τὴν καθαίρεσιν, τριημέρῳ ταφῇ σου θεοπρεπῶς· ζωὴν δὲ ἐπήγασας, ἀναστὰς τοῖς ἐν κόσμῳ Ἰησοῦ Βασιλεῦ.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ τρόπος φιλόξενος, ἡ δὲ πίστις ὑψηλή, Ἀβραὰμ τοῦ προπάτορος· ὅθεν θεῖον μυστήριον τυπικῶς, δεξάμενος ἔχαιρε· τοῦ Χριστοῦ δὲ προτρέχων νῦν ἀγάλλεται.

Δόξα.

Τὴν κτίσιν ὑπέταξε, νῦν ἡ πίστις τοῖς Παισὶ, τῇ δωρεᾷ τοῦ Πνεύματος· τὸ γὰρ πῦρ τὸ παμφάγον καὶ ἀναιδές, ἠδέσθη τοὺς σέβοντας, τοῦ πυρὸς τὸν ἐργάτην, Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νηδύος ἐκύησας, ἐκ Παρθένου τὸν Χριστόν, Μαρία Μήτηρ ἄνανδρε, ὃν εἶδον οἱ Προφῆται θεοπτικῶς, αὐτοῦ προχορεύουσιν, οἱ Πατέρες νυνὶ δὲ τὰ Γενέθλια.

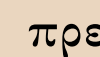
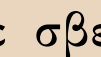
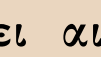
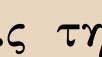

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος **Δι.**

Στίχ. α΄ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τ **αις** **πρε** **σβει** **αις** **της** **Θε** **ο** **το** **κου**

  Σω **τε** **ε** **ερ** **σω** **σον** **η** **μας**

Στίχ. β΄ Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ΄ Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου **β**

σω τερ σω σον η μα α ας **β**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος **Δ**ι.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Γ ω σον η μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων **Δ** ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α **Δ**

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **Δ**

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων **Δ** και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν **Β** σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου **Δ** και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω

πη σας **Β** σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας **Δ** Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος **Β** συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ωΠνευμα τι σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἐπίφωνον Γ'. Ἑξος β'.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

“Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ
ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ
τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν
καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἑξος Δι.

Ο τε κα α α τη ηλ θεσπροστον θα να

τον η ζω η Η α θα α να τος το

τε τον Α δην ε νε ε κρωσας τη α στρα

πη της Θεο τητος ο τε δε και

τους τε θνεωτας εκ των κα τα χθο νι

ων ανεεστησας πασαι αι Δυναμεις

των επουρα νιων εκραυγαζον Ζω

οδοτα Χριστε ο Θεος ημων δο

ο οξα σοι

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ➡ ➡ ➡ Δι.

Α ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε
σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι
ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ
νε κρων ψαλλον τας σοι Αλ λη λου ου ι
α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος β'.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τῶν Πατέρων.

ᾠχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, λεόντων ποιμήν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς

αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Μεγαλατα της πιστεως κα

τορθωματα εν τη πηγη της φλογος ως

επιυδατος αναπαυσεως οι

Αγιοι τρεις Παιδες ηγαλλοντο και

ο Προφητης Δα νιηλεωντων ποι

μηνως προβατων εδεικνυτο ταις αυ

των ικεσαις Χριστε ο Θεος

σωσοντας ψυχαασημων

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνεδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν

λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος ᾠή Γα.

Η Παρ θε νος ση με ρον τον προ αι
ω νι ον Λο ο ο γον π εν Σπη λαι
ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ ρη
η η τως π χο ο ρευ ε η οι κου με ε
ε ε νη α κου τι σθειει ει σα π δο ξα

σον με τα Αγ γε ε ε ε ε λων και των ποι

με ε ε νων π βου λη θεν τα ε πο φθη

ναι Δ παι δι ον νε ον τον προ αι ω νων Θε

ο ο ο ον δ

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Κ υ ρ ι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρ ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρ ι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον β

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...
Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἀ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἀ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

υ να μεις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α΄ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις **Δ** Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι ος

Α θα να τος **β** ε λε η σον η μα

α ας **Δ**

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος **Δ**ι.

Ν ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α **Δ** α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι α α α α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Γα.

Κ υ ρ ι ε σ ω ω ω ω ω σ ο ν Γ ρ ρ τ ο υ ς

ε ε ε ε ε ε υ σε ε ε τ ο υ ς ε υ σε ε

β ει ει ρ ει ει ει ει ει ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος β'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσαν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, πίστει παρώκησεν Ἀβραὰμ εἰς τὴν γῆν
τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς
κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν
συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς·
ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς
τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Καὶ τί ἔτι λέγω;
Ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ
Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθάε, Δαυΐδ
τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως

κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος Δι.

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α Αλ λη λου ι α α

α Δ

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἄ' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

Δ ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι ϑ Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ρρ ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι Δ ρρ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ἄ' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορός. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α
α α α α α α α α χα α ε ε
ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε
ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α
α α α α α α α α α α
α α α α α α Δ

Χερουβικὸν Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

Ο ι οι οι τα α α α α α α α α
α α Χε ε ε ε ε ε με ε

ε ε ε ε ρου ου χε ρου ου

βι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ σι ι ι ι μ υ υ

υ σι ι κω ως ει κο νι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει

κο νι ι ζον τε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι τη η ζω ο ο ο ο ο ο ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο

ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι

α α α α α α α δι ι π τον

τρι σα γι ο ον υ υ υ μνον προ σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α α α

α α α α α α α γα α α α α α

α σα αν νυν βι ο ο τι ι

ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι ι

κη η η η η η η ην α πο θω ω

ω ω ω με ε ε ε ε με ε ε ε θα α

α με ε ε ε ε ε ρι ι ι μνα α

α α α α α α α αν

ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε υε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

ε ε βασιλεεεεαα π'των ο

λων υ πο δε ξο ο ο ο με ε νοι οι

Ταις αγγελιικαις α ο ρα

α α α α α α τω ως π'δορυφο

ρου με ε νον τα α ξε ε ε σιν αλ

λη λου ου ου ι α α α α α α

α α α α α α α α α α

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο ἰ οἰ οἰ οἰ οἰ τα α α α α α
α α α α α α α α Χε ε
ε ε κε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ
μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ μυ υ στι ι ι
κω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε
κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
υ ι ι ι ι ε ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ελ κο νι ι ι

ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο

ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οιζω

ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Τρι α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α Τρι α α α α α α α

α α α α με ε Τρι α α α α α

α α δι τον τρι σα γι ι ο ον

υ υ υ μνον προ σα α α α α α α

α α α α α α προ σα α α δο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα

α α α α α α α α α α α α α α

α α σα αν την βι ι ω ω ω τι

ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι ι κη

ην α πο θω ω ω με ε ε θα με

ε ε ρι ι μνα α α α α α α α α

α αν

ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι

λε ε ε ε ε α α α α α α α

α α α α των ο ο ο ο ο λω ων

υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι

αις Α αγ γε ε λι ι και αις α

ο ρα α α τω ως δο ρυ φο ρου ου ου

με ε ε νον τα α α ξε ε σι ιν Αλ

λη λου ι α α α α χ α α α α

α

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἄγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α
γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η

η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε **Β** Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε **Δ**

η ηη η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ος στε ε ε ε ε ε ε ε ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ

Υἱῶ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
λαλήσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός: Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς

ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α ξι ον ε στιν ως α α λη
η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι
ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο
το ο ο ο ο κο ον την α ει μα
κα α ρι στο ο ον και πα να μω
ω μη η η το ο ο ον και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η
η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ

ι ι τ ο ν Κ υ υ υ υ ρ ι ο ο ν

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε εκ τ ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ρα α

α α ε εκ των ου ου ου ου ρα α α νω

ων χ α υε ε ε ε ε ε υε γα α

α υε γα α γα α υε ε ε ε ε υε

γα α α υε γα α γα α υε ε ε ε ε

υε γα α α υε γα α γα α α υε υε

γα γα α χ υε ε ε ε ε ε υε γα α

γα α α υε ε ε υε γα γα α υε ε

υε γα γα α α υε ε τα υε γα

υε υε γα γα α υε ε ε υε γα α α α

γα α υε ε Αλ λη λου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι

α α α α α α α α α α

α α α α α

Ἔτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα.

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει

ει ει ει λει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει

ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει αι αι νει ει ει

υ υ υ ρι ι ο ον π ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

τω ω ω ω ω ων ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

π ου ου ου ου ου ου ε εκ τω ων ου

ου ου ου ου ου ου ρα α α α ε εκ των ου

ου ου ου ρα α α νω ων π Αλ λη λου ι

α α α α α α α α π

Ἄλλο, Πέτρου Βυζαντίου ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Βου.

Α̣ 1 α̣ι α̣ι α̣ι α̣ι α̣ι α̣ι α̣ι α̣ι α̣ι α̣ι

α̣ι α̣ι α̣ι α̣ι α̣ι α̣ι α̣ι α̣ι α̣ι α̣ι α̣ι

α̣ι α̣ι α̣ι α̣ι α̣ι α̣ι α̣ι α̣ι νει ε̣ι ε̣ι ε̣ι

ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι

ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι

ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι

ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι

ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι

ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι ε̣ι

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ρα α α α α α α

εκ των ου ου ρα α νω ων α υε ε ε

γα α υε υε γγα γα α υε υε υε γα

γα υε υε γγα γα α υε υε υε γα α

α γα υε ε ε υε γα γα υε ε ε

γα υε υε γγα γα α υε υε υε γα γα

υε υε γγα γα α υε υε υε γα γα υε

ε ε υε γα υε γα υε γα γα υε ε

αλ λη λου ου ου ι ι ι α α α α α

α α α

Ἐτερον Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἄ
ι αἰ νει εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

τε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε το

ο ο ο ο χο ο ο ο ο ον Κυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ ρι τον Κυ ρι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον ε ε εκ τω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα

α α α α α νω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ων Α α λλε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε βου ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρα α α α χα α α α α α

α α α α α α α λλη η η χη

η ρη η η η η ρη η η η η

η η η η η η η η η η η η

η η η η η η ρα λλη η η

α α λληη λου ου ου ου ου ρου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου α λλη λου

ι ι ι ι α α α ρα α α

α α α α χα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α α χα

α α α α α ρα α α α α α λ

λη η η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ρου ι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α Δ

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον

εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ ἀδιαί

ίρετον Τριάδα προσκυνουοῦ

οῦοῦντες αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε

εἶ
εν

‘Ο Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

Ἦχος β’.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε,
ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον
ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια,
ἀλληλούια.

Ἦχος Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι

νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α

νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι

η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με

τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη

σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συ νην σου Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

 ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δίς).

 ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον Ὁ β΄ Χορός: α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

 ος

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἑξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός
μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῖρριν, ὁ στεγάζων ἐν
ὑδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

‘Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ
πτερύγων ἀνέμων.

‘Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς
λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν

ὄρέων στήσονται ὕδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἄναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὃ ἥλιος ἔγνω τὴν δύ

σιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν,

ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου
ἕως ὑπάρχω.

Ἐδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,
ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ
ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

**Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·**

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος πρῶτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Κ υ υ ρι ε ε ε κε κρα ξα προς σε

ε ει ει σα α ακου σο ον μου ει ει

σα κου ου ου σον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι

ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε

ε ει ει σα α ακου σο ον μου προσχες

τη φω νη η της δε ε η η η σε ω

ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με

προ ος σε ε ε ει ει σα α κου σον

μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ ο ο

σευ χη η μου ως θυ μι α μα ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σου ε ε παρ

σις τω ω ων χει ρω ων μου θυ υ σι

ι ι ι α ε ε σπε ε ε ρι ι ι ι

νη ει σα α κου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις

λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα σεις εν α μαρ τι αις

Κυν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συν δυ α σω με

τα των ε κλεκτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρτω

λου μη λι πα να α τω την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο

θη σαν ε χο με να πε τρα σοι κρι ται αυ των

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν ωσει παχοςγης ερραγη

επιτηςγης διεσκορπισθηταοστα αυ

τωνπαρατοναδην

Οτιπροςσε Κυριε Κυριε οι

οφθαλμοιμου επισοιηλπισαμηαν

τανεληστηνψυχηνμου

Φυλαξονμεαποπαγιδοςηςσυ

νεστησαντομοικαιαποσκανδαλωντων

εργαζομενωντηνανομιιαν

Πεσουνταιεναμφιβληστω αυ

των οϊ αμαρτωλοι κα τα μο νας ει

μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ θω

 ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η

θην

 κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σινμου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του απαγ γε λω

 ν τω ε κλειπειν εξ ε μου το πνευμα μου

και συ ε γνωστας τριβους μου

 ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην ε

κρυψανπα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χη

η ην μου

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει

πα Συ ει η ελ πεις μου με ρις μου ει

εν γη ζω ων των

Π ρο σχες προστην δε η σινμου ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον

των με ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ

ε με

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κησ την ψυ

χη ην μου του ε ξο μο λο γη σα σθαι

τω ο νο μα τι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι

ε ως ου αν τα πο δω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι οι

Κυ ρι ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω

νη ης μου

ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χοντα

εις την φω νην της δε η σε ω ω ως

μου

Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

ευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ υ

ρι ι ι ω το πα ρον μυστη ρι ον εκ

δι η γου ου ου με νοι το με σο

τοι χον του φραγ μου ου ου ου δι α λε ε

ε λυ υ υ ται η φλο γι νηρομ

φαι αι α τα νω ω τα δι ι δω σι

και τα χε ρου βιμ πα ρα χω ρει του ξυ

υ υ λου τη ης ζω η ης κα γω

του πα ρα δει σου της τρυ φης με τα λα α

αμ βα α α νω ω ου προ ε ξε βλη

θην δι α της πα ρα κο ης η γαρ

α πα ραλ λα κτος ει κω ω ω ν του

Πα τρος ο χα ρα κτηρ της α ι

δι ο τητος αυ του μορ φηνδου λου ου

ουλαμ βα α νει εξ α πει ρο γα μου

Μη τρο ο ος προ ο ελ θων ου τρο

πην υ πο ο μει ει ει νας Δ ο γαρ ην δι ε

μει νε Θε ος ω ω ων α λη η θι ι νο ος

και ο ουκ ην προ σε λα βεν Δ αν θρω

πος γε νο με ε νος δι α φι ι ι λα

α αν θρω πι ι αν Δ αυ τω ω βο

η η η σω ω ω ω ω ω μεν Δ ο τε

χθεις εκ Παρ θε νου Θε ος ε λε ε η

σο ο ον η η η μας Δ

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Του Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθε

ε ἐν τῷ ἐκ τῆς ἀγαθῆς Παρ

θεοῦ πεφωτισταί σου

ὕμνα ἀνταπομνηστικῶν

ἀγγέλων σου καὶ μαγιστῶν

προοσκυνούντων ἀγγέλων

ἀνυμνούντων σου

Ἡρώδης ἑταράτα

τε ἐτόπιθε ἐν

σαρκί ἐφάνη σωτηρ

των ψυχῶν ἡμῶν

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε
αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Η βασιλεια σου Χριστε ο Θεος

βασιλεια παντων των αιωνων

ων και η δεσποτεια σου εν παση

γενεαα και γενεεαα

ο σαρκωθεις εκ Πνευματοος α

γιου και εκ της αιπαρθε

νου Μαριιας εεε ναα ανθρω

πη ησας φωσημιν ελαμψας Χριστε ο

Θε ος τη ση η πα α α ρου ου

σι ι ι α φως εκ φω τος του Πα

τρος το α παυ γα α σμα πα σαν κτι ι

ι σιν ε φαι αι αι δρυ υ υ νας πα

α α σα πνο ο η αι αι νει ει ει σε τον χα

ρα κτη η η ρα της δο ο ο ξης τουου Πα α

τρο ος ο ων και προ ων και εκ

λαμψας εκ Παρθε νου Θε ος ε λε ε η

σο ο ον η η η μας

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τι σοι προ σε νε γκω μεν Χρι στε ο

τι ω φ θ η σ ε πι γ η σ ω ς α αν θ ρ ω π ο ο ς

δι η μ α ς ε κα σ τ ο ν γ α ρ τ ω ν υ π ο σ ο υ

γε ν ο μ ε ν ω ν κ τ ι ι σ μ α α α τ ω ν τ η ν ε υ

χα ρ ι σ τ ι α α αν σοι οι οι προ ο

σα α α γ ει οι αγ γε λοι το ο ν

υ υ υ μ ν ο ν οι ου ρ α νοι τον α α

α σ τ ε ε ε ρ α α οι μα γ ο ι τ α α δ ω

ω ω ρ α οι ποι με ν ε ς το θα αυ μα

η γ η η το σ π η η λ αι ο ν η

ε ε ρ η η η μ ο ο ο ς τ η ν φα α τ ν η ν

η μ ει ει ει ς δε ε Μη τε ε ε

ε ρα Παρ θε ε ε νον ο προ

αι ω νων Θε ος ε λε ε η σο ο

ον η η η μας

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

και νυν και α ει καιεις τους αι ω ναστων

αι ω νων Α α μην

υ γου ου στου μο ο να αρ χη η σα

α αν τος ε ε ε πι τη ης γη η

ης η πο λυ αρ χι α των αν θρω

ω ω ω πων ε ε πα α αυ σα α α α το

και σου ε ναν θρω πη η σα α αν τος

ε ε εκ της α α γνη η ης η πο

λυ θε ι α των ει δω ω ω ω λων κα

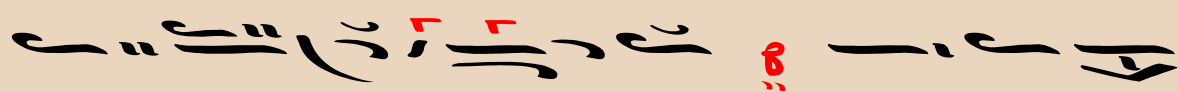
α τη η ηρ γη η η η ται υ πο

μι αν βα σι λει αν ε εγ κο ο σμι

ι ι ον αι αι πο ο ο ο λεις γε ε

γε ε ε νη η η η ν ται και εις μι

αν δε σπο τει αν θε ε ο ο τη

η η τος τα ε ε ε ε θνη ε ε

πι ι ι στε ε ε ευ σαν α πε

γρα φη σα α αν οι λα α οι τωδογμα

τι ι ι του Και αι σα α α ρος

ε πε γρα φη με ε εν οι πι ι στοι

ο νο ο μα α τι Θε ε ο ο ο τη

η η η τος σου του ε ναν θρω πη σαν

το ος Θε ου ου ου η η η η μων

με γασου το ε λε ε ος δο ο ο

ξα α α σοι οι οι οι

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανόυ, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες

ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ εὐθύς τὰ ἀναγνώσματα·

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·
ἡ δὲ γῆ ἦν ἄορατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος
ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο
ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω
φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι
καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός,
καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ
φῶς Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκτα· καὶ
ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα μία. Καὶ
εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ
ὑδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὑδατος καὶ
ὑδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ
στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ
ὑδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ ὑδατος, τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ
ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ
Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο
πρωί, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω
τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν
μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ

συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηράν, Γῆν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ'ὀμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ'ὀμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα τρίτη.

Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο πνεῦμα Θεοῦ ἐπὶ Βαλαάμ· καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν· Ὡς καλοὶ σου οἱ οἴκοι Ἰακώβ, αἱ σκηναὶ σου Ἰσραήλ, ὡσεὶ νάπαι σκιάζουσαι, καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶν, καὶ ὡς σκηναὶ, ἃς ἔπηξε Κύριος, ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν, καὶ ὑψωθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ καὶ αὐξηθήσεται. Ὁ Θεὸς ὠδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ· ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιεῖ, καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρούς. Κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς

λέων, καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; οἱ εὐλογοῦντές σε, εὐλογημένοι· καὶ οἱ καταρώμενοί σε, κεκατήρηνται. Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραήλ, καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγοὺς Μωάβ, καὶ προνομεύσει πάντα τοὺς υἱοὺς Σήθ. Καὶ ἔσται Ἐδὼμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία Ἡσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἰσχύν.

Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος, συνάξω τὴν συντετριμμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ οὓς ἀπώσαμην. Καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος ἰσχυρόν· καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιών, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ σὺ Βηθλεέμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθα, μὴ ὀλιγοστός εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα; ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης· τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Καὶ στήσεται καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύι Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσιν· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται, ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Εἶτα ψάλλει ὁ Α΄ χορὸς τὸ κάτωθι·
Κωνσταντίνου Πρίγγου.

ᾠχος λ π Δι.

Α α θων ε τε χθης υ πο το Σπηλαιον
αλλ ου ρα νος σε πα σιν ε κη ρυ ξεν
ω σπερ στο μα τον α στε ρα προβαλ λο με
νος Σω τηρ και μα γους σοι προ ση νε γκεν
εν πι στει προ σκυ νουν τας σε μεθ ων ε
λε η σον η μα ας

Στίχ. α΄. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις·
ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ.

Κ αι μα γους σοι προ ση νε γκεν εν πι
στει προ σκυ νουν τας σε μεθ ων ε λε η σον

η μα ας β

Στίχ. β΄ Δεδοξασμένα ἐλάλήθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ· μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος, τοῖς γινώσκουσί με.

Στίχ. γ΄ Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιοπῶν.

Στίχ. δ΄ Οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος.

Στίχ. ε΄ Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημέων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Δόξα. Καὶ νῦν.

α θων ε τε χθης υ πο το Σπη λαι

ον αλλ ου ρα νος σε πα σιν ε κη ρυ ξεν

ω σπερ στο μα τον α στε ρα προβαλ λο με

νος Σωτηρ και μα γους σοι προ ση νεγκεν

εν πι στει προ σκυ νουν τας σε μεθ ων ε

λε η σον η μα ας

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν, υἱός, καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης βουλής Ἄγγελος, θαυμαστός σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἀρχῶν εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῶ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυΐδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτὴν καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Εἶτα ψάλλει ὁ Β΄ χορός·
Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ π̣ Δι.

νε τειλας Χρι στε ε εκ Παρθε νου

νο η τε η λι ε της δι και ο συ υ

νης και α στηρσε υ πε δει ξεν εν Σπη

λαι ω χω ρου ου ου με νον τον α χω

ρητον μαγους ο δη γη σας εις προ σκυ υ νη

σιν σου μεθ ων σε με γα λυ νο μεν Ζω

ο δο τα δο ξα σοι οι

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Μ μαγους ο δη γη σας εις προ σκυ υ νη

σιν σου μεθ ων σε με γα λυ νο μεν Ζω

ο δο τα δο ξα σοι οι

ὕψος σου μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν Ζω

οδοτάδοξα σοι οἱ

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ, λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἀχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυίδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἄνθρωποις; καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον. Ἴδου ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται, πρὶν ἢ γνῶναι αὐτόν, ἢ προελεσθαι πονηρά, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν· διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθόν ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτόν γραφίδι ἀνθρώπου, τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν Ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως

σκύλευσον, Ὁξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Γνῶτε ἔθνη καὶ ἠττᾶσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυρότερες ἠττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἠττηθήσεσθε. Καὶ ἢν ἂν βουλήν βουλευθήσθε, διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἔαν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνη ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος α'. Ψαλμὸς β'(2).

Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεός, λαλήσας τοῖς Πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὅς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσοῦτω κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσω

διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἀγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί, σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραρρύωμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή

ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἦτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλουῖα. ᾠδὴ πλ. α'. Ψαλμὸς ρθ'(109).

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Στίχ. β'. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυρίευσεν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. Αὕτη ἡ ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου. Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐκ πόλεως Ναζαρέτ εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυὶδ ἣτις καλεῖται Βηθλεέμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυΐδ, ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ ἐμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικί, οὔσῃ ἐγκύῳ. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες

φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποιμνὴν αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ ὅς ἐστιν Χριστὸς Κύριος ἐν πόλει Δαυΐδ. Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον, εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν φάτνῃ. Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανόθεν αἰνούντων τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες καὶ ἀνεῦρον τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου· καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. Ἡ δὲ Μαριάμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον.
Κωνσταντίνου Πρίγγου.

ᾠδὴ Ἦχος Δι.

Μ ε ε ε γα και πα ρα α δο ο ο

ξον θα αυ μα τε τε ε ε λε σται ση η

η με ε ε ρον Παρ θε νο ος τι

ι ι κτει και μη η η τρα α α ου φθει ει

ει ρε ε ε ται ο Λο ο γο

ο ος σαρκου ου ται και του Πα τρο ο ο ος

ου κε χω ω ω ρι ι ι σται αγ

γε λοι με τα ποι με ε νων δο ξα α α

ζου σι και η μεις συν αυ τοι οι

οις εκ βο ω ω ω μεν Δ δο ξα εν

υ ψι στοις Θε ω και ε πι γη ης ει ει

ρη η η η η νη Δ
Ἦχος ᾠΓα φ

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

π η η με ρον τι κτει ει η Παρ

θε ε ε ε ε νος το ο ον Ποι η η τη

η ην του ου ου παν το ος π Ε δεμ

προ ο σφε ε ρει σπηλαι ο ον δ και α στηρ

μη η νυ υ υ υ υ ει Χριστον τον η η η

η λι ο ον τοι οιο εν σκο ο ο

ο τει ει ^πα με τα δω ρων μα γοι

οι προ σε κυ υ υ νη σαν ^κα πι ι στει

ει φω τι ι ζο ο ο με ε ε ε

νοι οι και ποι με ε νες ει ει ει δον το ο

θα α αυ μα ^κα αγ γε λων α νυ μνου ου ου

των και αι αι αι λε ε γο ο ο ν των ^κα δο

ο ξα εν υ ψι ι ι ι στοις

Θε ^σε ω ^{ρρ}

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.

^πα **T** ου Κυ ρι ου Ι η σου ου ου ου γεν

νη θε ε ε ε εν τος εν Βη θλε εμ της

Ι ου ου δαι αι αι ας ^κ _α εξ α να το λων ελ

θο ο ον τες μα α γοι οι προ σε ε κυ υ υ

νη η η η σα αν ^π _α Θε ον ε ε

να αν θρω πησαν τα α ^ν _δ και τους ^ο _δθη η σου

ρου ου ους αυ των προ θυ υ υ μως

α νοι οι ξα αν τε ες δω ω ω ω ω ρα ^κ _α

τι ι μι ι α προ ο σε ε ε φε ε ε

ε ρο ον ^π _α δο ο κι ι μον χρυ υ

σον ^κ _α ως βα σι λει ει ει τω ω ω ω ν αι αι

ω ω ω νων και λι βα α νον ως Θε ω

τω ω ων ο ο ο λω ων ^κ _α ως τρι η

με ρω δε νε ε ε κρω κ σμυ υ υ υρ

να α αν τω ω α α θα να α α

α τω ω π πα αν τα τα α ε ε ε

ε ε θνη κ δευ τε ε προ ο σκυ νη σω με εν δ

τω τε χθε ε ε ε εν τι σω ω σαι

τας ψυ υ χα α α ας η η

μων γ ρ ρ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Πά.

Α ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι

Υι υι υι ω π και α γι ω ω Πνε

ευ μα α α τι π ρ

Ε υ φρα αν θη τι ι ι ι Ι ι ε ρου

ου ου ου σα α α α λημ ^π και πα νη γυ

ρι σα τε πα αν τε ες οι α γα πω ω

ων τε ες Σι ι ι ι ων ^π ση με ρον ο

χρο νι ι ος ε λυ θη η δε ε ε ε ε

σμος ^π τη η η ης κα α τα α δι κη ης του

Α α δαμ ^π ο πα ρα δει σος η η η

μι ι ι ν η η νε ε ε ω ω ω ω

ω χθη ^π ο ο φις κα τη ηρ γη η η η

η θη ^π ην γαρ η πα τη σε ε πρω ω

ην ^β νυ υ υν ε θε ε α σα α το του

ου δη μι ου ουρ γου Δ δ γε ε νο

ο ο με ε ε νη ην Μη η η τε

ε ε ε ε ρα π ρ ω βα α θο ο ος

πλου ου ου ου του π ρ και σο φι ι ας και

γνω σε ε ω ως Θε ε ε ου π ρ η

προ ξε νη σα σα τον θα να τον πα ση

σα αρ κι της α μαρ τι ας το ορ γα α

νον β λ σω τη ρι ας α παρ χη ε γε νε

το τω κο σμω πα αν τι Δ δ δι ι ι

α α της Θε ο ο το ο ο ο ο κου

βρε φος γαρ τι κτεταιαι εξ α αυ της Δ δ ο

παν τε ε λει ει ει ο ος Θε ε ε

ος και δι α του το κουπαρ θε νι ι

αν σφρα α γι ι ι ι ι ζει σει ρας α

μαρ τη μα των λυ υ υ ω ων δι α σπα

αρ γα α α α α νων και δι α νη

πι ο τητος της Ευ ας θε ρα πευ ει τας

εν λυ υ παις ω ω δι ι ι ι ι νας

χο ρευ ε τω ω τοι οι νυν πα σα η

η η κτι ι σις και σκι ιρ τα α

α α α τω α α α α να α κα α λε

σαι αι γαρ α αυ την πα ρα γε γο ο νε

Χρι ι στος Δ και σω ωσαι τας ψυ χας η

μω ων β λ

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

β λ Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α

ει και εις τους αι ω νας των αι ω νω

ων Α α α α μην π ρ

Γ πη λαι ω πα ρω ω κη σα ας Χρι

στε ε ε ο ο Θε ε ε ος π ρ φα την

υ πε δε ξα α το β λ ποι με νες δε και

μα α γοι προ σε κυ υ υ νη η η η

σαν π ρ το ο τε δη η των προ φη η των

ε πληρου ου το ο ο το κη η η η

ρυ υ υ υ γ μα π και αγ γε λων αι δυ υ

να α μεις ε θαυμα ζον βο ω ω σαι

και λε ε ε γου ουου ου ου σαι π δο ξα

τη συγ κα τα βα σει ει σου β μο ο ο νε

φι λα ανθρω ω πε ε ε ε ε β

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς

ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἄγιος: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἄγιος: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ἡ γεννησίς σου Χριστέ ο Θεός ἡμῶν
ἀνετίλετω κοσμοφως το

της γνωσεως εν αυτη γαρ οι τοις α

στροις λατρουντες υποαστερος ε

διδασκοντο σε προσκυνει τον Ηλι

ον της δικαιοσυνης και σε γνω

σκειν εξουφουσανατολην Κυριε δο

ξα σοι (ἐκ γ')

Τὸ τέλος· Κυριε δοξα σοι οι οι

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Αναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἄρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄξιον ἡ ἱερός·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ἄξιον· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον (ιβ’). Δόξα, καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα τὰ ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς.

Χαρ. Τσερκέζη.

ᾠχος ᾠ Πά.

Ο ου ρα νος και η γη η ση με ε
ρονπρο φη τι κω ως ευ φραιαι νε ε ε
σθω ω ω σαν **π** Αγ γε λοι και α αν
θρω ω ποι πνευ μα τι κως πα νη γυ ρι
ι ι σω ω ω μεν **π** ο τι Θε ος
εν σαρ κι ε πε φα α νε τοις εν σκο τει
καισκι α καθη η με ε ε νοις γεν νη θει
ει εις εκ γυ υ ναι κος **π** σπηλαι ον και φα
την η υ πε δε ξαν το αυ τον **π** Ποι με

νες το θαυμα να κηρυτ τουουσι Μα

γοι εξ Α να των εν Βη θλε ε εμ δω

ρα α προ σα α α γου ου ου σιν π η

μεις δε τον αι αι αι νον α να ξι οισ χει

ει ει ει λε ε ε σι ιν α αγ γε λι κως

αυ τω προ σα α ξωω μεν αα δο ξα εν υ

ψι ι ιστοις Θε ε ω και αι ε ε ε πι

γη ης ει ρη η η νη ηλ θεγαρ η

προσ δο κι α α των ε θνων ηλ θεν ε ε

σω ω σεν η η μα α ας αα εκ της δου λει

ας του ου ου ε ε ε χθρου π η

Ο ουρανός και η γη η σημερον

ηνωθησαν τε εχθεντος του ουου

Χριστη σου σημερον Θεος ε

πιγη η ης παραγεεεεγοο

ο νεε και ανθρωπος εις ουρανους α

α να βε ε ε βη η η κε σημε

ρον ο ραται σαρκι ο φυσει α ο

ρα ατος δια τον α ανθρωω

ω πον δια του το και ημεις δο

ξο λο ο γου ουντες βο ο η η η σω

με εν α α αυτω δοξα εν

υ ψι ι ιστοις Θε ε ω και αι ε ε ε

πι γη ης ει ρη η η νη π ην η

μιν ε βρα βευ σεν η πα ρου σι ι α α

σου Σω ω τη ηρ η η μων δο ο ο

ξα α α σοι

Α ο ξα εν υ ψι ι ιστοις Θε ω εν

Βη θλε εμ α α κου ου ω υ πο Α

σω μα των ση η με ε ρον τω ε πι

γη ης ει ει ρη η η νην ευ δο ο κη η

η σαν τι ι γε νε ε ε σθαι νυν

η Παρ θε νος ου ρα νω ων πλα τυ υ τε ε ε

ρα ^π ε ξα νε τει λε γαρ φως τοις ε

σκο τι ι σμε ε ε ε νοι οις ^α και τα πει

νου ους υ υ ψωω σε τους αγ γε λι κως

με λω ω δου ουντας ^γ δο ο ξα εν υ

ψι ι ι στοιοις Θε ω ^π

Τον κατ ει κο να και ο μοι ω σιν ρυ

σα αν τα εκ πα ρα α βα α α σε ε

ε ως ^π ι δων ο ο Ι ι η η

σους ^γ κλι ι νας ου ου ρα α α νους κα α

τε ε ε ε βη η ^α και ω κη σεν ε εν

μη η τρα παρ θε νι ι κη η η α να

αλ λοι ω ω ω τως π ι να εν αυ

τη τον φθα ρε ε εν τα Α δαμ α να πλα

α ση κρα α ζον τα π δο ξα τη ε πι

φα νει ει α α σου ο λυ τρω τη η

ης μου και αι αι Θε ε ε ος π

Τὰ εἰς τὸν Στίχον.
Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Ἦχος Δι.

Μ ε ε ε γα και πα ρα α δο ο ο

ξον θα αυ μα τε τε ε ε λε σται ση η

η με ε ε ρον Παρ θε νο ος τι

ι ι κτει και μη η η τρα α α ου φθει ει

ει ρε ε ε ται ο Λο ο γο

ο οςσαρκου ου ται και του Πα τρο ο ο ος

ου κε χω ω ω ρι ι ι σται αγ

γελοι με τα ποι με ενων δο ξα α α

ζου σι και η μεις συν αυ τοι οι

οις εκ βο ω ω ω μεν δο ξα εν

υ ψι στοις Θε ω και ε πι γη ης ει ει

ρη η η η η νη

Ἦχος ᾠή Γα

π ρ η η με ρον τι κτει ει η Παρ

θε ε ε ε ε νος το ο ον Ποι η η τη

η ην του ου ου παν το ος ^π Ε δεμ

προ ο σφε ε ρει σπηλαι ο ον ^ν και α στηρ

μη η νυ υ υ υ υ ει Χριστον τον η η η

η λι ο ον τοι οιο εν σκο ο ο

ο τει ει ^π με τα δω ρων μα γοι

οι προ σε κυ υ υ νη σαν ^κ πι ι στει

ει φω τι ι ζο ο ο με ε ε ε

νοι οι και ποι με ε νες ει ει ει δον το ο

θα α αυ μα ^κ αγ γε λων α νυ μνου ου ουν

των και αι αι αι λε ε γο ο ον των ^κ δο

ο ξα εν υ ψι ι ι ι στοις

Θε ε ω

ου Κυ ρι ου Ι η σου ου ου ου γεν

νη θε ε ε εν τος εν Βη θλε εμ της

Ι ου ου δαι αι αι ας εξα να το λων ελ

θο ο ον τες μα α γοι οι προ σε ε κυ υ υ

νη η η η σα αν Θε ον ε ε

να αν θρω πησαν τα α και τους θη η σαυ

ρου ου ους αυ των προ θυ υ υ μως

α νοι οι ξα αν τε ες δω ω ω ω ω ρα

τι ι μι ι α προ ο σε ε ε φε ε ε

ε ρο ον δο ο κι ι μον χρυ υ

σον ^κως βασιλειειτω ω ω ω ν αι αι

ω ω ω νων και λιβαα νον ως Θεω

τω ω ων ο ο ο λω ων ^κως τρι η

με ρω δε νε ε ε κρω ^κσμου υ υ υρ

να α αν τω ω α α θα να α α

α τω ω ^ππα αν τα τα α ε ε ε

ε ε θνη ^κδευ τε ε προ ο σκυ νη σω με εν ^ν

τω τε χθε ε ε ε εν τι σω ω σαι

τας ψυ υ χα α α ας η η

μων ^Γ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος δὲ Πά.

Α ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι

Υι υι υι ω π και α γι ω ω Πνε

ευ μα α α τι π

Ε υ φρα αν θη τι ι ι ι Ι ι ε ρου

ου ου ου σα α α α λημ π και πα νη γυ

ρι σα τε πα αν τε ες οι α γα πω ω

ων τε ες Σι ι ι ι ων π ση με ρον ο

χρο νι ι ος ε λυ θη η δε ε ε ε ε

σμος π τη η η ης κα α τα α δι κη ης του

Α α δαμ π ο πα ρα δει σος η η η

μι ι υ η η νε ε ε ω ω ω ω

ω χθη ^π ο ο φιδ κα τη ηρ γη η η η

η θη ^π ην γαρ η πα τη σε ε πρω ω

ην ^β νυ υ υν ε θε ε α σα α το του

ου δη μι ου ουρ γου ^Δ γε ε νο

ο ο με ε ε νη ην Μη η η τε

ε ε ε ε ρα ^π ω βα α θο ο ος

πλου ουου ου ου του ^π και σο φι ι ας και

γνω σε ε ω ως Θε ε ε ου ^π η

προ ξε νη σα σα τον θα να τον πα ση

σα αρ κι της α μαρ τι ας το ορ γα α

νον ^β _λ σω τη ρι ας α παρ χη ε γε νε

το τω κο σμω πα αν τι ^Δ _δ δι ι ι

α α της Θε ο ο το ο ο ο ο κου

βρε φος γαρ τι κτεταιαι εξ α αυ της ^Δ _δ ο

παν τε ε ε λει ει ει ο ος Θε ε ε

ος ^π _ρ και δι α του το κουπαρ θε νι ι

αν σφρα α γι ι ι ι ι ζει ^π _ρ σει ρας α

μαρ τη μα των λυ υ υ ω ων δι α σπα

αρ γα α α α α νων ^π _ρ και δι α νη

πι ο τητος ^π _ρ της Ευ ας θε ρα πευ ει τας

εν λυ υ παις ω ω δι ι ι ι ι νας ^π _ρ

χο ρευ ε τω ω τοι οι νυν πα σα η

η η κτι ι σις και σκι ιρ τα α

α α α τω **π** α α α α να α κα α λε

σαι αι γαρ α αυ την **π** πα ρα γε γο ο νε

Χρι ι στος **Δ** και σω ωσαι τας ψυ χας η

μω ων **β**

Του̅ αυ̅του̅. Ἦχος ὁ αυ̅τός.

β και νυ υ υ υν και αι α α α

ει και εις τους αι ω νας των αι ω νω

ων **Α** α α α μην **π**

ϸ πη λαι ω πα ρω ω κη σα ας Χρι

στε ε ε ο ο Θε ε ε ος π φα τνη

υ πε δε ξα α το β ποι με νες δε και

μα α γοι προ σε κυ υ υ νη η η η

σαν π το ο τε δη η των προ φη η των

ε πληρου ου το ο ο το κη η η η

ρυ υ υ υ γ μα και αγ γε λων αι δυ υ

να α μεις ε θαυμα ζον βο ω ω σαι

και λε ε ε γου ουου ου ου σαι π δο ξα

τη συγ κα τα βα σει ει σου β μο ο ο νε

φι λα ανθρω ω πε ε ε ε ε β

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Ἦχος δὲ Δι.

Η γεν νη σις σου Χρι στε ο Θε ος η
μων α νε τει λε τω κο σμωτο φως το
της γνω σε ως εν αυ τη γαρ οι τοις α
στροις λατρευ ον τες υ πο α στε ρος ε
δι δασκον το σε προ σκυ νειν τον Η λι
ον της δικαι ο συ υ νης και σε γι νω
σκειν εξ υ ψουσα να το λην Κυ ρι ε δο
ξα σοι οι οι

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἔνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἦ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἦ Χορός: Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἦ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ἦχος δὲ Δι.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η

μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Ἦχος δὲ Δι.

Η γεν νη σις σου Χρι στε ο Θε ο ς η

μων α ν ε τ ε ι λ ε τ ω κ ο σ μ ω τ ο φ ω ς τ ο

της γνωσεως εν αυτη γαρ οι τοις α

στροις λατρευοντες υπο αστερος ε

διδασκοντο σε προσκυνειν τον Ηλι

ον της δικαιοσυνης και σε γινω

σκειν εξ υψου ανατολην Κυριεδο

ξα σοι (ἐκ γ')

Τὸ τέλος· Κυριεδοξα σοι οι οι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
"Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

ᾠχος δ΄ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός·
ἀκολουθήσωμεν λοιπόν, ἔνθα ὁδεύει ὁ ἀστήρ, μετὰ
τῶν Μάγων Ἀνατολῆς τῶν βασιλέων. Ἄγγελοι
ὑμνοῦσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες
ἀγραυλοῦσιν, ὠδὴν ἐπάξιον, Δόξα ἐν ὑψίστοις
λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντι, ἐκ τῆς
Παρθένου, καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Δόξα, καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν. Κάθισμα, ὅμοιον.

Τί θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐκθαμβεῖσαι τὸ ἐν σοί;
Ὅτι ἄχρονον Υἱόν, χρόνῳ ἐγέννησά φησι, τοῦ
τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα. Ἄνανδρός
εἰμι, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς
ἔώρακεν; ὅπου Θεὸς δὲ βούλεται, νικᾶται φύσεως
τάξις, ὡς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς
Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Δόξα, καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ὁ ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν
κόλποις τοῦ Πατρός, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός;
πάντως ὡς οἶδεν ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ἠδόκησεν·

ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκῶν· καὶ γέγονεν ὁ
᾿Ων, ὃ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκστάς τῆς φύσεως,
μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη,
Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Δόξα, καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

**Τὸ Α' Ἀντίφωνον τοῦ Δ' ἤχου.
Πέτρου Λαμπαδαρίου.**

Ἦχος δὲ λυτός

Κ κ νε ο τη το ος μου πο ο ολ

λα α α πο λε ε μει με ε ε πα α

α θη η **β λ** αλλ αυ τος α αν τι λα α

α βου ου ου και σω ω σον Σω ω ω τη

η ηρ μουου **β λ**

Ο ι μι σου ουντες Σι ω ων αι σχυν

θη τε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

ι ου ου **β λ** ως χο ο ορ το ο ο ος

γα αρ **π ρ** πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε α

πε ε ξη ρα α α με ε ε νοι

β λ
οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω Πνευ μα α τι ι **β λ**

Δ γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται και **β λ**

και αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι **π ρ** λαμ

πρυ υ υ υ νε ε ε ται **Δ δ** τη η Τρι

α δι κη η Μο να α α δι ι ι ι Ι

ε ε ρο κρυ υ υ φι ι ι ω

ως **β λ**

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων **Α** α μη ην **β λ**

Α γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ

υ ζει **Δ δ** τα τη ης χα α α ρι

το ο ος ρει ει ει θρα α **β λ** αρ δε

ευ ο ο ο ον τα α **π ρ** α πα σαν τη ην

κτι ι ι σι ι ι ιν προς ζω ω ο γο νι

ι ι α αν **β λ**

Προκείμενον.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. (Δίς).

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Ἅγιος Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἅγιος Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δίς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον

Ἅγιος Ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ῥυπαρὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ

ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥοσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα τὰ κάτωθι.

Ἦχος Δι.

Δ ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Τ α συ υ υμ πα αν τα α ση με ρον

χα α α ρα α ας πληρου ουν ται Χρι

στος ε τε ε ε χθη η εκ τη ης Παρ

θε ε ε ε νου

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α α μην

Τὸ αὐτό.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Δ ο ο ο ξα εν υ ψι στοις Θε ε ω

και αι ε ε πι γη ης ει ρη η η η νη

ση με ρον δε ε χε ται η η Βη η

θλε ε ε ε εμ τον καθη η με ε

νον δια παν το ος συν Παα α α τρι

ση μερον α αγ γε ε λοι το βρε φο ος

το τε ε χθεν θε ο πρε πως δο ο

ο ξο ο ο λο ο γου ου ου σι δο ξα

εν υ ψι ι ι ι ι ιστοις Θε ε ω

ω ω ω ω ω ω ω ω και

ε ε πι ι ι γη η ης ει ει ρη η η

νη ε εν α ανθρω ω ποις ε ευ δο

κι ι ι α α α α α

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Οἱ Κανόνες.

ᾠδὴ α'. ᾠχος α'. Ὁ εἰρμός.

Χριστὸς γεννᾶται· δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς· ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί· ὅτι δεδόξασται.

Ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς, αὐθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργός· ὅτι δεδόξασται.

Ἰδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἄνθρωπον χερσὶν ὄν ἐποίησε, κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται· τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου, θείας ἀγνῆς, ὅλον οὐσιούται, ἀληθεῖα σαρκωθείς· ὅτι δεδόξασται.

Σοφία Λόγος καὶ Δύναμις, Υἱὸς ὢν τοῦ Πατρὸς καὶ ἀπαύγασμα. Χριστὸς ὁ Θεὸς δυνάμεις λαθῶν, ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῆ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ἡμᾶς· ὅτι δεδόξασται.

Ἄλλος Κανὼν Ἰαμβικός.

ᾠχος ὁ αὐτός. Ὁ εἰρμός.

Ἔσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης

Ἐγγρὸν θαλάσσης, κῦμα χερσώσας πάλαι.

Ἐκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατὴν

Πόλου τίθησιν ἡμῖν· ὃν κατ' οὐσίαν

Ἰσὸν τε Πατρί, καὶ βροτοῖ δοξάζομεν. (Δίς).

Δόξα.

Ἦνεγκε γαστήρ, ἡγιασμένη Λόγον
Σαφῶς ἀφλέκτω, ζωγραφουμένη βάτω
Μιγέντα μορφῇ, τῇ βροτησίᾳ Θεὸν
Εὔας τάλαιναν, νηδὺν ἀρᾶς τῆς πάλαι
Λύοντα πικρᾶς· ὃν βροτοὶ δοξάζομεν.

Καὶ νῦν.

Ἐδειξεν ἀστήρ, τὸν πρὸ ἡλίου Λόγον
Ἐλθόντα παῦσαι, τὴν ἀμαρτίαν Μάγοις
Σαφῶς πενιχρόν, εἰς σπέος τὸν συμπαθῆ
Σὲ σπαργάνοις ἐλικτόν· ὃν γεγηθότες
Ἰδον τὸν αὐτόν, καὶ βροτὸν καὶ Κύριον.

ᾠδὴ γ. Ὁ εἰρμός.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι
ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου,
σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν·
Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδάμ
χοϊκός, καὶ πρὸς φθορὰν κατολισθήσας, γυναικεία
ἀπάτη, Χριστὸν γυναικὸς βοᾷ ἐξορῶν· Ὁ δι' ἐμὲ κατ'
ἐμὲ γεγονώς, ἅγιος εἶ Κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς διαρτίας Χριστέ
γεγονώς, καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς χείρω, μεταδοὺς
θείας φύτλης, βροτὸς πεφυκῶς καὶ μείνας Θεός, καὶ
ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰούδα βασιλεία· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρασ ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Ἰαμβικός. Ὁ εἰρμός.

Νεῦσον πρὸς ὕμνους, οἰκετῶν Εὐεργέτα
Ἐχτροῦ ταπεινῶν, τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν·
φέρων τε παντεπόπτα, τῆς ἀμαρτίας
Ἐπερθεν ἀκλόνητον, ἐστηριγμένους
Μάκαρ μελωδούς, τῇ βάσει τῆς πίστεως. (Δίς).

Δόξα.

Νύμφης πανάγνου, τὸν πανόλβιον τόκον
Ἰδεῖν ὑπὲρ νοῦν, ἡξιωμένος χορὸς
Ἄγραυλος ἐκλονεῖτο, τῷ ξένῳ τρόπῳ·
Τάξιν μελωδοῦσάν τε, τῶν Ἀσωμάτων
Ἄνακτα Χριστόν, ἀσπόρως σαρκούμενον.

Καὶ νῦν.

Ἐψους ἀνάσσων, οὐρανῶν εὐσπλαγχνία
Τελεῖ καθ' ἡμᾶς, ἐξ ἀνυμφεύτου Κόρης
Ἄυλος ὢν τὸ πρόσθεν, ἀλλ' ἐπ' ἔσχατων
Λόγος παχυνθείς, σαρκὶ τὸν πεπτωκότα
Ἴνα πρὸς αὐτόν, ἐλκύσῃ πρωτόκτιστον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ἡ Ὑπακοή (χῦμα).

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν Ἐθνῶν, ὁ οὐρανός σοι προσεκόμισε, τῷ κειμένῳ νηπίῳ ἐν φάτνῃ, δι' ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας· οὓς καὶ κατέπληττεν, οὐ σκῆπτρα καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία· τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων; ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος. Κύριε δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν Ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι, μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι. Μάγοι δέ, μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν Ἐδέμ Βηθλεὲμ ἤνοιξε, δεῦτε ἴδωμεν· τὴν τρυφὴν ἐν κρυφῇ εὕρομεν, δεῦτε λάβωμεν, τὰ τοῦ Παραδείσου ἔνδον τοῦ Σπηλαίου. Ἐκεῖ ἐφάνη ρίζα ἀπότιστος, βλαστάνουσα ἄφεςιν· ἐκεῖ εὐρέθη φρέαρ ἀνόρυκτον, οὗ πιεῖν Δαυὶδ πρὶν ἐπεθύμησεν· ἐκεῖ Παρθένος τεκοῦσα βρέφος, τὴν δίψαν ἔπαυσεν εὐθύς, τὴν τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ Δαυΐδ· διὰ τοῦτο, πρὸς τοῦτο ἐπειχθῶμεν, οὗ ἐτέχθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Θεὸς τὸ τεχθέν, ἡ δὲ Μήτηρ Παρθένος.
Τί μείζον ἄλλο καινὸν εἶδεν ἡ κτίσις;
Παρθενικὴ Μαρίη Θεὸν εἰκάδι γείνατο πέμπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Προσκύνησις τῶν Μάγων.

Στίχ. Σὲ προσκυνοῦσα τάξις ἔθνικῆ, Λόγε,
Τὸ πρὸς σὲ δηλοῖ τῶν Ἐθνῶν μέλλον σέβας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν θεασαμένων Ποιμένων τὸν Κύριον.

Στίχ. Ποίμνην ἀφέντες τὴν ἑαυτῶν ποιμένες,
Ἴδεῖν καλὸν σπεύδουσι Χριστὸν ποιμένα.

Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καταβασίαι Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Π̣α̣.

ᾠ̣δὴ Α΄. **Χ** ρι στο ος γε ε εν να
α α ται αι αι δο ο ο ξα α

σα α α τε ^π Χρι στος ε εξ ου ου ρα α

νω ω ω ων α πα α αν τη η σα α α

τε ε ^π Χρι στο ο ο ος ε ε πι γη

ης υ υ υ ψω ω θη η η τε ^Δ Α

σα α α α τε ε τω ω Κυ υ ρι ω ω

πα α α σα η η γη η η η και αι

εν ευ φρο ο συ υ υ νη ^Δ α νυ

μνη η σα τε λα οι οι οι ο τι ι δε ε

δο ο ο ο ο ξα α α σται ^π

Ε ε σω σε ε λα α α ο ον

θα α α αυ μα α του ουρ γω ων Δε ε σπο

ο ο της κ Υ γρον θα λα α α α ασ

σης Δ κυ υ υ μα α χερ σω ω ω

σα α ας πα α α α α λαι π Ε κων

δε τε ε χθει εις ε εκ Κο ο ρης τρι ι ι

βο ον βα α τη η ην Δ Πο λου τι θη

σι ιν η η η μι ιν ον κα ατ

ου ου ου σι ι ι ι ι αν π Ι ι

ι ι σο ο ο ο ο ο ον τε Πα α τρι

ι ι ι και βρο τοι οισ δο ο ξα

α α α α ζο ο ο ο μεν π

Ωδὴ Γ'. ω προ τω ω ων αι αι ω

ω ω νων π εκ Πα τρο ος γε εν νη η

η θεν τι ι α αρ ρε ε ε ε ευ

στω ως Υι υι υι ω π και επ ε σχατων

ε εκ Παρ θε ε ε ε νου Δ σα α α αρ

κω θε εν τι ι α α σπο ο ο ρως Χρι

στω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω π τω Θε ω ω βο ο η σω ω μεν π

Ο α νυ ψω ω σας το κε ε ε ε ρας

η η μων α α γι ο ος ει ει Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ε π

Ν ευ σο ο ο ο ον προς υ υ υ υ υ

υ μνου ου ου ου ους οι οι οι κε ε

τω ω ω ων ε ε ευ ε ε ερ γε ε ε

ε τα ^πϱ Εχ θρου ου ου ου τα α πει ει ει

νω ων ^φϱ την ε ε πη ηρ με ε ε ε

ε νη ην ο ο ο φρυν Φε ε ε ρω

ω ων τε ^κϱ παν τε πο ο ο ο πτα α

τη ης α α μα αρ τι ι ι ας ^κϱ Υ περ

θεν α κλο ο νη η τον ε ε ε στη η

ρι ι ιγ με ε ε ε ε νους ^πϱ Μα α

α α α α κα α α α α αρ με

λω ω δου ου ου ους ^ζϱ 'Ο Α' χορός: τη βα

α σει ει τη ης πι ι ι ι ι στε

ε ε ε ως π

Ὠδὴ Δ'. ρ α αβδοςεκτης ρι ι ζης Ι

ε ε εσ σαι αι δ και α αν θος ε

εξ α αυ τη η η η ης Χρι ι ι

στε π εκ της Παρ θε ε νου α α νε α βλα

στη η σας π εξ ο ο ρους δ ο αι νε

ε τος δ κα α α α τα σκι ι ου ου

δα α σε ε ε ος π ηλ θεςσαρκω ω θει εις

εξ α α α πει ει ρα α ανδρου π ο

α α υ λο ος και Θε ε ε ο ος δ

Δο ο ξα τη η δυ υ υ να μει ει σου

ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε ^π_α

Γ ε ε νους βρο τει ει ει ου ου τη ην

α α να α α α πλα α σι ιν πα

α α λαι ^κ_α Α δων προ ο φη η η τη ης

Δ_δ Αβ βα α κου ου ουμπρο ο μη η η

νυ υ υ υ υ ει ^π_α Ι δειν α φρα α α α

στω ως α α α α ξι ι ω θει εις το ον

τυ υ υ υ πον ^κ_α Νε ον βρεφος γα αρ **Δ**_δ

ε ε εξ ο ο ο ο ρου ους τη ης

Πα α αρ θε ε ε ε ε νου ^π_α Ε

ξη η η ηλ θε ε λα α α ω ω ω

ω ω ω ω ω ων **Ὁ Β' χορός:** ει εις α α

να α α πλα α σι ι ιν Λο ο ο ο

ο γος **π**
α

Ὠδὴ Ε'. Θ ε ο ο ος ω ω ω ων

ει ει ρη η η νης **π** Πα τη η η
α

η ηρ οι οι κτι ι ιρ μω ων **φ** α της με γα
α

α λης βου ου ου λη η η ης σου ου το

ο ον α αγ γε ε ε λο ον **π** ει ρη η
α

νην πα α ρε ε χο ο με ε νον α πε ε στει

ει λας η η μιν **π** ο ο θε ε ε εν θε ε
α

ο ο γνω σι ι ι ι ι ας προς φω ω

ω ως ο ο δη η γη η θεν τε ες εκ νυ

κτο ος ο ορ θρι ι ζο ο ον τε ε ες **Δ**δο

ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα

α α α αν θρωω ω ω πε **π**

Ε κ νυ κτος ε ε ερ γω ων ε ε ε

ε σκο ο τι σμε νη ης πλα α α νης

Ι λα α σμον η μι ιν Χρι ι ι στε

ε τοις ε ε γη η η γο ο ο ο ο ρως

Νυν σοι τε λου ου ου ου σι ιν υ υ υ

υ μνο ον ως ε ευ ε ερ γε ε

ε τη **Δ** ελ θοι οις πο ο ρι ι ι

ζω ων ε ευ χε ε ρη η η τε ε

τη η ην τρι ι ι βον Καθ ην α να τρε

χο ον τες **Ο Α' χορός:** ε ε ευ ροι οι

με ε εν κλε ε ε ε ε ος **π**

Ωδή 5' **Ε** πλα α αγ χνω ω ων Ι ι

ω ω ω ναν **π** εμ βρυ υ ο ον α α

πη με ε σεν **π** ε να α α λι ο ος

θηρ **Δ** οι οι οι οι ο ον ε ε ε δε ε

ξα α α το ο τη Πααρ θε νω ω δε **π** ε

ε νοι οι κη η σα ας ο ο ο Λο γο

ος και αι σα α α αρ κα α

λα α α βων ^π _α δι ε λη η λυ θε ε

φυ λα α α ξα ας α δι α α φθο ο

ρον ^π _α η η η ης γαρουχ υ πε ε στη η

ρε ευ σε ε ως ^π _α την τε κου ου

σα αν κα α α τε σχεν α α πη

η η η η μαα α αν τον ^π _α

Ν αι αι ων Ι ι ω ω ω να ας ε

εν μυ χοι οι οισ θα λα ατ τι ι

ι οι οισ Ε ελ θει ει ν ε ε δει ει ει

το ο και αι αι ζα α λην α

α α πα α αρ κε ε ε ε ε σαι ^πΝυ

γεις ε γω ω ω ω δε ε τω ω ω ω

τυ υ ραν νου ουν το ος βε ε ε

λε ει ^ΔΧρι στε ε ε ε προ ο σα α

αυ δω ^Δτω ων κα α κω ω ων α α

ναι αι αι ρε ε ε ε ε την ^π‘Ο Β’ χορός.

Θατ τον μο λει ει ει ει ει εν σε ε ε ε ε

ε τη η ης ε ε μη η η ης ρα α

θυ υ υ μι ι ι ι ας ^π

‘Ωδὴ Ζ’. **Ο** ι Παι αι δες ευ σε βει ει

ει α συ υ υ υ υντρα α φε ε εν

τες ^π _α δυσ σε ε βου ου ους ^Δ _δ προ στα αγ

μα α το ο ος κα α τα α φρο

ο ο νη η σα α αν τε ες πυ ρο ο

ο ος α πει λη η ην ουκ ε ε πτο

ο ο η η θη η η σαν ^Δ _δ αλλ ε

εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο

γο ο ος ε ε στω ω τε ε ες ε ε

φα α αλ λο ον ^π _α Ο των πα τε ε

ε ρω ω ων ^Θ ε ε ο ος ευ λο ο

γη η η το ο ο ο ο ος ει ^π _α

F ω ω παν τα να α κτο ος ε ε ξε

ε φα αυ λι ι σα αν πο ο ο θω ^κ

Α πλητα θυμαι νο ο ον το ος ηγ κι ι

στρω ω ω με ε ε ε ε νοι ^π Παι δες

τυ ρα α α αν νου ου δυ υ υ υ σθε ε

ον γλωσ σα αλ γι ι ι α αν Οις

ει ει ει ει κα α θε ε ε πυρ

α α α σπε ε τον τω ω Δε ε ε

σποο ο ο τη ^π 'Ο Α' χορός. Λε γουου σιν

Εις αι ω ω ω νας ε ε ευ λο ο γη το

ο ο ος ει ^π

Ὠδὴ Η'. **Α** χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυ νου με εν τον Κυ υ ρι ι

ον **Δ**
ον **δ**

Θ α α αυ μα α τος υ πε ερ φυ υ

ους η δρο ο ο σο ο βο ο ο λος **π** ε

ε ξει ει κο ο νι ι σε ε ε κα

μι ι νο ος τυ υ υ πον **π** ου γαρ ου ους ε

ε δε ε ξα α το φλε ε ε γειει νε ε ε

ους **π** ως ου δε ε πυρ τη ης **Θ**ε ο

τη η η το ος **Δ** Παρ θε ε νου η

ην υ υ πε ε ε ε ε ε δυ υ

νη η η δυν **π** δι ο ο ο ο α νυ

μου ουν τες α α να μελψω με εν **Δ** Ευ λο

γει τω ω η κτι ι σι ις πα α α

α σα α το ο ον Κυ υ υ ρι ι ι

ο ον **π** και αι υ πε ε ρυ ψου ου

ου τω ω ω ει εις πα αν τας του

ου ους αι αι αι ω ω ω ω ω να α

α ας **π**

Μ η η τραν α φλε ε εκ τως ει

ει ει κο ο νι ι ι ζου ου σι ι Κο

ο ο ο ο ρης **κ** Οι της παλαι α ας

πυ υρ πο ο λου ου ου με ε νοι οι οι

νε ε ε ε ε οι π Υ περ φυ υ ως κυ

υ ου ου σα αν ε σφρα α γι ι σμε

ε ε νην Δ δ Αμ φω ω δε δρω ω ω σα

α θα α αυ μα α τουρ γι ι α α α

μι ι ι ι ι α π Λα ους προς υ υ υ

υ υ μνο ο ο ο ο ον ε ε ε ξα α

νι ι ι ι στη η σι ι ι χα α α α

α ρι ι ι ις π

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὠδὴ Α΄. Χ ρι στος γεν ναι ται δο ξα σα τε π

Χρι στος εξ ου ρα νων α παν τη σα τε π Χρι

στο ος ε πι γης υ ψω θη τε **Δ** α σα τε

τω Κυ ρι ω πα σα η γη και εν ευ φρο

συ υ νη **Δ** α νυ μνη σα τε λα οι ο τι

δε δο ο ξα α σται **π**

Ε σω σε λα ον θαυ μα τουρ γων **Δ** ε

σπο ο της **Δ** Υ γρον θα λα ασ σης κυ μα χερ

σω σας πα λαι **π** Ε κων δε τε χθεις **Δ** εκ

Κο ρης τρι βον βα την **Δ** Πο λου τι θη

σιν η μιν ον κατ ου σι αν **π** Ι σον τε

Πα τρι **Γ** και βρο τοις δο ξα α ζο ο μεν **π**

Ωδὴ Γ'. **Τ** ω προ των αι ω νων **π** εκ

Πα τρος γεν νη θεν τι αρ ρε ευστως Υι ω ^π_α

και επ ε σχατων εκ Παρ θε νου ^Δ_δ σαρ κω

θεν τι α σπορως ^π_α Χρι στω ω τω Θε ω

βο η σωμεν ^π_α Ο α νυ ψω σας το κε

ρας η μων Α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε ^π_α

N ευ σον προς υ υ υμνους ^Δ_δ οι κε των Ευ

ερ γε ε τα ^Δ_δ Εχ θρου ου τα πει νων την

ε πηρ με ε νην ο φρυν ^π_α Φε ρων τε Παν τε

πο ο πτα της α μαρ τι ι ας υ περθεν

α κλο νη τον ε στη ριγ με νους ^π_α Μα καρ με

λωδους ^Γ_α 'Ο Α' χορός: τη βα σειτης πι ι στε

ως ^π_α

Ὠδὴ Δ'. **Ρ** α βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι ^Δ_δ

και αν θος εξ αυ της Χριστε ^π_α εκ της Παρ

θε νου α νε βλα στησας εξ ο ρους ο αι νε

τος ^π_α κα τα σκι ου δα σε ος ^π_α ηλ θεσσαρ

κω θεις εξ α πει ρανδρου ^π_α ο α υ λος και

Θε ος ^Δ_δ Δο ξα τη δυ να μει σου Κυ υ

ρι ι ε ^π_α

Γ ε νους βρο τει ει ει ου ^Δ_δ την α να πλα

σιν πα α λαι ^Δ_δ α δων Προ φη η η της Αβ

βα κουμπρο μη νυ ει ^π_α Ι δειν α φραστως

α ξι ω θεις τον τυ υ πον **Δ** **δ** Νε ον βρε

φος γαρ εξ ο ρους της Παρ θε ε νου **π** **ρ** Ε

‘Ο Β’ χορός:
ξηλ θε λα ω ων εις α να

πλα σιν Λο γος **π** **ρ**

’Ωδὴ Ε’. **Θ** ε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι

κτιρ μων της με γα λης Βου λης σου τον Αγ γε

λον **π** **ρ** ει ρη νην πα ρε χο με νον α πε στει

λας η μιν **π** **ρ** ο θεν θε ο γνω σι ας **Δ** **δ** προς

φως ο δη γη θεν τες **π** **ρ** εκ νυ κτος ορ θρι

ζοντες δο ξο λο γου μεν σε Φι λα ανθρωπε **π** **ρ**

Ε κ νυ κτος ε ερ γων ε σκο τι

σμε νης πλα α νης Ι λα σμον η μιν Χρι

στε τοις ε γρη γο ρως ^π _α Νυν σοι τε λου

σιν υ μνον ως ευ ερ γε ε τη ^Δ _δ Ελ θοις

πο ρι ι ι ζων ^Δ _δ ευ χε ρη τε την τρι βον

^π _α **‘Ο Α’ χορός:** Καθ ην α να τρε χον τες ευ

ροι μεν κλε ος ^π _α

’Ωδὴ ΣΤ’. **ϸ** πλαγχων Ι ω ναν ^π _α εμ βρυ ον

α πη με σεν ^π _α ε να λι ος θηρ οι

ον ε δε ε ξα το ^π _α τη Παρ θε νω δε ε

νοι κη σας ο Λο γος και σα αρ κα λα βω ων ^π _α

δι ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι α φθο

ρον ^π η ης γαρουχ υ πε στη ρευ σε ως ^π

την τε κουσανκα τε σχενα πη ημαντον ^π

N αι ων Ι ω νας εν μυ χοις θα λατ τι ι

οις ^Δ Ελ θειν ε δει το και ζα λην α παρ κε

σαι ^π Νυ γεις ε γω δε τω τυ ραν νουν τος

βε ε λει ^Δ Χρι στε ε προ σου δω ^Δ τον κα

κων α ναι ρε την ^π θατ τονμο λει ει ει εν

^Γ 'Ο Β' χορός: ^π σε ^π της ε μην ρα θυ μι ας ^π

'Ωδὴ Ζ'. **O** ι Παιδες ευ σε βει α συν τρα

φεν τες δυσ σε βους προ σταγματοςκα τα φρο

νη σαν τες ^π πυ ρο ος α πει λην ουκ

ε ε πτο η θησαν **Δ** αλλ εν με σωτησφλο γος

ε στω τες ε ψαλ λον **π** ο των Πα

τε ε ρων **Θ** ε ος ευ λο γη τος ει **π**

Τ ω παν τα νακτος ε ξε φαυ λι σαν πο

ο θω **Δ** Α πλητα θυ μαι νοντος ηγ κι στρω

με νοι **π** Παι δες τυ ραν νου δυ υ σθε

ον γλωσσαλ γι ι αν **Δ** Οις ει κα θε πυρ

α α σπε τον τω Δε σπο τη **π** 'Ο Α'

χορός: Λε γουσιν Εις αι ω ω νας ευ λο

γη τος ει **π**

Ωδὴ Η'. **Α** ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυ νου μεντον Κυ ρι ον Δ δ

Θ αυ μα τος υ περφυ ους η δρο σο βο λος

ε ξει κο νι σε κα μι νος τυ πον π ου

γα ρους ε δε ξα το φλε γει Νε ους π ως ου

δε πυ ρτης Θε ο τη τος Πα ρθε νου ην υ πε

ε δυ νη δυν π δι ο ο α νυ μνου ντες

α α να με λψω μεν Δ Ευ λο γει τω η Κτι

σις πα σα τον Κυ ρι ον π και υ πε ρυ

ψου ου τω εις παν τα στας αι ω νας π

Κατάληξις: ω να α α ας π

Μ η τραν α φλε ε κτω σει κο νι ζου

σι Κο ο ρης **Δ** οι της παλαι α ας πυρ

πο λουου με νοι νε οι **π** υ περ φυ ως

κυ ουσαν ε σφρα γι σμε ε νην **Δ** Αμ φω

δε δρω ω ω σα θαυμα τουρ γι α μι α **π**

λα ους προς υ μνον ε ξα νι στη σι χα

ρι ι ι ις **π**

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ὡδὴ θ΄

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω Στρατευμάτων.

Μυστήριον ξένον, ὀρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Ἐξάϊσιον δρόμον, ὀρῶντες οἱ Μάγοι, ἀσυνήθους νέου ἀστέρος ἀρτιφαοῦς, οὐρανίου ὑπερλάμποντος, Χριστὸν Βασιλέα ἐτεκμήραντο, ἐν γῆ γεννηθέντα Βηθλεέμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.

Νεηγενές, Μάγων λεγόντων, παιδίον Ἄναξ, οὗ ἀστήρ ἐφάνη, ποῦ ἐστίν; εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἤκομεν· μανεῖς ὁ Ἑρώδης ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ θεομάχος φρυαττόμενος.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.

Ἠκρίβωσε χρόνον, Ἑρώδης ἀστέρος, οὗ ταῖς ἡγεσίαις οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεέμ, προσκυνοῦσι Χριστῷ σὺν δώροις· ὑφ' οὗ πρὸς Πατρίδα ὀδηγούμενοι, δεινὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιπον παιζόμενον.

Ἰαμβικός.

Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβω

Ῥᾶον σιωπῆ· τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε

Ἕμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους

Ἐργῶδες ἐστίν· ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένος

“Οση πέφυκεν, ἡ προαίρεσις δίδου.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκτεται ὡς βρέφος, ὑπὸ
Μητρὸς Παρθένου.

Τὸ αὐτό.

Δόξα. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ
ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ Κράτος.

Τύπους ἀφегγεῖς, καὶ σκιὰς παρηγμένας

ᾠ Μῆτερ Ἄγνή, τοῦ Λόγου δεδορκότες

Νέου φανέντος, ἐκ πύλης κεκλεισμένης

Δοξούμενοί τε, τῆς ἀληθείας φάος

Ἐπαξίως σὴν, εὐλογοῦμεν γαστέρα.

Καὶ νῦν. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην,
ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Πόθου τετευχώς, καὶ Θεοῦ παρουσίας

Ἄο χριστοτερπῆς, λαὸς ἡξιωμένος

Νῦν ποτνιαῖται, τῆς παλιγγενεσίας

ᾠς ζωοποιοῦ· τὴν χάριν δὲ Παρθένε

Νέμοις ἄχραντε, προσκυνῆσαι τὸ κλέος.

Ἡ Καταβασία. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Μ ε γ α α λ υ ν ο ο ν ψ υ υ χ η

η η μου ου ου ου τη ην τι μι ι ω

ω τε ε ε ραν **Δ** και αι ε εν δο ο

ξο ο τε ε ε ε ρα αν τω ων α α

νω στρα α α τε ε ευ μα α α α α

των **π**
ρ

Μ υ στη η η ρι ι ι ι ο ον

ξε ε ε νον **π** ο ρω ω ω ω και αι

πα α α ρα α δο ο ο ξο ον ου ρα

νο ο ον το ο ο σπη η λαι αι αι ον **π**
ρ

θο ο ο νον **Δ** χε ρου ου ου ου βι

κον την Πααρ θε ε ε νον την φα α την χω ω

ρι ι ι ον **π** εν ω ω ω ω α νε

κλη η η θη ο ο α χωρη το ος Χρι

στο ο ος ο Θε ε ε ο ος δ ον α νυ

μνουν τες με γα α λυ υ υ υ υ νο

ο ο ο μεν π ρ

M ε γα α λυ νο ον ψυ υ υ χη

η η μου ου ου τη ην λυ τρω ω σα

α με ε ε νην δ η η η μα ας

εκ τη η ης κα α α τα α α α α

ρας π ρ

C τε ερ γειν με εν η η μα ας ω

ως α α κι εν δυ υ νο ον φο ο ο βω

Ρα ον σι ω ω πη ην **Δ** τω ω ω πο ο

θω δε ε Πα α αρ θε ε ε ε ε νε **π**

Υ μνους υ φαι αι αι αι νει ει ν συ υ υ

υν το ο νως τε ε θη ηγ με ε

ε νου ους **Δ** Ερ γω ω ω ω δε ες

ε ε ε στιν **Δ** α α αλ λα α και

Μη η τη η ηρ σθε ε ε ε ε νος **π**

Ο ο ο ο ση η η η η η η πε

φυ υ κε ε ε ε ε ε ε εν η η

προ ο αι αι αι ρε ε σι ι ις δι ι

ι ι ι δου ου ου ου **π**

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου την

τι μι ω τε ε ραν **Δ** και εν δο ξο

τε ε ραντων α νωστρατευ μα των **π** **ρ** Μυ

στη ρι ον ξε νον **π** ο ρω και πα ρα δο

ξον ου ρα νον το Σπη λαι ον θρο νον **Δ** Χε

ρου βι κον την Παρ θε νον **π** την φα α τνην

χω ρι ι ον **π** εν ω ω α νε κλη θη

ο ο α χω ρη τος Χρι στο ος ο Θε ος **Δ**

ον α νυμνηντες με γα λυ υ νο μεν **π** **ρ**

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου την

λυ τρω σα με νην η μας εκ της κα τα ρας ^π_α

Γτερ γειν μεν η μα ας ως α κιν δυ νον

φο ο βω ^Δ_δ Ρα ον σι ω πην τω πο θω δε Παρ

θε νε ^π_α Υ μνης υ φαι νειν συν το νως τε θη

γμε ε νους ^Δ_δ Ερ γω ω δες ε στιν αλ λα

και Μη τηρ σθε νος ^π_α Ο ση πε φυ κεν ^Γ_α η

προ αι ρε σις δι δου ου ου ου ^π_α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

᾽Οτι σὲ αἰνοῦσι...

᾽Εξαποστειλάριον.

Τῆς Ἑορτῆς. ᾽Ηχος γ'. Αὐτόμελον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὔρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος. (ἐκ γ')

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·
Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος πρῶτος.
Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος δὲ Πά.

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον **π** αι νει τε

τον Κυ ρι ον εκ τωνου ρα α νων **Δ** αι

νει τε α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι ι

ι στοις **π** Σοι πρε επει υ μνος τω Θε ω

ω **β**
λ

Α ι νει τε αυ τον παντες οι α αγ γε

λοι οι α α αυ του **π** αι νει τε αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του π Σοι πρε ε πει υ μνος

τω Θε ω ω β λ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

ᾠχος Βαρύς.

ζ Τ ο ον Δε ε ε

ε ε ε ε σπο ο ο ο ο π ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο τη η η η

η η η η η η η ην και Α α

α α οα α α α α αρχι ι ι ι

ι ι ι αρχι ε ρε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α α

η η η μω ω ω ζω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων Ky υ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε Ky υ ρι ι ι ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε

φυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ λα α α φυ υ λα α ατ

τε ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ

λα α α α γα α α α α α α α

α α α γα α α α α α α ε ε υε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα π

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α π α α

α α α α α α α α α α α α

α π

Ἦχος δὲ Βου.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Εὐφραΐαι νεσθε Δι και οι ὄρα
νοι ἀγαλλιᾶσθε δὲ σκιρτήσα
τε τα ὁ ὀρη Χριστὸς ὄ γεννηθε εντος
Παρθενος καθε ζεται τα Χερσβι
μι μι μὲ νη δὲ βαστα ζσα εν κο
ολποις Θεον Λογον σαρκωθεν τα Ποι
μενες τον τε χθεν τα δοξα ζσ οσι
Μαγοι τω Δεσποτη δωωρα προσφε
ρσιν ἄγγελοι ἀνυμνῶντες λεγσ οσιν

Α κα τα ληπτε Κυ ρι ε δο ξασοι ^β_λ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ο Πα τηρ ευ δο κησεν ο Λο γος

σαρξ ε γε νε το ^β_λ και η Παρ θε νος ε

τε κε Θε ον εν αν θρω πη σαν τα ^β_λ Α

στηρμη νυ ει Μα γοι προ σκυ νη σι ^β_λ Ποι

με νες θαυ μα ζη σι ^Δ_δ και η κτι σις α γαλ

λε ται ^β_λ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Θ ε ο το κε Παρ θε ε νε η τε κη

σα τον Σω τη ρα ^β_λ α νε τρε ψας την πρω

ην κα ταραντης Ευας ^π ο τι Μητηρ

γεγοναστης ευδοκιας τϠ Πατρος ^β βα

στα ζϠ σα εν κοολποις Θεον Λογονσαρ

κωθεν τα ^β Ϡ φερει το μυστηριον

ερε ευναν ^π πιστει μο νη τϠ το παντες

δοξα ζομεν κραζοντες ^Δ με τα σϠ

και λεγοντες ^Δ Α νερ μη νευτε Κυρι εδο

ξα σοι ^β

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δ ευ τε α νυ μνησωμεντην Μη τε ρα τϠ

Σωτηρος ^{β λ} την μετατοκον πααλιν

οφθειςαν Παρθενον ^{β λ} χαιροις Πολις εμ

ψυχες Βασιλεως και Θε ^{β λ} εν η

Χριστος οικησας σωτηριαν ειργασα

το ^{β λ} μετα της Γαβριηλα νυμφε εν

σε ^{π ρ} μετα των Ποιμενων δοξαα

ζομεν κραζοντες ^{β λ} Θεοτοκε

πρεεσβευε ^Δ τω εκσαρκωθεν

τισωθη ναι ημας ^{β λ}

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

Η εεδοοοξα Παατρι και Υιυι

ω και α γι ι ω Πνεευ μα α α

τι

Ο τε και ρος της ε πι γης πα

α ρου σι ι ι ι α α α ας σου πρω

τη α πο ο γραα φη τη οι κου με ε

νη η η ε γε ε νε ε ε ε το το

τε Ε ε με ελ λες των αν θρω ω

πων α πο γρα φεσθαι αι τα ο ο νο

ο μα α α α τα των πι στευ ο ον

τω ω ων τω το ο κω ω ω ω σου

δι α του το το ο τοι οι οι ου ου ου

το ον δο ο ογ μα Δ υ πο Και σα α ρο

ος ε ξε ε φω νη η η η θη π της

γαρ αι ω νι ι ου ου σου ου ου βα α

α σι ι λει ει ει ας Δ το α να αρχο ον

ε και αι νουρ γη η η η θη π δι ο

σοι προ σφε ε ρο ο με ε ε εν και η

η μεις Δ υ περ την χρη μα τι κην

φο ο ο ρο ο ο λο ο γι ι ι αν Δ

ορ θο δο ο ξου πλου τι σμον θε ο ο

λο γι ι ι ι ας π τω Θε ω και Σω

τη η ρι τω ων ψυ χω ω ων η η η η

μων ^π

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ^ⲓ Δι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω ναστων

αι ω νων **Α** α μην ^Δ

Σ η η με ε ε ρο ο ον ο Χρι ι

στος ^Δ εν Βη θλε εμ γεν να ται αι αι

ε ε εκ Παρ θε ε νου ^Δ ση με ρον ο

α α α α να ρ χο ος α αρ χε ε ε ε

ται ^ⲑ και ο Λο ο γο ο ος σα αρ κου

ου ου ται ^ⲑ αι δυ να α α μεις των ου

ρα νω ων α γα α α α λ λο ο ο ον

ται και η γη συντοις ανθρωποιοις

ευφραινεεται οι μαγοι

τα δωωρα προσφερουσιν

οι ποιμενες το θααυμακηη

ρυυυτ του ουσιν ημεις

δεακαταπαινωσ βοοοω

ωωμεν **Ὁ Ἀ' χορός:** Δοξαενυψι

στοις Θεω και επι γης ειρηνηεν

ανθρωποις ευδοκια

Υ μνουμεν σε ευλογουμεν σε επρο

σκυνουμεν σε δοξολογουμεν σε ευχα

ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε ε Πα τερ παν τοκρατορ Κυ ρι ε

Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

ε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μο νο ος του

Θε ου ο Υι ος του Πα τρος ο

αι αι ρων την α μαρτι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα
θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και
ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει
μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο
ξαν Θε ου Πα τρος Α μην

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον
αι ω να και εις τον αι ω να του αι ω
νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυλαχθη

ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των

Πα τε ρων η μων και αι νε τον και δε

δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις τους αι

ω νας Α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα τας ου

Κ υ ρ ι ε κ α τ α φ υ γ η ε γ ε ν η θ η ς

η μ ι ν ε ν γ ε ν ε α κ α ι γ ε ν ε α Ε γ ω

ε ι π α Κ υ ρ ι ε ε λ ε η σ ο ν μ ε ι α

σ α ι τ η ν ψ υ χ η ν μ ο υ ο τ ι η μ α ρ τ ο ν σ ο ι

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σ ε κ α τ ε φ υ γ ο ν δι δ α

ξ ο ο ν μ ε τ ο υ π ο ι ε ι ν τ ο θ ε λ η μ α α σ ο υ

ο τ ι σ υ ε ι ο Θ ε ο ς μ ο υ

Ο τ ι π α ρ α σ ο ι π η γ η ζ ω η ς ε ν τ ω

φ ω τ ι σ ο υ ο ψ ο μ ε θ α φ ω ς

Π α ρ α τ ε ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ ο υ τ ο ι ς

γ ι ν ω σ κ ο υ σ ι σ ε Α γ ι ο ς ο Θ ε ο ς

Α γι ος ι σχυ ρος Α γι ος α θα να τος

ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω να στων

αι ω ω νων Α μην

Δ γι ος α θα να τος ε λε η

σον η μας

Δ α α α α γι ο ος ο Θε ε

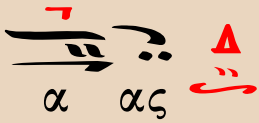
ος

Δ α α α α γι ο ος ι σχυ υ

ρος

Α γι ος α θα να α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η η μα α

α ας

Ἀπολυτίκιον.
Κωνσταντίνου Πρίγγου.

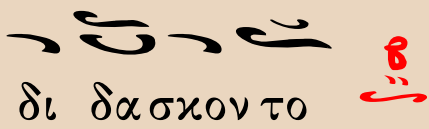
Ἦχος δὲ Δι.

Η γεν νη σις σου Χρι στε ο Θε ος η

μων α νε τει λε τω κο σμωτο φως το

τηςγνω σε ως εν αυ τη γαρ οι τοις α

στροιςλατρευ ον τες υ πο α στε ρος ε

δι δασκον το σε προ σκυ νειν τον Η λι

ον της δικαι ο συ υ νης και σε γι νω

σκειν εξ υ ψουσα να το λην Κυ ρι ε δο

ξα σοι οι οι

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

‘Ο Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

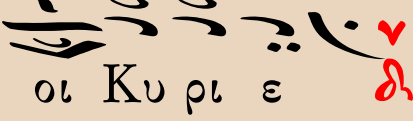
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ϸ
οι Κυ ρι ε

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε ε η η

σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου

Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β΄. Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Στίχ. γ΄. Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Στίχ. δ΄. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου

Σω τερ σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Γ
ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

εκ Παρ θε ε ε ε νου τε χθεις ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β'. Δυνατόν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ
δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν.

Δόξα...

Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ο
μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω

πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος δ'.

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Δ Η γεν νη σις σου Χριστε ο Θε ος η

μων α νε τει λε τω κο σμωτο φως το

της γνω σε ως εν αυ τη γαρ οι τοις α

στροις λατρευ ον τες υ πο α στε ρος ε

δι δασκον το σε προ σκυ νειν τον Η λι

ον της δι και ο συ υ νης και σε γι νω

σκειν εξ υ ψουσα να το λην Κυ ρι ε δο

ξα σοι

Στίχ. β'. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς

σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου.

Εἰσοδικόν.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον.

Δ **Η** γεν νη σις σου Χριστε ο Θε ος η

μων **β** α νε τει λε τω κο σμω το φως το

της γνω σε ως **β** εν αυ τη γαρ οι τοις α

στροις λατρευ ον τες **Δ** υ πο α στε ρος ε

δι δα σκον το **β** σε προ σκυ νειν τον Η λι

ον της δι και ο συ υ νης **Δ** και σε γι νω

σκειν εξ υ ψους α να το λην Κυ ρι ε δο

Ξα σοι

Δόξα, καὶ νῦν. Κοντάκιον.

Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος ᾠή Γα

Παρ θε νος ση με ρον τον υ πε

ρου σι ον τι ι ι κτει και η γη

το Σπηλαι ον τω α προ σι τω προ σα

α α γει Α αγ γε λοι με τα Ποι με ε

ε ε νων δο ξο λο γουου ου σι Μα γοι

δε με τα Α στε ε ε ε ε ρος ο δοι πο

ρουου ου σι δι η μας γαρ ε γεν νη

θη Παι δι ον νε ον ο προ αι ω νων Θε

ο ο ο ος δ

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Κυριε εεε Εεε λεε η

ηησοοοον Κυριεεε

Ελεεηηηησοοοον

Κυριεε Εελεεη

ηησον

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ.

Ἦχος Πα.

οσοιειςΧριστοοονεεβα

πτι ι σθη η τε **Δ** Χρι στο ον ε ε

ε ε νε ε δυ υ σα α σθε ε Αλ

λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι α **π**

Ο σοι οι εις Χρι στο ο ον ε

ε βα πτι ι σθη η τε **Δ** Χρι στο ο ο

ον ε ε νε δυ υ υ σα α σθε ε ε

Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι

α **π**

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ι

ω Πνευ μα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι

ω ω ναςτωναι ω νων α μην Δ δ

Χ ρι στο ο ο ον ε νε ε ε δυ

υ σα α α σθε ε Αλ λη λου ου ου

ου ου ι ι ι ι α π ρ

Μέλος Ἀρχαῖον.

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α α μιν π ρ

Ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι εις Χρι στο ο ο ο ο ον ε

ε ε ε ε ε βα α α α πτι ι

ι ε βα πτι σθη η τε ε ε ε ε ε ε

ε ε Δ δ Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε

ε ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ

υ σα α α σθε ε ε ε ε ε ε ε

ε Α α α α α αλ λη λου ου ου

ου ου ου ου ι ι ι α α α α π

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.
ᾠχος ρρ Γα.

Κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον ρρ τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

βει ει ρει ει ει ει εις ρρ

Προκείμενον. ᾠχος πλ. δ΄

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου.

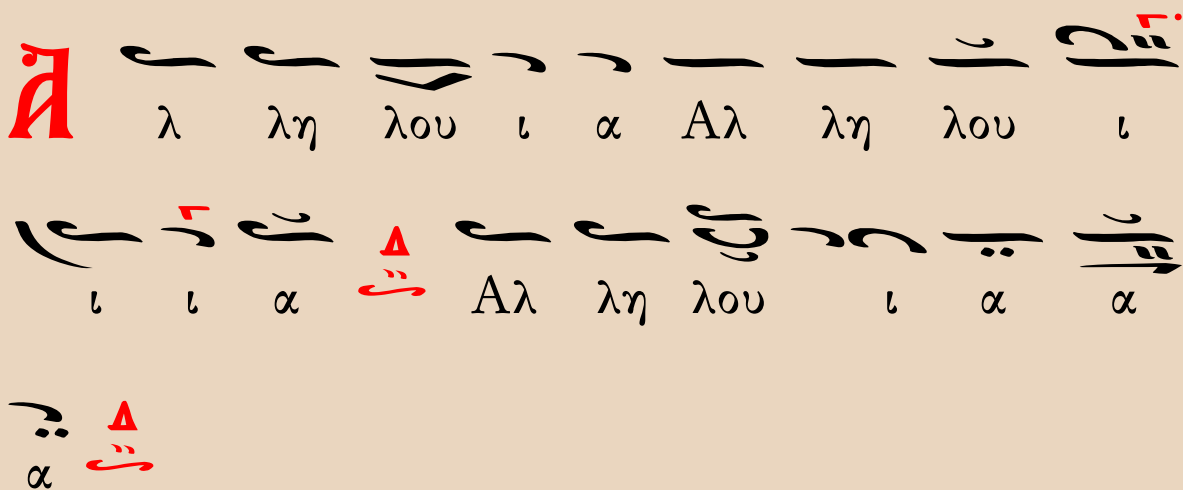
Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅτι δὲ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κράζον· Ἀββᾶ ὁ πατήρ. Ὡστε οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

Ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

 Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
 ι ι α Αλ λη λου ι α α
 α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

 Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ο ι Δ ο ι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α

α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α Δ
α α

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Π̣α̣.

Ο ι τα α α α α α α α α

α α χε ε ε ε ε ε ε ρϑ ϑ

ϑ ϑ χε ε ρϑ ϑ βι ι ι ι ι ι

ι ιμ π̣ μυ υ υ υ στι ι ι ι ι

ι κωως Δ ει κο νι ι ι ι ι

η ι ι ι ζο ο ο ο ον τες π̣ και

αι αι αι αι αι αι τη η η η η η η

ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Δ δ

Τρι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α δι ι

ι ι ι ι ι ι κ ρ τον τρι σα α α

α γι ον υ υ υ υ υ υ ο ο ο

ον προ σα α α α α α δο ο ο ο

ον τε ες π ρ πα σαν νυ υν βι ο ο τι

ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι ι

κη η η η η η η ην π ρ α πο

θω ω με ε θα α α α ζ με ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι με ρι μνα αν ^πα

Ω ως το ο ο ο ο ο ο ον βα

α α σι λε ε ε ε ε χε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε ε με ε βα σι

λε ε ε α α α γα α α α α α ^κα

των ο ο ο λων υ υ υ πο δε ξο ο ο

ο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε νοι

^πα
οι

F αις αγ γε ε λι ι ι ι ι ι ι

ι αγ γε ε λι ι και αι αι αι αι αι

αι αις ^κα ο ρα α α τω ω ω ω

γω ω ως ν' δο ρυ φο ρϣ ϣ ϣ ϣ

με ε νο ον τα α α α α α α

α ξε ε τα ξε σιν π Αλ λη λϣ ϣ

ι ι ι α α α α α α α α

α α α α α π

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

ο ι τα α α α α α α α α α α

α α Χε ρου ου βι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι

ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ

στι λ κω ω ω ως ελ κο νι λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ ελ κο ο

ο ο νι λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ

λ λ λ λ λ λ λ λ λ λ ζο ο ο ο

ελ ελ κο ο ο νι λ λ λ λ λ λ λ λ ζον

τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι τη ζω

ο ο ο ο ο ποι ολ ολ ολ ολ ολ

οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

ω Τρι λ λ λ α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α κ

Τρι α α α α α α δι ι ι ι

τον τρι σα α α α γι ι ο ον υ υ

υ υ υ μνον προ σα α α α ρα α

α α α α α δο ο ο ο ο ο

υ μνονπρο ο ο σα α α α δο ον τε

ε ε ες πα α α α α α α α α α

α σααν την βι ι ω ω ω τι ι ι βι

ω ω τι ι κη η η η η η η η

ην απο θω ω ω ω με ε ε ε

θα α α α α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α

α α α α α αν κ

ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α α των ο ο ο λω ων

υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με

ε ε ε νοι π
α

Τ αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα

α α τω ω ω ω ως π δ δο ρυ φο

ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α

α ξε ε ε ε σιν π Α α αλ λη η

λου ου ου ου ι α α α α α α α α

α π
α

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υιόν και ‘Άγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον και ἀχώριστον.

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ και γῆς, ὁρατῶν τε πάντων και ἀοράτων.

Και εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα

πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ
γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι'
οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου
καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον
ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ
νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ
Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν
Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἦχος Δι

Α̣ χ̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣

Δ̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ ξι̣ ι̣ α̣ α̣ α̣

ξι̣ ι̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣

ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣

ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ α̣ α̣ α̣ ξι̣ ι̣

ον̣ και̣ αι̣ αι̣ δι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣

ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣

ο̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ χι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣

ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ χι̣ ι̣ και̣ αι̣

δι ι ι ι ι ι ι και αι αι ο ο

ο ο ο ο ο ο ον

Α Χ γι ος Α γι ο ος Α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι η ι ο ος Σα βα α

ω ω ω ω ω ω ωθ πλη η η

η η ρη η η η ης ο ο ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ρα α ου ρα νο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος και αι αι αι

αι η η η η η και αι η γη η η η

η η η η η η η η η η η η

ην

Α α μη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η α α α α

μη η η η η η η η ην

Ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ σε υ μνου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

μεν σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο

ο ο γου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου μεν σοι οι οι οι

ε ε ε υε ευ χα α α α α α α α α

ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με

εν Κυ υ υ υ ρι ι ι η ι ε

ε και αι αι αι υαι αι αι αι αι δε ε ε

και δε ο ο ο ο ο ο ο ο με ε

δε ο με ε θα α α α α α α α σου

ου ου ου ου ου ου ου ο ο ο ο

ο ο ο Θε ε ο Θε ο ο ο ος η

μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ος

η μω ω ω ω χ ω ω ω ω ων

Επὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις,
ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος,
ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν
καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν
ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος ᾠ̣ Κε.

Τη ην γαρ ση η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η ην μη η η η η η η η η η η η

η η η η τρα α α α α α α α μη

η τρα αν θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο νο ο ο ο ο ον ε ε **β λ** ε

ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

θρο ο νον ε ε ε ε π οι η η η η

η η η σε **π** ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε **υε** ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι αι αι αι και την ση η η η

η η η η η η η η η η γα α α α

στε ε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α

α α α α α α α α α πλα α α α

α α α πλα τυ τε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε με ε ε ρα α α α α

αν ου ου ου ου ου ου ρα α ου ρα νω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων α α α α α α α πει α

α πει ει ει ειρ γα α α α α α α α

α α α α α α ρα α πειρ γα α σα α α το

ο ε ε πι σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι ροι οι οι

οι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι ραι αι αι αι αι αι ρει

ει κε χα ρι ι ι ι ι ι τω κε

χα ρι τω ω ω με ε ε ε ε ε

ε ε ε νη η η η η η η η η πα

α α α α α α α α α α α α

α α α α α ρα α α α α α

α α α σα α α α α α πα σα

η κτι ι ι ι ι ι ι ι η κτι

σις δο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α

α χ σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Ἡμέτερον.

Ἦχος λ π δ Νη.

πιοι και αι αι ρει δ Κε χα ρι

τω ω με ε ε νη β λ πα σα η κτι ι ι

ι σις δ Αγ γε ε λων το ο συ στη η

μα δ και αν θρω πω ω ω ων το γε ε ε

νο ος δ η γι α σμε ε ε ε ε νε

να α ε **Δ** και πα ρα δει ει σε λο γι

ι ι κε ε παρ θε νι κο ο ον κα

αυ χη η η μα **Δ** εξ ης Θε ος ε

σα α αρ κω ω ω θη **β** και παι δι ον

γε ε ε γο ο ο ο νεν **Δ** ο προ αι

ω νων υ πα αρχων Θε ο ο ο ος η

η η η μων **Δ** την γαρ σην μη η η η

τραν **Δ** θρο νο ον ε ε ε ποι οι

η η η σε **Δ** και την σην γα στε ε

ρα πλα τυ τε ε ε ρα α α αν ου ρα

νω ω ων + η η η α πειρ γα α α α σα α α α

το δὲ Ἐπι σοι χαι αι αι αι ρει +

Κε ε χα α ρι τω ω με ε ε νη Δ δ

πα σα η κτισις δο ο ο ο ξα α α α σοι

οι οι οι οι οι δ

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος α̇ Κε.

Α υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

τρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω

ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω Δ

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω σ λ λ λ λ λ λ λ λ π

α πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε κ ε ε ε

ε ε ε ε ε ζ ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε α πε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε σται ει ει ει ει ει ει α

πε ε ε ε ε σται ει ει λε ε ε ε

ε ε ε ε κ α Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ π υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ι ι Κυ υ υ υ ρι ι ι ο ο

ο ο ο ο ο ος π τω ω ω λα

ω ω ω ω ηω ω ω ω ω ω ρ ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ζ ω ω ω ω ω ω χω ω ω

ω ω ω κ τω ω ω ω ω λα α α

ω ω ω ω π ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ρ ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω χω ω ρ ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω κ ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω χω ω

α α α α τω ω λα ω ω ω ω α

α αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου κ ρ

Αλ λη λου ου ου ου ου ι ι α α

α α α α α α α α α α α α

α κ ρ

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος δὲ Δι

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ τρω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω λυ υ υ τρω

σι ι ι ι ι ιν α πε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε α πε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α

πε ε ε ε στειει ει λε ε Κυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ

ρι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω τω

λα α α ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω τω

λα α α α α ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω α α α α

τω ω λα ω ω α αυ του ου ου ου

ου ου ου ου ου Αλ λη λου ου ι

ι ι α α α α α α α α

α α α α α α α α Δ
δ

Μετὰ τὴν Θεϊαν Κοινωνίαν, ὁ Α΄ Χορός·

Ἦχος δὲ Δι.

Η γεν νη σις σου Χρι στε ο Θε ος η

μων α νε τει λε τω κο σμωτο φως το

τηςγνω σε ως εν αυ τη γαρ οι τοις α

στροιςλατρευ ον τες υ πο α στε ρος ε

δι δα σκον το σε προ σκυ νειν τον Η λι

ον της δικαι ο συ υ νης και σε γι νω

σκειν εξ υ ψουσα να το λην Κυ ρι ε δο

ξα σοι οι οι

Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε,
ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον
ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια,
ἀλληλούια.

Ἦχος Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι
η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με
τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

 λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

 συ νην σου Αλ λη λου ι α Αλ λη

 λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

Ὁ Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.
 Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος   Δι.

 ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

 λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

 του αι ω νος (δίσ).

 ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

 γη με νο ο ον Ὁ β΄ Χορός· α πο

του νυν και εως του αι ω νο ο ο

ος

Ἀπόλυσις.